

Dziennik Urzędowy L 75

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

18 marca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 236/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończące, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, częściowy przegląd okresowy ceł antydumpingowych na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 237/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończące częściowy przegląd okresowy cła antydumpingowego nałożonego na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 8
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 238/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończące częściowy przegląd okresowy przewidziany na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w odniesieniu do cła antydumpingowego nałożonego na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji 14
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 239/2008 z dnia 17 marca 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm (koks 80+) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 22
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 240/2008 z dnia 17 marca 2008 r. uchylające cło antydumpingowe na przywóz mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 .. 33
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 241/2008 z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau 49

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 242/2008 z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, z drugiej strony	51
★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 243/2008 z dnia 17 marca 2008 r. ustanawiające pewne środki ograniczające wobec nielegalnych władz wyspy Anjouan w Związku Komorów	53
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 244/2008 z dnia 17 marca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	60
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2008 z dnia 17 marca 2008 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/96 w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w odniesieniu do należności celnych przywózowych w sektorze zbóż	62
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 246/2008 z dnia 17 marca 2008 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji	64

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/227/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu polialkoholu winylowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia ceł tymczasowych	66

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

★ Wspólne działanie Rady 2008/228/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2006/304/WPZiB dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie	78
★ Wspólne działanie Rady 2008/229/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. zmieniające wspólne działanie 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN)	80

★ Wspólne działanie Rady 2008/230/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia	81

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 236/2008

z dnia 10 marca 2008 r.

kończące, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, częściowy przegląd okresowy cel antydumpingowych na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 658/2002 ⁽²⁾ na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji.

2. Wniosek o przeprowadzenie przeglądu

- (2) Komisji został przedłożony wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Wniosek został złożony przez dwóch powiązanych producentów eksportujących z Rosji, należących do

holdingu Acron, tj. OJSC Acron i OJSC Dorohobuż. Te dwa przedsiębiorstwa, ze względu na łączące je związki, na potrzeby niniejszego dochodzenia traktuje się jako jedną osobę prawną („wnioskodawca”). Zakres wniosku ograniczony jest do badania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

- (4) Wnioskodawca twierdził i dostarczył dowody *prima facie* wskazujące, iż okoliczności, na podstawie których ustanowiono środki, zmieniły się i że zmiany te mają charakter trwały. Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* wskazujące, że porównanie jego własnych kosztów azotanu amonu z jego cenami eksportowymi do Wspólnoty doprowadziłoby do obniżenia dumpingu znacznie poniżej poziomu obowiązujących środków. W związku z powyższym dalsze stosowanie środków na obecnych poziomach, opartych na wcześniej określonym poziomie dumpingu, nie będzie konieczne dla celów zrównoważenia dumpingu.

3. Wszczęcie przeglądu

- (5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 19 grudnia 2006 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾, wszczęcie, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych nałożonych na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji.
- (6) Niniejszy przegląd był ograniczony w swoim zakresie do dumpingu, a jego celem było określenie potrzeby dalszego stosowania, zniesienie lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do wnioskodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 18.4.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 55.

4. Dochodzenie

- (7) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).
- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę oraz przedstawicieli kraju wywozu, a także przemysł wspólnotowy o wszczęciu przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie.
- (9) Wszystkie zainteresowane strony, które o to wnioskowały i które wykazały, że istnieją powody do ich przesłuchania, otrzymały taką możliwość.
- (10) Kwestionariusz przesłano wnioskodawcy i związanym z nim na rosyjskim rynku krajowym przedsiębiorstwom handlowym. Wnioskodawca nadesłał pełną odpowiedź na kwestionariusz, podobnie jak dwa związane z nim przedsiębiorstwa handlowe.
- (11) Komisja zgromadziła i sprawdziła wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci eksportujący:

— OJSC Acron,

— OJSC Dorohobuż;

b) powiązane przedsiębiorstwa handlowe:

— JSC Rostragronova,

— JSC Kubanagronova.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (12) Produktem objętym przeglądem jest taki sam produkt jak w dochodzeniach wymienionych w motywie 1, tj. stałe nawozy z zawartością azotanu amonu przekraczającą 80 % masy, pochodzące z Rosji („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęte kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91.

2. Produkt podobny

- (13) Jak ustalono w poprzednich postępowaniach i potwierdzono w obecnym postępowaniu, produkt

objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez wnioskodawcę na rosyjskim rynku krajowym mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania i dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jako że obecny przegląd został ograniczony do określenia dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy, nie sformułowano żadnych wniosków w zakresie produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

- (14) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy zmieniły się okoliczności, w oparciu o które ustalono obecny margines, i czy zmiany te mają charakter trwały.

1. Wartość normalna

- (15) Aby ustalić wartość normalną, zbadano najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej wnioskodawcy była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa wnioskodawcy została uznana za reprezentatywną w porównaniu do jego sprzedaży eksportowej, jako że reprezentowała ona ponad 5 % wielkości jego całkowitej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.
- (16) Komisja zbadła następnie, czy wyżej wymieniona sprzedaż krajowa mogła być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu zbadano koszt produkcji wytworzonego i sprzedanego przez wnioskodawcę na rynku krajowym produktu.
- (17) Głównym surowcem wykorzystywanym w procesie produkcyjnym produktu objętego postępowaniem jest gaz, który stanowi znaczący odsetek całkowitych kosztów produkcji. Zbadano zatem, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych stron, których dotyczy postępowanie.
- (18) Na podstawie danych opublikowanych w uznanych międzynarodowych źródłach specjalizujących się w rynkach energetycznych ustalono, że ceny płacone przez wnioskodawcę były wyjątkowo niskie. Wynosiły one przykładowo jedną piątą ceny eksportowej gazu ziemnego wywożonego z Rosji i były znacznie niższe od cen gazu płaconych przez producentów wspólnotowych. W tym zakresie wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji były cenami regulowanymi, które znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego.

- (19) Ponieważ ceny gazu nie były w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych wnioskodawcy, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Wobec braku wolnych od zniekształceń cen gazu odnoszących się do rosyjskiego rynku krajowego oraz zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ceny gazu musiały zostać ustalone na „jakiegokolwiek innej uzasadnionej podstawie, w tym w oparciu o informacje pochodzące z innych reprezentatywnych rynków”. Cena dostosowana ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus) z pominięciem kosztów transportu i dostosowana, tak aby odzwierciedlać koszty dystrybucji lokalnej. Waidhaus, będący głównym punktem sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty – może być uznany za rynek reprezentatywny.
- (20) Po ujawnieniu tych danych wnioskodawca twierdził, że jakiegokolwiek dostosowanie cen gazu płaconych na rynku krajowym byłoby nieuzasadnione, ponieważ zapisy księgowe przedsiębiorstwa w pełni odzwierciedlają koszty związane z działalnością produkcyjną i ze sprzedażą produktu podobnego w kraju pochodzenia.
- (21) Tym niemniej, badając koszty produkcji produktu podobnego zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, należy ustalić, czy koszty zarejestrowane w księgach przedsiębiorstwa w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Z powodów określonych powyżej w motywie 18 stwierdzono, że taka sytuacja nie miała miejsca. Wnioskodawca nie odniósł się do oczywistej znaczącej różnicy pomiędzy ceną gazu płaconą na rosyjskim rynku krajowym i ceną eksportową gazu ziemnego z Rosji, z jednej strony, a tą płaconą przez producentów wspólnotowych, z drugiej strony. Nie odniósł się również do faktu, że ceny gazu ziemnego na rynku krajowym były w Rosji regulowane i nie mogły być uznane za odzwierciedlające w uzasadniony sposób cenę normalnie płaconą na rynkach wolnych od zniekształceń. Wreszcie należy zauważyć, iż wnioskodawca nie wytłumaczył, dlaczego pomimo powodów wymienionych w motywie 18 koszt gazu wykorzystywanego do produkcji produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym miały być w uzasadniony sposób odzwierciedlone w zapisach księgowych. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.
- (22) Wnioskodawca twierdził ponadto, że poprzez dokonywanie dostosowania ze względu na gaz *de facto* zastosowano metodologię mającą za zadanie określić normalną wartość, co nie jest przewidziane w rozporządzeniu podstawowym. W związku z powyższym, zastępując krajowe koszty gazu kosztami obliczonymi tak jak to opisano powyżej w motywie 19, oraz w związku z faktem, że koszty te stanowią znaczącą część kosztów całkowitych produktu podobnego, a zatem również obliczonej wartości normalnej, wartość ta byłaby *de facto* określona na podstawie danych pochodzących z trzeciego „reprezentatywnego” rynku. W tym zakresie wnioskodawca dowodził jednak, że w wypadku państw o gospodarce rynkowej rozporządzenie podstawowe przewiduje tylko następujące metody określania wartości normalnej:
- (i) na podstawie ceny krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub zamiennie, w przypadku, gdy sprzedaży nie dokonuje się w zwykłym obrocie handlowym;
  - (ii) w oparciu o koszty produkcji w kraju pochodzenia (uwzględniając uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) i zysk); lub
  - (iii) w oparciu o reprezentatywne ceny eksportowe produktu podobnego do właściwego kraju trzeciego. Wnioskodawca stwierdził, że w związku z powyższym wartość normalna nie powinna się opierać na danych z rynku reprezentatywnego kraju trzeciego.
- (23) W związku z powyższym oraz jak to opisano w motywach 45–48, należy, po pierwsze, zauważyć, iż wartość normalna została ustalona zgodnie z metodami opisanymi w art. 21 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego. Tym niemniej, aby ustalić, czy sprzedaż na rynku krajowym miała miejsce w zwykłym obrocie handlowym w związku z cenami, tj. czy przynosiła zysk, należy najpierw ustalić, czy koszty wnioskodawcy były uzasadnioną podstawą w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dopiero po wiarygodnym ustaleniu kosztów można określić, którą metodę należy zastosować w celu ustalenia wartości normalnej. Nie jest zatem właściwe twierdzenie, że określając wiarygodne koszty zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zastosowano nową metodologię określenia wartości normalnej.
- (24) Wnioskodawca twierdził ponadto, że dostosowując koszty zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, poziom dostosowanych kosztów nie może przekroczyć poziomu odpowiednich kosztów w kraju wywozu. W przeciwnym wypadku metodologia zastosowana do dostosowania kosztów byłaby niezgodna z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, który mówi, że wartość normalną produktu podobnego należy obliczyć na podstawie kosztów produkcji w kraju pochodzenia.
- (25) Dostosowanie kosztów miało miejsce zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie odnosi się do „kosztów produkcji w kraju pochodzenia”, lecz wyraźnie upoważnia instytucje do wykorzystania kosztów produkcji pochodzących „z innych reprezentacyjnych rynków” w krajach innych niż kraj pochodzenia. W związku z tym argument wnioskodawcy musiał zostać odrzucony.
- (26) Wreszcie, ustalenia poczynione w motywach 18 i 19 również nie są sprzeczne z art. 1 rozporządzenia podstawowego, jak tego dowodził wnioskodawca. W rzeczywistości, chociaż art. 1 rozporządzenia podstawowego wskazuje, że normalną wartość należy określić, odnosząc się do danych z kraju wywozu, rozporządzenie podstawowe jasno stwierdza również, że istnieją wyjątki od tej zasady.

- (27) W związku z tym argument wnioskodawcy w tym zakresie musiał zostać odrzucony.
- (28) Wnioskodawca twierdził ponadto, że jeżeli miało mieć miejsce dostosowanie do jego kosztów gazu ziemnego na rynku krajowym, takie dostosowanie powinno się opierać albo:
- (i) na nieregulowanych cenach gazu w Rosji; albo
  - (ii) na średniej eksportowej cenie rosyjskiego gazu ziemnego w państwach bałtyckich; lub też ewentualnie
  - (iii) na rzeczywistych kosztach produkcji gazu ziemnego w Rosji powiększonych o uzasadnioną marżę zysku.
- (29) Po pierwsze, fakt, że Komisja mogła wybrać inną podstawę, nie oznacza, że wybór Waidhaus był nieuzasadniony. Głównym kryterium takiego wyboru podstawy obliczenia cen gazu jest to, że właściwie odzwierciedla ona cenę normalnie płaconą na rynku wolnym od zniekształceń. Niezaprzeczalnie warunek ten jest spełniony w przypadku cen w Waidhaus. Po drugie, fakt, że ilość gazu sprzedawanego po nieregulowanych cenach na rynku wewnętrznym była niewielka w ODP i że ceny te były znacząco bliższe regulowanej cenie na rynku wewnętrznym niż swobodnie określonej cenie eksportowej, wyraźnie sugeruje, że te nieregulowane ceny podlegały zniekształceniom poprzez dominujące ceny regulowane. Z tego powodu nie można było skorzystać z nieregulowanych cen krajowych. Uznano również, że rosyjskie ceny eksportowe gazu sprzedawanego państwom bałtyckim były niewystarczająco reprezentatywne z powodu relatywnie niewielkiego wywozu do tych krajów. Ponadto konieczne dane dotyczące transportu i kosztów dystrybucji nie były dostępne, a w związku z tym nie można było ustalić wiarygodnych cen dla państw bałtyckich. W rzeczywistości zdecydowanie największe ilości gazu są eksportowane przez punkt sprzedaży w Waidhaus, który jest zatem właściwą podstawą dla obliczenia dostosowania. Wnioskodawca nie dostarczył żadnych dowodów dotyczących istnienia reprezentatywnych rynków, innych niż punkt sprzedaży w Waidhaus, gdzie ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają ceną normalnie płaconą na rynku wolnym od zniekształceń. Wskutek tego powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (30) W tym kontekście wnioskodawca twierdził również, że kupował około 50 % zużywanego w produkcji nawozów gazu ziemnego na nieregulowanym rynku w Rosji. Wnioskodawca twierdził, że dostosowywanie jego cen gazu w sytuacji, gdy nie dokonywano takich dostosowań w przypadku pozostałych eksporterów, którzy mieli wyższe poziomy kosztów podobne do wnioskodawcy, byłoby działaniem dyskryminującym. Należy zauważyć, że zgodnie ze zweryfikowanymi odpowiedziami na kwestionariusz zakupy gazu ziemnego przez wnioskodawcę na nieregulowanym rynku w Rosji miały charakter marginalny w ODP. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.
- (31) Odnośnie do opcji wymienionej w ppkt (iii) motywu 28 powyżej, tj. dotyczącej oparcia się na rzeczywistych kosztach produkcji gazu ziemnego w Rosji, należy najpierw zauważyć, że w przeciwieństwie do tego, co twierdzi wnioskodawca, taka opcja nie jest wyraźnie przewidziana w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 29, głównym kryterium wyboru podstawy do obliczenia cen gazu jest to, że właściwie odzwierciedla ona cenę normalnie płaconą na rynku wolnym od zniekształceń. A zatem to, czy cena gazu oferowana przez dostawcę klientom zapewnia zysk, jest bez znaczenia w tym kontekście. Dlatego też argument ten musiał zostać odrzucony.
- (32) Wnioskodawca twierdził ponadto, że ceny na rynku krajowym gazu ziemnego w Rosji regulowane przez państwo stale rosną i osiągają poziomy pokrywający koszt produkcji gazu. W związku z tym cena na rynku krajowym nie może być uznana za niekonkurencyjną lub niską w stopniu nieuzasadnionym.
- (33) Argument ten nie znajduje poparcia, jako że właściwą normą wyboru reprezentatywnego rynku nie jest to, czy ceny jako takie zapewniają zysk, lecz czy ceny właściwie odzwierciedlają cenę normalnie płaconą na rynku wolnym od zniekształceń, jak to zostało wyjaśnione w motywie 29 powyżej. Nie dotyczy to cen regulowanych przez państwo. Ponadto argument ten przeczy również publicznym wypowiedziom rosyjskiego dostawcy gazu (potwierdzonym przez jego opublikowane i poddane audytowi sprawozdania finansowe), że ceny gazu na rosyjskim rynku krajowym nie pokrywają kosztów produkcji, transportu i sprzedaży. Argument ten został zatem odrzucony.
- (34) Odnośnie do metody wyliczenia ceny gazu w punkcie Waidhaus wnioskodawca twierdził, że rosyjskie cła wywozowe płacone w przypadku każdego wywozu powinny zostać odjęte od ceny Waidhaus, ponieważ cło wywozowe nie jest uiszczane w przypadku sprzedaży krajowej.
- (35) Rzeczywiście cena rynkowa w punkcie sprzedaży Waidhaus, które to miejsce zostało uznane za reprezentatywny rynek w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, jest ceną uwzględniającą podatki wywozowe, a nie ceną przed nałożeniem podatków. Z perspektywy kupującego to cena, którą musi zapłacić w Waidhaus, jest istotna i pod tym względem nie ma znaczenia, jaki procent ceny stanowi podatek wywozowy, a jaki procent płaci się dostawcy gazu. Dostawca, z drugiej strony, będzie się zawsze starał zmaksymalizować cenę i żądał najwyższej ceny, jaką klienci są w stanie zapłacić. Zważywszy, że cena ta jest zawsze znacznie wyższa od kosztów produkcji, pozwalając w ten sposób dostawcy gazu na osiągnięcie bardzo dużych zysków, jego polityka cenowa nie opiera się głównie na wysokości podatku wywozowego, lecz na tym, jaką ceną jego klienci są skłonni zapłacić. Stwierdza się zatem, że to cena zawierająca podatek eksportowy, a nie cena przed uiszczeniem podatku, jest ceną ukształtowaną przez rynek wolny od zakłóceń. W konsekwencji odrzucono argumenty wnioskodawcy w tym zakresie.

- (36) Wnioskodawca dowodził ponadto, że cena w Waidhaus powinna być dostosowana do jakości, dostępności, zbywalności, transportu i innych warunków sprzedaży, które byłyby różne na eksportowym i krajowym rynku gazu ziemnego. Po pierwsze, należy zauważyć, że cena w Waidhaus była rzeczywiście dostosowana poprzez inne koszty transportu dla wywozu i dla rynku krajowego oraz że twierdzenie wnioskodawcy pod tym względem było nieuzasadnione i musiało zostać odrzucone. Odnośnie do pozostałych elementów wniosko- dawca nie dostarczył żadnych dodatkowych informacji ani żadnych dowodów na ich poparcie. W szczególności wnioskodawca nie wykazał, ani nie znaleziono innych informacji na poparcie twierdzenia, że istniały różnice w jakości, dostępności, zbywalności i innych warunkach sprzedaży, które uzasadniałyby dalsze dostosowania; wnioskodawca nie starał się również podać wartości tych rzekomych różnic.
- (37) W tym kontekście wnioskodawca twierdził ponadto, że nie dokonano żadnych dostosowań ceny w Waidhaus ze względu na naturalną przewagę konkurencyjną. W tym zakresie twierdził, że w związku z faktem, iż gaz jest szeroko dostępny w Rosji, lecz nie we Wspólnocie, ceny w Rosji są naturalnie niższe niż ceny gazu wywo- żonego. Ponadto dowodził, że zdolność wywozowa byłaby ograniczona poprzez ograniczone możliwości istniejącego systemu transportu gazu, które doprowadzi- łyby do wzrostu cen eksportowych w Rosji. Wnisko- dawca dowodził również, że „nienaturalnie wysokie zyski” rosyjskiego dostawcy gazu na rynkach eksporto- wych powinny być odliczone od zastosowanej ceny Waidhaus.
- (38) Jak stwierdzono w motywie 29 powyżej, głównym kryte- rium wyboru cen w Waidhaus jako podstawy do usta- lenia cen gazu jest to, że tamtejsze ceny właściwie odzwierciedlają cenę normalnie płaconą na rynku wolnym od zniekształceń. Warunki rynkowe dominujące na rynku wewnętrznym nie mają znaczenia w tym kontekście. Dlatego też argumenty te musiały zostać odrzucone.
- (39) Wnioskodawca sprzeciwiał się również temu, że do dostosowanej ceny gazu dodano marżę lokalnych dystry- butorów, twierdząc, że zyski dystrybutorów zostały już wliczone w cenę w Waidhaus. W związku z tym wnio- skodawca twierdził, że lokalni dystrybutorzy w Rosji to spółki zależne, będące w całkowitym posiadaniu dostawcy gazu i w związku z tym dodanie zysku tych dystrybutorów stanowi podwójne naliczanie.
- (40) Po pierwsze, należy zauważyć, że marża lokalnych dystrybutorów obejmuje nie tylko marżę zysku wymie- nionych przedsiębiorstw, lecz również różnicę kosztów pomiędzy zakupem i odsprzedażą gazu ziemnego.
- (41) Po drugie, argument ten nie mógł być już sprawdzony w wystarczającym stopniu. Wynika to z faktu, iż dostawca gazu w Rosji i jego filie nie były przedmiotem obecnego dochodzenia, a związku z tym brakowało informacji na temat jego organizacji i struktury kosztów. Należy również zauważyć, że w tym zakresie sytuacja w Rosji, między innymi odnośnie do bliskich związków między dostawcą gazu i rządem rosyjskim, jest niewys- tarczająco przejrzysta, aby zapewnić wystarczający dostęp do koniecznych dowodów.
- (42) Ponadto wnioskodawca, na którym spoczywa ciężar przedstawienia dowodów, nie był w stanie dostarczyć żadnych dalszych informacji lub dowodów, które poka- załyby, czy i w jakim stopniu koszty dystrybucji były rzeczywiście uwzględnione w cenie w Waidhaus. Jednakże zważywszy, że klienci na rynku wewnętrznym kupowali gaz od lokalnych dostawców, należało przyjąć, że musieli oni wziąć na siebie lokalne koszty dystrybucji, które nie były jako takie uwzględnione w dostosowanej cenie w Waidhaus. W związku z tym na obecnym etapie dochodzenia należało wziąć pod uwagę, że ta dostoso- wana cena była uzasadniona i w konsekwencji argument ten odrzucono.
- (43) Niemniej jednak instytucje wspólnotowe również uznały, że wpływ tego konkretnego dostosowania na obliczenie marginesu dumpingu może być znaczący. W związku z powyższym, biorąc pod uwagę szczególną sytuację opisaną w motywie 41, uznano, że jeżeli wnioskodawca dostarczy wystarczające możliwe do potwierdzenia dowody, Komisja może rozważyć ponowne otwarcie dochodzenia w tym zakresie.
- (44) Wnioskodawca również przedstawił zarzuty dotyczące niekonkurencyjności cen na rynku wewnętrznym w Niemczech. Należy odnotować, że dochodzenia prowadzone obecnie przez niemieckie organy ochrony konkurencji dotyczą cen, po których główni niemieccy dystrybutorzy gazu sprzedają go na rynku wewnętrznym, a co za tym idzie, nie ma to znaczenia dla cen, po których rosyjski eksportowany gaz jest sprzedawany w Waidhaus.
- (45) Po dostosowaniu opisanego powyżej kosztu wytwarzania nie dokonano żadnej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Uznano zatem, iż ceny krajowe nie dawały odpowiedniej podstawy do ustalenia normalnej wartości, należało więc zastosować inną metodę. Zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego wartość normalną obli- czono poprzez dodanie do kosztów wytworzenia produktu objętego dochodzeniem, ponoszonych przez eksportera, dostosowanych w razie potrzeby zgodnie z motywem 19 powyżej, uzasadnionej wartości SG&A oraz uzasadnionej marży zysku.

(47) Kosztów SG&A oraz kwoty zysku nie można było ustalić na podstawie części wstępnej art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ wnioskodawca nie wykazywał reprezentatywnego poziomu sprzedaży produktu objętego dochodzeniem w zwykłym obrocie handlowym. Nie można było zastosować art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest tylko jeden producent objęty postępowaniem. Również art. 2 ust. 6 lit. b) nie mógł zostać zastosowany, ponieważ koszty wytwarzania ponoszone przez wnioskodawcę w odniesieniu do produktów należących do tej samej zasadniczej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w powyższym motywie 18. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(48) Zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego koszty SG&A ustalono w oparciu o racjonalną metodę. Rynek Ameryki Północnej odnotował znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji zarówno wśród krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorstw. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów sztucznych. Ustalono, że najbardziej odpowiednie do celów tego badania będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (Stanów Zjednoczonych i Kanady), ze względu na szeroką dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych spółek notowanych na giełdzie pochodzących z tej części świata. W związku z powyższym koszty SG&A i zyski zostały obliczone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych – w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów (nawozów azotowych). Uznano, że wyżej wymienieni trzej producenci są reprezentatywni dla sektora nawozów azotowych, w związku z czym ich koszty SG&A i zyski są reprezentatywne dla kosztów zazwyczaj ponoszonych przez przedsiębiorstwa działające z powodzeniem w tym segmencie rynku. Należy zauważyć, że nic nie wskazywało na to, iż tak ustalona kwota zysku przekraczałaby zysk osiągnięty przez innych rosyjskich producentów z ich sprzedaży tej samej ogólnej grupy produktów na rynku krajowym.

(49) Przemysł wspólnotowy sprzeciwił się takiemu podejściu do obliczania kosztów SG&A i twierdził, że należało przyjąć koszty własne SG&A wnioskodawcy. Artykuł 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego określa jednakże, iż wielkość kosztów SG&A ustala się w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży producenta eksportującego objętego dochodzeniem, w przypadku gdy sprzedaż tej dokonano w zwykłym obrocie handlowym. Jak wspomniano w motywach 45 i 46, sytuacja taka nie miała miejsca w tym przypadku, a zatem argument ten musiał zostać odrzucony.

2. Cena eksportowa

(50) Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny rzeczywiście płaconej lub należnej za produkt objęty postępowaniem w przypadku sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.

3. Porównanie

(51) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Uwzględniono właściwe dostosowania dotyczące transportu, kredytów, opakowania i opłat bakowych w uzasadnionych przypadkach, o ile przedstawiono precyzyjne dowody na ich poparcie.

4. Margines dumpingu

(52) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.

(53) Dochodzenie wykazało, że w ODP miał miejsce dumping. Ustalony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny *cif* na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wyniósł 42,06 %.

5. Trwały charakter okoliczności występujących w OD

(54) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w odniesieniu do dumpingu można uznać w sposób uzasadniony za trwałą.

(55) W tym względzie należy zaznaczyć, że w pierwotnym dochodzeniu wartość normalna została ustalona na podstawie cen sprzedaży przynoszącej zysk na rynku wewnętrznym Stanów Zjednoczonych, ponieważ Rosja nie była wówczas krajem o gospodarce rynkowej. W kontekście obecnego dochodzenia przeglądowego Rosja uznawana jest za kraj o gospodarce rynkowej, w związku z czym wartość normalna została ustalona na podstawie kosztów własnych produkcji wnioskodawcy, w miarę potrzeby dostosowanych. Nic nie wskazuje na to, że wartość normalna ustalona podczas obecnego przeglądu nie może być uznana za trwałą.

(56) Nie znaleziono dowodów na to, że sprzedaż eksportowa nie miałaby nadal miejsca na obecnym poziomie cen.

(57) Na tej podstawie stwierdza się, że zmiana okoliczności w odniesieniu do pierwotnego dochodzenia dotyczącego dumpingu (obecnie oparta na porównaniu własnej wartości normalnej wnioskodawcy z jego cenami eksportowymi) może być uważana w sposób uzasadniony za trwałą.

D. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (58) Ponieważ w pierwotnym dochodzeniu cło antydumpingowe zostało nałożone w formie określonej kwoty za tonę, powinno zostać nałożone w takiej samej formie w wyniku obecnego dochodzenia. Cło obliczone na podstawie obecnego marginesu dumpingu wyniosłoby 48,09 EUR/tonę.
- (59) Należy przypomnieć, że zgodnie z motywem 94 rozporządzenia Rady (WE) nr 658/2002, nakładającego ostateczne środki w 2002 r., w celu określenia wartości ostatecznego cła nałożonego zgodnie z zasadą niższego cła wykorzystano margines szkody. Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 658/2002 obecnie obowiązujące cło zależy od specyficznego typu produktu i waha się od 41,42 EUR/tonę do 47,07 EUR/tonę.
- (60) Jako że cło ustalone na podstawie obecnego marginesu dumpingu jest wyższe niż obecnie obowiązujące cło, przegląd powinien się zakończyć bez wprowadzania zmian poziomu cła nakładanego na wnioskodawcę, które to powinno zostać utrzymane na poziomie ostatecznej, ogólnokrajowej stawki celnej, ustalonej w pierwotnym postępowaniu.

E. ZOBOWIĄZANIE

- (61) Wnioskodawca wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania, lecz nie przedstawił odpowiednio udokumentowanej propozycji w terminie wyznaczonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie Komisja nie mogła przyjąć zobowiązania wnioskodawcy. Uważa się jednak, że złożoność pewnych kwestii, takich jak:
- 1) wahania cen produktu objętego postępowaniem, które mogą wymagać pewnych form indeksacji cen minimalnych, w sytuacji gdy jednocześnie wahań cen nie można wytłumaczyć w wystarczającym stopniu kluczowymi czynnikami kosztowymi; oraz
  - 2) szczególna sytuacja rynkowa produktu objętego postępowaniem (między innymi spowodowana tym, że przywóz od eksportera podlegającego niniejszemu przeglądowi jest ograniczony),

wskazuje na potrzebę dalszego zbadania, czy zobowiązanie łączące zindeksowaną cenę minimalną oraz limit ilościowy byłoby wykonalne.

- (62) Jak wspomniano powyżej, z powodu złożoności problemu wnioskodawca nie mógł przedstawić zobowiązania, które mogłoby być zaakceptowane w ustawowym terminie. W związku z powyższym Rada uznaje, że wnioskodawca na zasadach wyjątku powinien mieć prawo przedstawienia zobowiązania wykraczającego poza wyżej wymieniony termin, lecz nie później niż w ciągu 10 dni kalendarzowych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

F. UJAWNienie INFORMACJI

- (63) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, stanowiących podstawę zamiaru zakończenia obecnego przeglądu oraz utrzymania obowiązującego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez wnioskodawcę. Wszystkie strony miały możliwość przedstawienia uwag. Ich uwagi zostały wzięte pod uwagę, w uzasadnionych przypadkach, o ile były poparte dowodami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Niniejszym kończy się bez zmiany obowiązujących środków antydumpingowych częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych nałożonych na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91, pochodzących z Rosji, wszczęty zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 237/2008**z dnia 10 marca 2008 r.****kończące częściowy przegląd okresowy cła antydumpingowego nałożonego na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, („rozporządzenie podstawowe”) w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. Obowiązujące środki**

- (1) W dniu 22 stycznia 2001 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 132/2001 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe („istniejące środki”) w wysokości 33,25 EUR za tonę na przywóz azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 pochodzącego, między innymi, z Ukrainy. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia istniejących środków, będzie nazywane dalej „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) W dniu 17 maja 2004 r., w następstwie częściowego przeglądu okresowego Rada zwolniła, rozporządzeniem (WE) nr 993/2004 ⁽³⁾ z cła antydumpingowego nałożonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 132/2001 przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostałyby przyjęte przez Komisję. Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1001/2004 ⁽⁴⁾ zobowiązania zostały przyjęte na okres sześciu miesięcy, a rozporządzeniem (WE) nr 1996/2004 ⁽⁵⁾ na okres do dnia 20 maja 2005 r. Celem tych zobowiązań było uwzględnienie niektórych konsekwencji wynikających z rozszerzenia Unii Europejskiej do 25 państw członkowskich dnia 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 25.1.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, s. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 344 z 20.11.2004, s. 24.

- (3) Rada zdecydowała, rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 w następstwie przeglądu, którego zakres ograniczony był do definicji produktu objętego postępowaniem, że należy doprecyzować definicję produktu objętego postępowaniem oraz że obowiązujące środki powinny mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem zawartego w innych nawozach, w zależności od zawartości azotanu amonu oraz innych substancji śladowych lub składników odżywczych.

- (4) Po przeglądzie wygaśnięcia wszczętym w styczniu 2006 r. Rada przedłużyła o dwa lata, rozporządzeniem (WE) nr 442/2007 ⁽⁶⁾, obowiązujące środki na ich obecnym poziomie. Środki te obejmują cła specyficzne.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (5) Komisja otrzymała wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, złożony przez Open Joint Stock Company (OJSC) Azot Cherkassy („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Ukrainy. Zakres wniosku ograniczony był do dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (6) W swoim wniosku złożonym na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wnioskodawca twierdził, że okoliczności dotyczące dumpingu, na podstawie których ustalono obowiązujące obecnie środki, uległy zmianie i że zmiana ta ma charakter trwały. Wnioskodawca twierdził ponadto, że porównanie normalnej wartości opartej na jego własnych kosztach i cenach krajowych oraz cen eksportowych przy wywozie do Wspólnoty prowadziło do ograniczenia dumpingu znacznie poniżej poziomu istniejących środków. Dlatego też twierdził, że dalsze stosowanie wprowadzonych środków na obecnym poziomie nie jest już konieczne do zrównoważenia skutków dumpingu.

3. Dochodzenie

- (7) Ustaliwszy po konsultacji z Komitetem Doradczym, iż wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie*, Komisja ogłosiła w dniu 19 grudnia 2006 r. wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ogłoszenie to odbyło się w drodze zawiadomienia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 106 z 24.4.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 57.

- (8) Zakres przeglądu ograniczono do zbadania działań dumpingowych w odniesieniu do wnioskodawcy. Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).
- (9) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę, przedstawicieli kraju wywozu oraz stowarzyszenie producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (11) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusze i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie.
- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu. Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów wnioskodawcy w Czerkasach.
- (13) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić zakończenie obecnego przeglądu oraz utrzymania obowiązującego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez wnioskodawcę, i miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi stron zostały właściwie rozpatrzone i uwzględnione, gdzie to było stosowne.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Jak wyjaśnia rozporządzenie Rady (WE) nr 945/2005 wymienione w motywie 3, produkt objęty postępowaniem to ten sam produkt, o którym mowa w pierwotnym dochodzeniu, a mianowicie są to stałe nawozy z zawartością azotanu amonu przekraczającą 80 % masy pochodzące z Ukrainy i objęte kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 (zwane dalej „AA”). AA jest nawozem azotowym w stanie stałym, powszechnie wykorzystywanym w rolnictwie. Produkt ten, w formie bryłek lub granulek, jest wytwarzany z amoniaku i kwasu azotowego, przy czym zawartość azotu przekracza 28 % masy.

2. Produkt podobny

- (15) W dochodzeniu przeglądownym potwierdzono ustalenia dochodzenia pierwotnego, że AA jest produktem towarowym, a jego jakość i podstawowe właściwości fizyczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. AA produkowany i sprzedawany przez wnioskodawcę na jego rynku krajowym na Ukrainie oraz ten wywożony do Wspólnoty posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ obecny przegląd ograniczono do stwierdzenia dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy, nie poczyniono żadnych ustaleń w odniesieniu do produktu produkowanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Wartość normalna

- (16) W celu określenia wartości normalnej sprawdzono najpierw, czy ogólna wielkość sprzedaży krajowej wnioskodawcy była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy ogólna wielkość sprzedaży krajowej stanowi co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży wnioskodawcy na wywóz do Wspólnoty. W dochodzeniu wykazano, że wnioskodawca sprzedawał wyłącznie jeden rodzaj AA oraz że rodzaj ten był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.
- (17) Komisja zbadała następnie, czy krajowa sprzedaż AA może być traktowana jako dokonywana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez porównanie cen krajowych netto z obliczonymi kosztami produkcji.
- (18) Podczas oceny kosztów produkcji wnioskodawcy ustalono, że koszty gazu nie zostały w odpowiedni sposób ujęte w jego dokumentacji. Należy zauważyć, że koszty energii, takie jak koszty gazu, składają się na znaczącą część całkowitych kosztów wytwarzania oraz istotną część całkowitego kosztu produkcji.
- (19) W odniesieniu do kosztów gazu ustalono, że Ukraina przywozi większą część gazu zużywanego do produkcji AA z Rosji. W związku z tym wszystkie dostępne dane wskazują, że ceny gazu ziemnego przywożonego na Ukrainę z Rosji znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. W dochodzeniu wykazano, że cena gazu ziemnego wywożonego z Rosji do Wspólnoty Europejskiej jest w przybliżeniu dwukrotnie wyższa od krajowej ceny gazu ziemnego na Ukrainie. Dlatego też zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty gazu poniesione przez wnioskodawcę zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych.

- (20) Po ujawnieniu wniosków z dochodzenia wnioskodawca argumentował, że wszelkie dostosowanie ceny gazu, jaką płaci on na rynku krajowym, będzie nieuzasadnione, ponieważ zapisy księgowe przedsiębiorstwa w pełni odzwierciedlają koszty związane z działalnością produkcyjną i sprzedażą podobnych produktów w kraju pochodzenia.
- (21) Jednak podczas oceny kosztów produkcji podobnych produktów na mocy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego należy określić, czy koszty zapisane w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa w odpowiedni sposób odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Z powodów określonych w motywie 19 wykazano, że warunek ten nie został spełniony.
- (22) Co więcej wnioskodawca twierdził, że normalna wartość powinna być oparta na realizowanej przezeń sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym, utrzymując, że nie ma powodu, by uznać, że sprzedaż ta nie nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym. W związku z tym należy zauważyć, że w celu ustalenia, czy sprzedaż krajowa nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym ze względu na cenę, tj. czy była rentowna, należy najpierw ustalić, czy koszty wnioskodawcy były wiarygodną podstawą w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dopiero po wiarygodnym ustaleniu kosztów można określić, która metodologia ustalania wartości normalnej powinna być zastosowana. Jak określono w motywie 28, porównanie cen krajowych netto z dostosowanymi kosztami produkcji w ODP wykazało, że żadna sprzedaż krajowa nie dokonała się w zwykłym obrocie handlowym. Krajowe ceny wnioskodawcy nie powinny być wykorzystywane do ustalania wartości normalnej.
- (23) Wnioskodawca argumentował również, że dochodzenie opierało się na danych z ODP oraz że z tego powodu we wnioskach nie uwzględniono zmian, jakie zaszły po tym okresie, takich jak, w szczególności, stały wzrost cen gazu oraz wzrost krajowego zużycia nawozów na Ukrainie. Należy pamiętać w tym względzie, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, dla zapewnienia reprezentatywnych ustaleń należy wybierać dla przeprowadzenia dochodzenia taki okres, który, w przypadku dumpingu, obejmie co najmniej sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających rozpoczęcie postępowania. Należy jednak także pamiętać, że, zgodnie ze stosowaną przez Wspólnotę praktyką, ODP dotyczący dumpingu trwał jeden rok.
- (24) Rozważono, czy zmiany cen gazu na Ukrainie, które zaistniały po ODP, powinny zostać uwzględnione przy ustalaniu marginesu dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. W związku z tym należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje na temat okresu późniejszego w stosunku do okresu objętego dochodzeniem nie są zwykle brane pod uwagę. Pozostając konsekwentnie w zgodzie z praktyką Wspólnoty, oznacza to, że zdarzenia następujące po ODP mogą być brane pod uwagę tylko, jeśli ich skutki są znaczące, bezdyskusyjne i trwałe. W związku z tym, pomimo że po ODP zaobserwowano wzrost cen gazu, nie można było ustalić z dostateczną pewnością, że wzrost cen miał rzeczywiście stały charakter. Stwierdzono, że dostępna wiedza na temat przyszłego rozwoju cen gazu na Ukrainie opiera się wyłącznie na przewidywaniach, a nie na sprawdzalnych informacjach związanych z rzeczywistymi cenami tego surowca. Artykuł 6 ust. 1 dopuszcza wykorzystywanie informacji oraz danych z okresów poza ODP (lub w przypadku przeglądów – ODP) wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Uznano, że sytuacja w omawianym przypadku nie daje podstaw do wykorzystania danych lub informacji z okresów poza ODP. Co więcej wnioskodawca nie uzasadnił swojego wniosku, ponieważ nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym, że dane dotyczące okresu po ODP są bardziej reprezentatywne niż te odnoszące się do ODP. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (25) Co do faktu, że zużycie nawozów na Ukrainie w okresie po ODP wzrosło, wnioskodawca nie wyjaśnił ani nie wykazał, w jakim stopniu fakt ten mógł wpłynąć na ustalenia poczynione na podstawie informacji odnoszących się do ODP. Wnioskodawca nie przedstawił więc wystarczających informacji pozwalających na wyciągnięcie znaczących wniosków. Nie natrafiono również na żadne inne informacje mogące poprzeć wniosek wnioskodawcy w tym względzie. Ponieważ na tej podstawie wszelkie ustalenia miałyby charakter spekulacyjny, wniosek wnioskodawcy został odrzucony.
- (26) Dostosowana cena gazu ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty – może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (27) Wnioskodawca twierdził ponadto, że Ukraina dokonuje zakupów gazu w podobnych warunkach rynkowych jak Wspólnota oraz że ceny zakupu gazu przez wnioskodawcę w roku 2007 były wyższe od cen gazu na granicy ukraińsko-rosyjskiej w tym samym okresie. Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych dowodów, by poprzeć swój wniosek, przez co nie wykazał, że warunki dotyczące uwzględniania wydarzeń odnoszących się do okresu po ODP wymienione w motywie 24 zostały spełnione. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (28) Porównanie cen krajowych netto z dostosowanymi kosztami produkcji w ODP wykazało, że żadna sprzedaż krajowa nie nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (29) Dlatego też uznano, że ceny krajowe nie dostarczyły wystarczających podstaw dla ustalenia wartości normalnej i że w związku z tym należy zastosować inną metodę. Zgodnie z art. 2 ust. 3 oraz art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wartość normalną skonstruowano, dodając do kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem ponoszonych przez producenta i dostosowanych w stosownych przypadkach, jak wspomniano w motywie 19, uzasadnioną kwotę kosztów SG&A oraz rozsądną kwotę zysku.
- (30) Koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie zdania wprowadzającego w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ wnioskodawca nie dokonał reprezentatywnej sprzedaży produktu objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mógł zostać zastosowany, ponieważ tylko wnioskodawca jest objęty dochodzeniem. Również art. 2 ust. 6 lit. b) nie mógł zostać zastosowany, ponieważ ponoszone przez wnioskodawcę koszty wytwarzania produktów należących do tej samej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w motywie 19 powyżej. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Ponadto na rynku Ameryki Północnej odnotowano znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji zarówno wśród krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorstw. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów sztucznych. Ustalono, że najodpowiedniejsze do celów tego badania będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (Stanów Zjednoczonych i Kanady), ze względu na szeroką dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych spółek notowanych na giełdzie pochodzących z tej części świata. W związku z powyższym koszty SG&A i zyski zostały obliczone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych – w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów (nawozów azotowych). Uznano, że wyżej wymienieni trzej producenci są reprezentatywni dla sektora nawozów azotowych, w związku z czym ich koszty SG&A i zyski są reprezentatywne dla kosztów zazwyczaj ponoszonych przez przedsiębiorstwa prowadzące rentowną działalność w tym segmencie rynku. Należy zauważyć, że nic nie wskazuje na to, że ustalona w ten sposób kwota zysku przekroczyła kwotę osiągniętą przez innych ukraińskich

producentów w odniesieniu do sprzedaży tej samej ogólnej grupy produktów na ich rynku krajowym.

- (32) Po ujawnieniu wniosków z dochodzenia wnioskodawca argumentował, że istnieje znacząca różnica między sytuacją na rynku w Ameryce Północnej, a tą na Ukrainie. Wnioskodawca nie wyjaśnił jednak rzekomej różnicy ani nie uzasadnił swojego wniosku. Nie zaproponował również żadnej innej rozsądnej podstawy dla obliczeń, w związku z czym argument ten musiał zostać odrzucony.

2. Cena eksportowa

- (33) Jako że produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportowa była ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych.

3. Porównanie

- (34) Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny *ex-works* i na tym samym poziomie handlu. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, tam gdzie ma to zastosowanie i zostało poparte potwierdzonymi dowodami.
- (35) Po ujawnieniu wniosków z dochodzenia stowarzyszenie producentów wspólnotowych argumentowało, że taryfy kolejowe na Ukrainie dotyczące transportu, między innymi produktu objętego postępowaniem, podczas wywozu do Wspólnoty były sztucznie zaniżone i dlatego też powinny zostać dostosowane. Dochodzenie nie wykazało jednak, by koszty transportu na Ukrainie nie były w odpowiedni sposób odzwierciedlone w dokumentacji wnioskodawcy. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.

4. Margines dumpingu

- (36) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (37) Porównanie to wykazało, że margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, wynosił 38,2 %.

5. Trwały charakter zmiany okoliczności

- (38) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w odniesieniu do dumpingu można uznać w sposób uzasadniony za trwałą.

(39) W tym kontekście odnotowano, że margines dumpingu stosowany obecnie w odniesieniu do wnioskodawcy został ustalony podczas pierwotnego dochodzenia przy wykorzystaniu wartości normalnej określonej na podstawie danych otrzymanych od producenta z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Niemniej jednak, po przyznaniu Ukrainie statusu gospodarki rynkowej, w obecnym przeglądzie wartość normalna została obliczona na podstawie informacji odnoszących się do danych własnych wnioskodawcy zgodnie z art. 2 ust. 1 do 6 rozporządzenia podstawowego (zmiana rozporządzenia podstawowego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005).

(40) Nic nie wskazuje na to, że poziom wartości normalnej czy też ceny eksportowej ustalony dla wnioskodawcy podczas obecnego dochodzenia nie może być uznany za trwały. Można by stwierdzić, iż zmiany cen gazu ziemnego, będącego jednym z podstawowych surowców, mogły mieć znaczący wpływ na wartość normalną. Uznano jednak, że wzrost cen miałby wpływ na wszystkie podmioty rynkowe i dlatego pociągnąłby za sobą zmianę zarówno wartości normalnej, jak i ceny eksportowej.

(41) Ustalono, że cena eksportowa w wywozie do Wspólnoty dokonywanym przez wnioskodawcę w ciągu ODP była zbliżona do ceny w wywozie tego przedsiębiorstwa do innych krajów, do których podczas ODP sprzedano znacznie większe ilości.

(42) Dlatego też, mimo że margines dumpingu ustalony w ODP opierał się na stosunkowo niewielkiej wielkości sprzedaży wnioskodawcy na wywóz do Wspólnoty, istnieją powody, by stwierdzić, że margines dumpingu ustalono w oparciu o zmienione okoliczności o trwałym charakterze.

D. ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

(43) Ponieważ w pierwotnym dochodzeniu cło antydumpingowe zostało nałożone w formie określonej kwoty za tonę, powinno zostać nałożone w takiej samej formie w wyniku obecnego dochodzenia. Cło obliczone na podstawie bieżących marginesów dumpingu wyniesie 47 EUR/tonę.

(44) Należy pamiętać, że, jak określono w motywie 59 rozporządzenia (WE) nr 132/2001, podczas wprowadzania ostatecznych środków w 2001 r., do określenia wysokości ostatecznego cła, zgodnie z zasadą mniejszego

cła, wykorzystano margines szkody. Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 442/2007 obowiązujące stawki ceł zależą od rodzaju produktu i wahają się od 29,26 do 33,25 EUR/tonę.

(45) Ponieważ cło ustalone na podstawie obecnego marginesu dumpingu jest wyższe niż obecne cło, przegląd powinien zostać zakończony bez zmiany wysokości cła obowiązującego dla wnioskodawcy, które powinno zostać utrzymane na poziomie ostatecznej, antydumpingowej stawki celnej, ustalonej w pierwotnym dochodzeniu.

E. ZOBOWIĄZANIA

(46) Wnioskodawca wyraził zainteresowanie przedstawieniem zobowiązania, lecz nie przedstawił odpowiednio udokumentowanego zobowiązania w terminie wyznaczonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie Komisja nie mogła przyjąć żadnego zobowiązania. Uznano jednak, że skomplikowany charakter niektórych kwestii, takich jak: 1) wahania ceny produktu objętego postępowaniem, które, choć nie dają się wyjaśnić głównymi czynnikami kosztotwórczymi, wymagałyby swego rodzaju indeksacji cen minimalnych; oraz 2) szczególna sytuacja rynkowa produktu objętego postępowaniem (między innymi fakt, że wielkość przywozu od eksportera podlegającego dochodzeniu jest niewielka), wskazuje na konieczność zastanowienia się, czy zobowiązanie obejmujące indeksowane ceny minimalne oraz pułap ilościowy może być wykonalne.

(47) Jak wspomniano wyżej, z powodu tych zawłości wnioskodawca nie był w stanie przygotować odpowiedniego zobowiązania w ustalonym terminie. W związku z tym Rada uznaje, że w przypadku wnioskodawcy należy w drodze wyjątku zezwolić na uzupełnienie zobowiązania po upływie wspomnianego terminu, jednak nie później niż w ciągu 10 dni kalendarzowych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

F. UJAWNIENIE

(48) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zakończyć obecny przegląd oraz utrzymać obowiązujące cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez wnioskodawcę. Wszystkie strony miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi zainteresowanych stron zostały uwzględnione tam gdzie stosowne i poparte dowodami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Niniejszym zakańcza się częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy pochodzących z Ukrainy i objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10,

ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 wszczęty zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, nie zmieniając obecnie obowiązujących środków antydumpingowych.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 238/2008

z dnia 10 marca 2008 r.

kończące częściowy przegląd okresowy przewidziany na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w odniesieniu do cła antidumpingowego nałożonego na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji

KOMISJA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję, po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1995/2000⁽²⁾, ostateczne cło antidumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących między innymi z Rosji. Rozporządzenie to zwane jest dalej „rozporządzeniem pierwotnym”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków na mocy rozporządzenia pierwotnego, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia wszczętego we wrześniu 2005 r. Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1911/2006⁽³⁾, odnowiła te środki na ich obowiązującym poziomie na okres pięciu lat. Środki obejmują cła specyficzne. Rozporządzenie to zwane jest dalej „rozporządzeniem dotyczącym wygaśnięcia”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków na mocy rozporządzenia dotyczącego wygaśnięcia, zwane jest dalej „przeładowaniem wygaśnięcia”.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego („obecnego przeglądu”) zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego został złożony przez dwóch rosyjskich producentów eksportujących należących do spółki akcyjnej „Mineral and Chemical Company Eurochem”, mianowicie przez przedsiębiorstwa Novomoskovskiy Azot oraz Nevinnomyssky Azot. Ze względu na

wzajemne powiązania te dwa przedsiębiorstwa traktuje się jako jeden podmiot prawny („wnioskodawcę”) do celów obecnego przeglądu. Zakres wniosku został ograniczony do dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

- (4) Wnioskodawca stwierdził, że porównanie jego wartości normalnej oraz, pod nieobecność wywozu do Wspólnoty Europejskiej, cen eksportowych stosowanych wobec odpowiedniego kraju trzeciego, w tym przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA), prowadzi do ograniczenia dumpingu znacznie poniżej poziomu obowiązujących środków.

3. Dochodzenie

- (5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie*, Komisja ogłosiła w dniu 19 grudnia 2006 r., na mocy zawiadomienia o wszczęciu przeglądu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Zakres przeglądu został ograniczony do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. Dochodzenie w sprawie dumpingu dotyczyło okresu od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem przegladowym” lub „ODP”).
- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, przedstawicieli krajów eksportujących oraz stowarzyszenia producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (8) Przesłuchano wszystkie zainteresowane strony, które o to wystąpiły i wykazały, że istnieją konkretne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.
- (9) W celu uzyskania informacji, które uznano za konieczne na potrzeby dochodzenia, Komisja wysłała kwestionariusze do spółki akcyjnej „Mineral and Chemical Company Eurochem” i spółek z nią powiązanych, a odpowiedzi otrzymała w terminie przewidzianym do tego celu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 22.9.2000, s. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1675/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, s. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 51.

- (10) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów stwierdzenia dumpingu. Komisja przeprowadziła również wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów wnioskodawcy i powiązanych z nim spółek:

— JSC Mineral and Chemical Company („Eurochem”), Moskwa, Rosja,

— PJSC Azot („NAK Azot”), Nowomoskowsk, Rosja,

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Niewinnomyssk, Rosja, oraz

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Szwajcaria – („Eurochem Trading”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym, tj. roztwór mocznika i azotanu amonu, płynny nawóz powszechnie wykorzystywany w rolnictwie, pochodzący z Rosji („UAN”). W jego skład wchodzi mieszanina mocznika, azotanu amonu i wody. Zawartość wody wynosi ok. 70 % mieszaniny (w zależności od zawartości azotu), a pozostała jej część składa się w równym stopniu z mocznika i azotanu amonu. Zawartość azotu (N) jest najważniejszą „właściwością” tego produktu, a może ona wahać się między 28 % i 32 %. Taki zakres zawartości można uzyskać poprzez dodanie do roztworu większej lub mniejszej ilości wody. Uznaje się jednak, że wszystkie roztwory mocznika i azotanu amonu, niezależnie jaka jest zawartość azotu, mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne, a zatem do celów niniejszego dochodzenia stanowią jeden produkt. Produkt objęty postępowaniem jest sklasyfikowany w ramach kodu 3102 80 00.

2. Produkt podobny

- (12) W przedmiotowym dochodzeniu przeglądowym potwierdzono, że roztwór mocznika i azotanu amonu jest czystym produktem towarowym, a jego jakość i podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. Roztwory mocznika i azotanu amonu produkowane i sprzedawane przez wnioskodawcę na rynku krajowym w Rosji oraz, pod nieobecność wywozu do Wspólnoty Europejskiej, roztwory mocznika i azotanu amonu wywożone do Stanów Zjednoczonych Ameryki mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz w istocie te same zastosowania. Dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jako że obecny przegląd został

ograniczony do stwierdzenia dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy objętego postępowaniem, nie osiągnięto żadnych wniosków w odniesieniu do produktów wytwarzanych i sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Uwagi wstępne

- (13) Jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu, jako że w trakcie ODP wnioskodawca nie wywoził roztworu mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty Europejskiej, obecne dochodzenie dotyczyło po pierwsze tego, w jakim stopniu ceny stosowane wobec kraju trzeciego powinny być wykorzystywane w podejmowaniu decyzji o tym, czy zmiany uległy okoliczności, na podstawie których ustanowiono obowiązujące środki, oraz czy zmiany te mają charakter trwały.
- (14) Wnioskodawca przedstawił dowody na to, że z powodu obowiązujących cel produkt nie mógł być wywożony na rynek Wspólnoty w trakcie ODP. Wnioskodawca dostarczył dowody *prima facie* na to, że ceny eksportowe w odniesieniu do USA, reprezentatywnego rynku trzeciego, nie były dumpingowe lub przynajmniej w stopniu mniejszym niż wynosi margines dumpingu ustalony obecnie dla wywozu do Wspólnoty Europejskiej oraz że należało wykorzystać ceny eksportowe w odniesieniu do USA. Ze względów określonych poniżej w motywie 43 i dalej, ustalono, że ceny eksportowe w odniesieniu do kraju trzeciego – USA – są odpowiednie, ponieważ rynek amerykański jest porównywalny z rynkiem wspólnotowym, a zatem reprezentatywny.
- (15) Należy zwrócić uwagę, że środki mające obecnie zastosowanie opierają się częściowo na danych niepowiązanych z realizowaną przez wnioskodawcę produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, podczas gdy w trakcie bieżącego ODP dostępne były zweryfikowane informacje odnoszące się do danych wnioskodawcy dotyczących wartości normalnej i cen eksportowych, aczkolwiek w odniesieniu do rynku kraju trzeciego. Na tej podstawie stwierdzono, że margines dumpingu ustalony w trakcie bieżącego ODP dokładniej odzwierciedla sytuację wnioskodawcy w trakcie ODP niż obowiązujące obecnie środki.
- (16) W tym kontekście uznano również, że celem cła antidumpingowego nie jest zamknięcie rynku wspólnotowego na przywóz z krajów trzecich, ale przywrócenie uczciwych i równych warunków konkurencji.
- (17) Mając na uwadze powyższe konkretne okoliczności, stwierdzono zatem, że obliczenie marginesu dumpingu w trakcie ODP na podstawie eksportowych cen sprzedaży wnioskodawcy do USA jest odpowiednie.

2. Wartość normalna

- (18) Aby ustalić wartość normalną, po pierwsze zweryfikowano, czy całkowita sprzedaż krajowa jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Jako że wnioskodawca nie dokonywał wywozu w trakcie ODP roztworów mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty Europejskiej, całkowitą wielkość sprzedaży krajowej porównano do całkowitej wartości wywozu roztworów mocznika i azotanu amonu realizowanego przez wnioskodawcę do Stanów Zjednoczonych. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową należy uznać za reprezentatywną w przypadku gdy całkowity wolumen tej sprzedaży jest równy lub większy niż 5 % całkowitego wolumenu odpowiedniej sprzedaży eksportowej, w tym przypadku do Stanów Zjednoczonych. Dochodzenie wykazało, że wnioskodawca nie sprzedaje reprezentatywnych ilości roztworów mocznika i azotanu amonu na rynku krajowym.
- (19) Jako że na tej podstawie do ustalenia wartości normalnej nie można było wykorzystać cen krajowych wnioskodawcy, wartość normalną skonstruowano na podstawie kosztów wytworzenia ponoszonych przez wnioskodawcę powiększonych o uzasadnioną wielkość uwzględniającą koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) oraz kwotę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Jeżeli chodzi o koszt wytworzenia, należy zwrócić uwagę, że koszty gazu stanowią największą część kosztu wytworzenia i znaczną część całkowitych kosztów produkcji. Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem są właściwie odzwierciedlone w zapisach wnioskodawcy.
- (21) Na podstawie danych opublikowanych przez uznane na poziomie międzynarodowym źródła specjalizujące się w rynkach energii ustalono, że ceny płacone przez wnioskodawcę były na rażąco niskim poziomie. Przykładowo – wynosiły one od jednej czwartej do jednej piątej ceny eksportowej gazu ziemnego przy wywozie z Rosji. W tym względzie wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji były cenami regulowanymi, będącymi znacznie poniżej cen rynkowych płaconych na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Ponieważ koszty gazu nie były w sposób uzasadniony odzwierciedlone w zapisach wnioskodawcy, musiały one zostać odpowiednio skorygowane. Wobec braku wolnych od zniekształceń cen gazu odnoszących się do rosyjskiego rynku krajowego oraz zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ceny gazu musiały zostać ustalone na „każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków”.
- (22) Skorygowana cena opierała się na średniej cenie rosyjskiego gazu sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”) z pominięciem kosztów transportu i dostosowanej, aby odzwierciedlać lokalne koszty dystrybucji. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży rosyjskiego gazu do UE, będącej największym rynkiem zbytu rosyjskiego gazu, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty, można uznać za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (23) W następstwie ujawnienia informacji wnioskodawca stwierdził, że jakkolwiek korekta ceny gazu płaconego przez wnioskodawcę na rynku krajowym będzie nieuzasadniona, utrzymując, że jego zapisy księgowe w pełni odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu podobnego w kraju pochodzenia. W celu uzasadnienia tego stwierdzenia wnioskodawca przedstawił opracowanie niezależnej firmy konsultingowej wskazujące, że cena gazu płacona przez wnioskodawcę w pełni odzwierciedlała koszty produkcji i sprzedaży gazu ponoszone przez dostawcę gazu. Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że jak samo opracowanie wskazuje, koszty gazu oraz koszt jego dostawy do wnioskodawcy wykorzystane do porównania są kosztami szacunkowymi, a więc nie kosztami rzeczywistymi ponoszonym w trakcie ODP. Nie jest również jasne, czy tak ustalone koszty były pełnymi kosztami określonymi zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, tj. czy obejmowały pełne koszty wytworzenia oraz wszystkie koszty SG&A związane z produkcją i sprzedażą gazu. Wreszcie zwraca się również uwagę, że dostępne informacje na temat kosztów dostawcy gazu nie mogły zostać zweryfikowane w ramach tego postępowania.
- (24) Jakkolwiek uznaje się, że zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego sam fakt, że cena gazu stosowana przez dostawcę wobec klienta pokrywa koszty, nie stanowi sam w sobie kryterium umożliwiającego ustalenie, czy koszty produkcji produktu podobnego zaksięgowane w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Ustalono, że taka sytuacja nie ma miejsca ze względów określonych powyżej w motywie 21. Wnioskodawca nie odniósł się do wyraźnej, znacznej różnicy między ceną za gaz płaconą na rosyjskim rynku krajowym a ceną eksportową gazu ziemnego przy wywozie z Rosji, z jednej strony, oraz ceną płaconą przez producentów wspólnotowych, z drugiej strony. Wnioskodawca nie odniósł się również do faktu, że krajowe ceny gazu ziemnego w Rosji są regulowane, a więc nie mogą w sposób uzasadniony odzwierciedlać cen zwykle płaconych na niezakłóconych rynkach. Dlatego też nawet jeżeli cena gazu płacona przez wnioskodawcę pokrywała jednostkowe koszty produkcji i sprzedaży gazu ponoszone przez jego dostawcę, argument ten nie ma znaczenia, ponieważ cena rynkowa gazu niekoniecznie jest bezpośrednio powiązana z kosztami produkcji i sprzedaży gazu. Cena, po której wnioskodawca kupował gaz w trakcie ODP, pozostaje ceną regulowaną przez państwo i jest znacznie poniżej poziomu cen na rynkach nieregulowanych, co objaśniono w motywie 21 powyżej. Dlatego też stwierdzenie to należy odrzucić.

- (25) Wnioskodawca następnie stwierdził, że przez zastosowanie korekty ceny gazu, *de facto* wykorzystano metodologię ustalania wartości normalnej, która nie jest przewidziana w rozporządzeniu podstawowym. Dlatego też poprzez zastąpienie krajowych kosztów gazu kosztami obliczonymi zgodnie z opisem zawartym w motywie 22 oraz z uwagi na fakt, że koszty te stanowią główną część całkowitych kosztów produktu podobnego oraz tym samym obliczonej wartości normalnej, wartość normalna jest *de facto* ustalona na podstawie danych z trzeciego rynku „reprezentatywnego”. W tym względzie wnioskodawca dowodzi, że w przypadku krajów o gospodarce rynkowej rozporządzenie podstawowe przewiduje jednak tylko następujące metodologie ustalania wartości normalnej: (i) na podstawie krajowej ceny produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub, alternatywnie, w przypadku gdy sprzedaż nie jest prowadzona w ramach zwykłego obrotu handlowego, (ii) na podstawie kosztów produkcji w kraju pochodzenia (powiększonych o uzasadnioną kwotę uwzględniającą koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk), lub (iii) na podstawie reprezentatywnych cen eksportowych produktu podobnego w wywozie do odpowiedniego kraju trzeciego. Wnioskodawca wyciągnął wniosek, że na powyższej podstawie wartość normalna nie powinna się opierać na danych z reprezentatywnego rynku trzeciego.
- (26) W tym względzie, jak wskazano w motywach 18–42, po pierwsze należy zwrócić uwagę, że wartość normalna została ustalona zgodnie z metodami przedstawionymi w art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego. Jednak w celu ustalenia, czy sprzedaż krajowa była prowadzona w ramach zwykłego obrotu handlowego uwzględniającego cenę, tj. czy przynosiła zysk, po pierwsze trzeba ustalić, czy koszty wnioskodawcy stanowiły wiarygodną podstawę w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dopiero po ustaleniu kosztów w sposób wiarygodny, można określić, którą metodologię ustalania wartości normalnej należy zastosować. Błędne jest zatem stwierdzenie, że poprzez określenie wiarygodnych kosztów zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wprowadzono nową metodologię ustalania wartości normalnej. Dlatego też argumenty wnioskodawcy w tym względzie musiały zostać odrzucone.
- (27) Wnioskodawca następnie dowodził, że nawet w przypadku korekty jego kosztów gazu ziemnego na rynku krajowym cena Waidhaus rosyjskiego gazu ziemnego nie stanowiła wiarygodnej podstawy dla takiej korekty, ponieważ cena ta jest ustalona na podstawie długoterminowych kontraktów na dostawy gazu, w ramach których formuła cenowa jest powiązana z cenami produktów naftowych i tym samym niepowiązana z kosztami produkcji i dostawy gazu do wnioskodawcy w Rosji. Wnioskodawca twierdził również, że cena Waidhaus gazu rosyjskiego nie jest wiarygodna, ponieważ mają na nią wpływ nadmiernie wysokie i możliwe że niekonkurencyjne krajowe ceny w Niemczech, które są przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez Niemiecki Urząd Antymonopolowy.
- (28) Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że jednym z podstawowych kryteriów wyboru podstawy ustalenia cen gazu jest to, aby odzwierciedlała ona w sposób uzasadniony ceny zwykle płacone na niezakłóconych rynkach. Bezsprzecznie warunek ten jest spełniony w odniesieniu do cen Waidhaus. Ponadto przez Waidhaus przechodzi zdecydowanie największy wolumen przywozu gazu z Rosji, co stanowi zatem odpowiednią podstawę korekty. Na tej podstawie Waidhaus uznano za rynek reprezentatywny i właściwą bazę ustalenia kosztów gazu w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Po drugie, jak przedstawiono w motywie 24, bez znaczenia jest sama kwestia, czy cena jest uzależniona od kosztów, o ile odzwierciedla ona w sposób uzasadniony cenę zwykle płaconą na niezakłóconych rynkach. Jeżeli chodzi o cenę przywozu gazu w Waidhaus nie ma żadnych oznak ingerencji państwa w kształtowanie się cen i w związku z tym wspomniany warunek jest spełniony. Wreszcie jeżeli chodzi o zarzut dotyczący niekonkurencyjnych cen krajowych gazu w Niemczech, należy zwrócić uwagę, że dochodzenie Bundeskartellamt, do którego odnosi się wnioskodawca, wciąż trwa i nie wyciągnięto jeszcze żadnych wniosków. Ponadto dochodzenie to dotyczy cen, po których główni niemieccy dystrybutorzy gazu sprzedają go na niemieckim rynku krajowym, a nie ceny, po jakiej kupują oni gaz przywożony z Rosji. W odróżnieniu od tego, co stwierdził wnioskodawca, te dwie ceny niekoniecznie są ze sobą powiązane, jako że interesy gospodarcze dystrybutorów gazu oraz ich klientów są dokładnie przeciwne. Dlatego można założyć, że celem dystrybutorów jest utrzymanie ceny odsprzedaży na jak najwyższym poziomie, podczas gdy jednocześnie w ich interesie gospodarczym jest utrzymanie ceny zakupu na jak najniższym poziomie, celem maksymalizacji poziomu zysków. Argument wnioskodawcy, że obecni niemieccy decydenci nie mają motywacji do wynegocjowania niskich cen na przywożony rosyjski gaz w Waidhaus jest jedynie przypuszczeniem bez żadnego faktycznego uzasadnienia. W konsekwencji argumenty te zostały odrzucone.
- (29) Wnioskodawca następnie twierdził, że jeżeli w odniesieniu do ponoszonych przez niego kosztów gazu ziemnego miałyby zostać wprowadzona korekta, korekta taka powinna się opierać na nieregulowanych cenach gazu istniejących w Rosji. Po pierwsze fakt, że Komisja mogła wybrać inną podstawę, nie wpływa na zasadność wyboru Waidhaus. Podstawowym kryterium wyboru podstawy ustalenia ceny gazu jest to, aby odzwierciedlała ona w sposób uzasadniony cenę zwykle płaconą na niezakłóconych rynkach. Warunek ten jest bezsprzecznie spełniony w odniesieniu do cen Waidhaus. Po drugie fakt, że ilość gazu sprzedawanego po cenach nieregulowanych na rynku krajowym była niewielka w trakcie ODP oraz że ceny te były znacznie bliższe krajowej cenie regulowanej niż wolnorynkowej cenie eksportowej wyraźnie wskazuje, że te nieregulowane ceny były zakłócane przez dominujące ceny regulowane. Dlatego też nie można było wykorzystać nieregulowanych cen krajowych.

- (30) Wnioskodawca ponadto twierdził, że rosyjskie krajowe ceny gazu ziemnego regulowane przez państwo stale wzrastają, osiągając poziomy odpowiadające kosztowi produkcji gazu. Dlatego też cena stosowana na rynku krajowym nie może być uznana jako niekonkurencyjna lub zbyt niska.
- (31) Argument ten jest bezpodstawny, ponieważ prawidłowym kryterium wyboru rynku reprezentatywnego nie jest to, czy ceny jako takie przynoszą zysk, ale to, czy ceny odzwierciedlają w sposób uzasadniony cenę zwykle płaconą na niezakłóconych rynkach, jak to zostało wyjaśnione w motywie 29 powyżej. Nie ma to miejsca w przypadku cen regulowanych przez państwo. Ponadto argument ten również stoi w sprzeczności z publicznymi oświadczeniami rosyjskiego dostawcy gazu (co potwierdzają jego opublikowane dane księgowe, które poddano audytowi), że rosyjskie krajowe ceny gazu nie pokrywają kosztów produkcji, transportu i sprzedaży. Dlatego też argument ten odrzucono.
- (32) Wnioskodawca następnie zaproponował zastosowanie rosyjskiej ceny eksportowej stosowanej przy wywozie do krajów sąsiednich jako alternatywnej podstawy korekty, nie przedstawiając jednak żadnych dalszych informacji lub dowodów dotyczących takich rynków. Uznano, że rosyjskie ceny eksportowe gazu wywożonego do państw bałtyckich, gdzie dostępne były pewne informacje dotyczące cen, nie były wystarczająco reprezentatywne z powodu stosunkowo niewielkiego wolumenu wywozu do tych krajów. Ponadto nie były dostępne niezbędne dane dotyczące kosztów transportu i dystrybucji i dlatego w żadnym przypadku nie można było ustalić wiarygodnych cen dla państw bałtyckich. Dlatego też ceny te nie mogły być zastosowane jako podstawa korekty.
- (33) Wnioskodawca dowodził, że ewentualnie jeżeli zastosowana miałyby być cena eksportowa Waidhaus, od ceny Waidhaus należałoby odjąć rosyjskie cło wywozowe nakładane na wszystkie wywożone towary, ponieważ nie było ono uiszczane na rynku krajowym.
- (34) W istocie cena rynkowa w Waidhaus, który uznano za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, jest ceną po uwzględnieniu podatków eksportowych, a nie ceną przed naliczeniem tych podatków. Z perspektywy kupującego ważna jest cena, która musi zapłacić w Waidhaus i w tym względzie nie ma znaczenia, jaką część tej ceny stanowi podatek eksportowy, a jaka część jest płacona dostawcy. Z drugiej strony dostawca zawsze dąży do maksymalizacji swojej ceny i dlatego żąda jak najwyższej ceny, którą są skłonni zapłacić klienci. Zakładając, że cena ta jest zawsze dużo powyżej kosztów produkcji, co umożliwia dostawcy gazu generowanie ogromnych zysków, na określone przez niego ceny nie ma decydującego wpływu kwota podatku eksportowego, ale to jaką cenę są skłonni zapłacić jego klienci. Dlatego też stwierdzono, że cena zawierająca podatek eksportowy, a nie cena przed nałożeniem tego podatku, jest ceną niezakłóconego rynku. W konsekwencji argumenty wnioskodawcy w tym względzie zostały odrzucone.
- (35) W tym kontekście wnioskodawca również wnosił, że marża lokalnego dystrybutora nie powinna być dodana do ceny eksportowej Waidhaus, zważywszy, że zyski dystrybutorów zostały już wliczone do ceny Waidhaus. W tym względzie wnioskodawca twierdził, że lokalni dystrybutorzy w Rosji są spółkami zależnymi będącymi w pełni własnością dostawcy gazu, a zatem dodawanie zysku tych dystrybutorów stanowiłoby podwójne naliczanie. Wnioskodawca utrzymywał również, że należy uwzględnić naturalną przewagę komparatywną Rosji. Następnie wnioskodawca twierdził, że ponieważ gaz jest w dużym stopniu dostępny w Rosji, lecz nie we Wspólnocie, krajowe ceny w Rosji muszą być naturalnie niższe niż eksportowa cena gazu, co należało uwzględnić przy ustalaniu korekty do cen gazu płaconych na rynku krajowym.
- (36) W pierwszej kolejności należy zauważyć, że marża lokalnych dystrybutorów nie obejmuje wyłącznie marży zysku tych przedsiębiorstw, ale również ich koszty poniesione między zakupem a odsprzedażą gazu ziemnego.
- (37) Po drugie, wystarczająca weryfikacja tego argumentu nie była możliwa. Wynika to z tego, że dostawca gazu w Rosji i jego filie nie były objęte obecnym dochodzeniem, a zatem dysponowano niepełnymi informacjami na temat organizacji i jej struktury kosztów. Należy także wskazać, że sytuacja w Rosji w danej kwestii, zważywszy m.in. na bliskie powiązania dostawcy gazu z rządem rosyjskim, nie jest dostatecznie przejrzysta, aby możliwy był swobodny dostęp do niezbędnych materiałów dowodowych.

- (38) Ponadto wnioskodawca, na którym spoczywa ciężar dowodu, nie był w stanie przedłożyć żadnych dalszych informacji lub dowodów wskazujących, czy i w jakim stopniu koszty dystrybucji zostały w istocie wliczone w cenę Waidhaus. Ponieważ klienci krajowi kupowali gaz od dostawców lokalnych, należało założyć, że musieli opłacać koszty dystrybucji lokalnej, które jako takie nie są uwzględnione w nieskorygowanej cenie Waidhaus. Dlatego też na tym etapie postępowania ustalono, że korekta była uzasadniona, i w konsekwencji odrzucono ten argument.
- (39) Jednakże instytucje wspólnotowe wzięły również pod uwagę, że wpływ tego dostosowania na obliczenie marginesu dumpingu może być znaczący. W związku z tym, zważywszy na szczególną sytuację opisaną w motywie 37, stwierdzono, że jeżeli wnioskodawca dostarczy wystarczające i sprawdzalne dowody, Komisja może rozważyć ponowne otwarcie dochodzenia.
- (40) W odniesieniu do wspomnianej przewagi komparatywnej dotyczącej dostępności gazu ziemnego w Rosji, należy odnotować, że jak wskazano w powyższym motywie 28, podstawowym kryterium wyboru cen Waidhaus jako podstawy ustalenia cen gazu jest to, że odzwierciedlają one w sposób uzasadniony cenę zwykle płaconą na niezakłóconych rynkach. Warunki rynkowe panujące na rynku krajowym nie mają znaczenia w tym kontekście. Dlatego też argument ten został odrzucony.
- (41) Koszty SG&A oraz zysk nie mogły zostać ustalone na podstawie formuły wprowadzającej w art. 2 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, ponieważ po korekcie uwzględniającej koszty gazu, o których mowa w motywie 22, wnioskodawca nie dokonywał reprezentatywnej sprzedaży krajowej produktu objętego postępowaniem w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie miał zastosowania, ponieważ tylko wnioskodawca jest objęty dochodzeniem. Zastosowania nie miał również art. 2 ust. 6 lit. b), jako że w przypadku produktów należących do tej samej ogólnej grupy towarów gaz ziemny jest zdecydowanie najważniejszym surowcem i dlatego korekcie trzeba byłoby poddać również koszty wytworzenia, ze względów wskazanych powyżej w motywie 21. W ramach niniejszego przeglądu okresowego nie uzyskano żadnych informacji, które umożliwiłyby odpowiednie ilościowe określenie korekty oraz ustalenie kosztów SG&A oraz stosownej marży zysku przy sprzedaży tych produktów po takiej korekcie. Dlatego też koszty SG&A oraz zysk ustalono, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, na podstawie właściwej metody.
- (42) W tym względzie rozpatrzono ogólnodostępne informacje dotyczące największych przedsiębiorstw sektora nawozów azotowych. Ustalono, że odpowiednie dane od producentów z Ameryki Północnej (USA i Kanady) będą najbardziej właściwe dla celów dochodzenia, mając na uwadze znaczną dostępność wiarygodnych i pełnych upublicznionych danych finansowych spółek notowanych na giełdach w tym regionie świata. Ponadto rynek północnoamerykański wykazywał duży wolumen sprzedaży krajowej i znaczny poziom konkurencji ze strony zarówno krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorstw. Dlatego też koszty SG&A oraz zysk ustalono na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A oraz zysków trzech producentów północnoamerykańskich, których uznano za jedne z największych przedsiębiorstw sektora nawozowego pod względem sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów (nawozy azotowe) na terenie Ameryki Północnej. Uznano, że ci trzej producenci są reprezentatywną grupą dla sektora nawozów azotowych (przeciętnie ponad 78,15 % obrotów w tym segmencie przedsiębiorstw/sektora), a ich koszty SG&A oraz poziomy zysk są reprezentatywne dla tego samego rodzaju kosztów ponoszonych zazwyczaj przez przedsiębiorstwa z powodzeniem działające w tym segmencie rynku. Ponadto nic nie wskazuje, że tak ustalona kwota zysku przekracza zysk osiągany zazwyczaj przez producentów rosyjskich na sprzedaży produktów tej samej kategorii ogólnej na swoim rynku krajowym.
- ### 3. Cena eksportowa
- (43) Jak wspomniano powyżej w motywie 13, wnioskodawca nie dokonywał wywozu roztworów mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty Europejskiej w trakcie ODP. Dlatego też ze względów określonych w motywach 14–17 uznano za właściwe, aby w celu obliczenia marginesu dumpingu zbadać politykę cenową wnioskodawcy względem innych rynków eksportowych. W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu USA zostały uznane za właściwy rynek do celów porównawczych, jako że jest on dla wnioskodawcy głównym rynkiem eksportowym, reprezentującym ponad 70 % wywozu w trakcie ODP.

(44) Żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła uwag co do wyboru USA jako najwłaściwszego rynku do celów porównawczych. Dochodzenie potwierdziło, że rynek USA roztworów mocznika i azotanu amonu jest najwłaściwszy dla celów porównania, ponieważ Wspólnota Europejska i USA są dwoma głównymi światowymi rynkami roztworów mocznika i azotanu amonu i są one porównywalne zarówno w ujęciu ilościowym, jak i cenowym.

(45) Jako że w trakcie ODP sprzedaż eksportowa wnioskodawcy do USA była prowadzona przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe ze Szwajcarii, cena eksportowa musiała zostać ustalona zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Cena eksportowa została zatem obliczona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych wnioskodawcy od pierwszego niezależnego klienta w Stanach Zjednoczonych, będących głównym rynkiem eksportowym wnioskodawcy. Od cen tych odjęto zwyczajową prowizję odpowiadającą marży powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, którego funkcję można uznać za podobną do roli agenta wynagradzanego prowizyjnie.

4. Porównanie

(46) Porównania wartości normalnej i ceny eksportowej dokonano na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej dokonano odpowiednich korekt uwzględniających różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym w odpowiednich przypadkach popartych zweryfikowanymi dowodami, wprowadzono korekty uwzględniające różnice w zakresie kosztów transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych.

5. Margines dumpingu

(47) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej.

(48) Porównanie to wykazało margines dumpingu na poziomie 33,95 %, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy północnoamerykańskiej przed opłaceniem cła.

6. Trwały charakter okoliczności panujących w trakcie ODP

(49) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy zmieniły się okoliczności, na podstawie których ustalono obecny margines dumpingu, oraz czy zmiana taka miała charakter trwały.

(50) Nie było informacji wskazujących, że poziom wartości normalnej lub ceny eksportowej ustalonej dla wnioskodawcy w obecnym dochodzeniu mógłby nie mieć trwałego charakteru. Nawet jeżeli można było przypuszczać, że zmiany cen gazu ziemnego jako podstawowego surowca wywrą istotny wpływ na wartość normalną, stwierdzono, że wpływ wzrostu cen dotyczyć będzie wszystkich podmiotów rynkowych, a zatem wpłynie zarówno na wartość normalną, jak i na cenę eksportową.

(51) Okazało się, że cena eksportowa wnioskodawcy stosowana przy wywozie do Stanów Zjednoczonych Ameryki – głównego rynku eksportowego wnioskodawcy – była bardzo zbliżona do cen stosowanych przy wywozie do innych krajów.

(52) W związku z powyższym istnieją powody, by twierdzić, że ustalony margines dumpingu jest określony na podstawie zmienionych okoliczności mających trwały charakter.

(53) Ponadto obecny przegląd nie ujawnił żadnych oznak lub dowodów, aby podstawa ustalenia poziomu usuwającego szkodę w trakcie pierwotnego dochodzenia miała ulec zmianie w dającej się przewidzieć przyszłości.

(54) W tym względzie zwraca się uwagę, że pomimo iż okoliczności będące podstawą dla stwierdzenia dumpingu zmieniły się od momentu nałożenia ceł ostatecznych, co doprowadziło do wyższego marginesu dumpingu w trakcie ODP w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem, i chociaż istnieją powody, by twierdzić, że ustalony margines dumpingu jest określony na podstawie zmienionych okoliczności mających trwały charakter, poziom obowiązującego cła antydumpingowego powinien zostać taki sam. W rzeczywistości, jak wspomniano poniżej w motywach 55 i 56, ostateczne cła antydumpingowe zostały nałożone na poziomie usuwającym szkodę ustalonym w trakcie pierwotnego dochodzenia.

D. ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

(55) Przypomina się, że zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz jak to przedstawiono w motywie 49 rozporządzenia Rady (WE) nr 1995/2000, w pierwotnym dochodzeniu cło ostateczne ustanowiono na ustalonym poziomie marginesu szkody, który był niższy niż margines dumpingu, ponieważ ustalono, że takie niższe cło będzie wystarczające do usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu. W świetle powyższego cło ustanowione w ramach przedmiotowego dochodzenia nie powinno być wyższe niż margines szkody określony w ramach dochodzenia pierwotnego.

(56) W ramach przedmiotowego częściowego przeglądu okresowego nie można ustalić żadnego indywidualnego marginesu szkody, ponieważ przegląd ogranicza się do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. Dlatego też margines dumpingu ustalony w obecnym przeglądzie porównano z marginesem szkody ustalony w dochodzeniu pierwotnym. Jako że margines szkody ustalony w dochodzeniu pierwotnym był niższy niż margines dumpingu ustalony w obecnym dochodzeniu, przedmiotowy przegląd należy zakończyć bez zmieniania obowiązujących środków antydumpingowych.

E. ZOBOWIĄZANIA

(57) Wnioskodawca wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania, jednak nie przedłożył należyście uzasadnionej oferty w terminach określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji Komisja nie mogła przyjąć żadnego zobowiązania. Jednakże uznaje się, że złożoność niektórych kwestii, mianowicie: 1) zmienności ceny produktu objętego postępowaniem, która wiąże się z koniecznością wprowadzenia pewnej formy indeksacji minimalnych cen i której nie wyjaśnia dostatecznie podstawowy czynnik cenowy; oraz 2) konkretnej sytuacji rynkowej dotyczącej produktu objętego postępowaniem (m.in. brak przywozu od eksportera objętego obecnym przeglądem podczas ODP), wskazuje na potrzebę dalszego rozważenia, czy zobowiązanie łączące zindeksowaną cenę minimalną oraz pułap ilościowy byłoby wykonalne.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 2008 r.

(58) Jak wskazano powyżej, z uwagi na wspomnianą złożoność wnioskodawca nie mógł sformułować możliwego do przyjęcia zobowiązania w terminie określonym przepisami prawa. Wobec powyższego Rada uznaje, że w drodze wyjątku wnioskodawcy należy pozwolić na przygotowanie zobowiązania w terminie późniejszym niż wyżej wspomniany, jednak z zachowaniem terminu 10 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja może zaproponować odpowiednią zmianę niniejszego rozporządzenia.

F. UJAWNIENIE INFORMACJI

(59) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i uwagach, na podstawie których podjęto zamiar zakończenia obecnego przeglądu i utrzymania istniejącego cła antydumpingowego na przywóz przez wnioskodawcę produktu objętego postępowaniem. Wszystkie strony miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi tych stron uwzględniono tam, gdzie było to uzasadnione i poparte dowodami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Niniejszym kończy się bez zmiany obowiązujących środków częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym pochodzących z Rosji, objętych kodem CN 3102 80 00, wszczęty zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

D. RUPEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 239/2008**z dnia 17 marca 2008 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm (koks 80+) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) W dniu 20 grudnia 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie ⁽²⁾ o wszczęciu postępowania antydumpingowego w sprawie przywozu koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm („koksu 80+”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). W dniu 19 września 2007 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1071/2007 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz koksu 80+ pochodzącego z ChRL.
- (2) Należy odnotować, że postępowanie wszczęto na podstawie skargi złożonej przez trzech producentów wspólnotowych reprezentujących około 40 % całkowitej produkcji wspólnotowej koksu 80+. W motywie 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wskazano zaniżoną wartość wynoszącą „ponad 30 %”; jednakże w toku dalszego dochodzenia ustalono, że skarżący reprezentują w rzeczywistości około 40 % całkowitej produkcji wspólnotowej.
- (3) Jak stwierdzono w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia

1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” – „OD”). Jeśli chodzi o tendencje istotne dla oceny szkody, Komisja przeanalizowała dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca OD („okres badany”).

B. DALSZA PROCEDURA

- (4) W następstwie nałożenia tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz koksu 80+ pochodzącego z ChRL, niektóre z zainteresowanych stron przedłożyły pisemne uwagi. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Komisja w szczególności wzmocniła te działania prowadzone podczas dochodzenia, które dotyczyły interesu Wspólnoty. W związku z powyższym po wprowadzeniu środków tymczasowych zorganizowano dodatkową wizytę weryfikacyjną w następującym przedsiębiorstwie:

— La Fonte Ardennaise, Vivier-Au-Court, Francja – użytkownik we Wspólnocie.
- (6) Ponadto, aby zebrać informacje, złożono wizytę w Europejskim Stowarzyszeniu Odlewniczym („CAEF”) w Düsseldorfie w Niemczech. W celu wyjaśnienia pewnych domniemyanych problemów związanych z wdrożeniem przeprowadzono także wizytę w organach celnych w Antwerpii, Belgia oraz w Duisburgu, Niemcy.
- (7) Strony powiadomiono o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz koksu 80+ pochodzącego z ChRL oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 313 z 20.12.2006, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 19.9.2007, s. 3.

(8) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (9) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego motywy 13–17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (10) Mając na uwadze powyższe, stwierdza się ostatecznie, że produkt objęty postępowaniem i koks 80+ wytwarzane oraz sprzedawane w kraju analogicznym – USA, a także produkt wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym są podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

D. DUMPING

- (11) Wobec braku uwag dotyczących poziomu współpracy, wyboru kraju analogicznego oraz ustalenia wartości normalnej motywy 18–28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (12) W odniesieniu do porównania cen jedyny współpracujący eksporter sprzeciwił się odrzuceniu przez Komisję jego wniosku dotyczącego działań następujących po procedurze sprawdzającej w zakresie obliczenia dumpingu, twierdząc, że podobny wniosek został uwzględniony do celów obliczenia szkody. Dlatego też przyjęto ten wniosek, a dodatkowe dostosowania zostały wprowadzone do wartości normalnej.
- (13) Oszacowanie wartości dostosowania dotyczącego różnic we właściwościach fizycznych na etapie tymczasowym zostało poddane przeglądowi, w taki sposób, aby odzwierciedlić znaczenie różnic wskaźników wartości opałowej oraz rozmiaru produktu wytwarzanego w kraju analogicznym i chińskiego produktu eksportowego.
- (14) Wobec braku innych uwag w tym zakresie motywy 29–31 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (15) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego ostateczny margines dumpingu określono na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną *ex-works* a średnią ważoną ceną eksportową *ex-works*. Po wprowadzeniu dostosowań wskazanych w motywach 11 i 12 zmieniony, ostateczny i ogólnokrajowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny *cif* na granicy Wspólnoty przed ociepleniem, wynosi 61,8 %.

E. SZKODA**1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy**

- (16) Wobec braku uwag dotyczących definicji produkcji wspólnotowej i przemysłu wspólnotowego motywy 34 i 35 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

- (17) Jak wskazano w motywie 36 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja kontynuowała swoje dochodzenie w szczególności w odniesieniu do jednego elementu konsumpcji we Wspólnocie, mianowicie wielkości przywozu podczas okresu badanego. Jednakże nie uzyskano żadnych nowych i ważnych informacji w tym zakresie. W związku z tym oraz wobec braku argumentów zainteresowanych stron, które podważałyby metody zastosowane w celu ustalenia konsumpcji we Wspólnocie, motywy 36 i 37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. Przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie

- a) *Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem; ceny importowe*
- (18) Jak wskazano w motywach 36 i 41 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja kontynuowała swoje dochodzenie w sprawie wielkości przywozu i cen podczas okresu badanego. Należy zauważyć, że w motywie 42 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych pojawił się błąd pisarski, ponieważ ceny zmniejszyły się o 43 % od 2004 r. do OD, a nie o 35 %, jak stwierdzono w wymienionym motywie.
- (19) Jednakże nie uzyskano żadnych nowych i ważnych informacji na temat wielkości przywozu i cen. W związku z tym oraz wobec braku argumentów zainteresowanych stron, które kwestionowałyby metody zastosowane w celu ustalenia wielkości i cen przywozu objętego postępowaniem, motywy 38–42 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

b) Podcięcie cenowe

- (20) Współpracujący producent eksportujący i jeden użytkownik twierdzili, że w celu prawidłowego obliczenia podcięcia cenowego należy wprowadzić dostosowanie dotyczące różnic we właściwościach fizycznych przy porównywaniu cen produktu podobnego stosowanych przez przemysł wspólnotowy i cen importowych produktu objętego postępowaniem. Niektórzy producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego twierdzili, że hipotetycznie koks 80+ dostarczany przez pewnych

producentów wspólnotowych mógłby uzasadniać wyższą cenę na podstawie szczególnych właściwości jakościowych, jednakże dane posiadane przez Komisję wskazują, że użytkownicy wcale nie płacą wyższych cen za te lepszej jakości produkty, zwłaszcza w warunkach cen poddanych dużej presji ze strony dumpingu. Zdaniem tych producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego decyzje przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem dotyczące zakupów opierają się wyłącznie na cenach za produkt chiński. Dlatego też dostosowania związane z różnicami we właściwościach fizycznych nie są uzasadnione. Jednakże zważywszy, że zweryfikowane informacje dostarczone przez zainteresowane strony wskazują, iż istnieją różnice dotyczące zawartości wilgoci, popiołu, składników lotnych i siarki między produktem podobnym i produktem objętym postępowaniem, które w normalnych warunkach rynkowych mogłyby wywrzeć wpływ na ceny, przyjęto wniosek chińskiego producenta współpracującego i użytkownika, a dodatkowe dostosowanie zostało wprowadzone, aby uwzględnić wymienione różnice.

- (21) Ponadto, aby porównać na tym samym poziomie handlu produkt objęty postępowaniem i koks 80+ produkowany przez przemysł wspólnotowy, w dodatku do kosztów w następstwie przywozu, poniesionych przez importerów we Wspólnocie, o których wspomniano w motywie 43 rozporządzenia tymczasowego, dokonano dostosowania w cenie przy obliczaniu podcięcia cenowego. Przez wzgląd na jasność wprowadzono dostosowanie dotyczące marży zysku niepowiązanych importerów przy obliczaniu podcięcia cenowego na etapie tymczasowym, chociaż nie zostało to specjalnie odnotowane w motywie 43 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Dostosowanie to zostało dokonane na podstawie zweryfikowanej rentowności zarejestrowanej przez współpracujących niepowiązanych importerów podczas OD w wysokości 5–10 % ⁽¹⁾.

- (22) Tymczasowy margines podcięcia cenowego obliczony dla ChRL został odpowiednio zmieniony i należy stwierdzić, że w OD produkt objęty postępowaniem pochodzący z ChRL sprzedawano na terytorium Wspólnoty po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego o 5,7 % (wyrażonych jako procent tych ostatnich).

4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (23) Wobec braku nowych i ważnych informacji lub argumentów dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych, wskaźników wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, udziału w rynku, wzrostu, zapasów, inwestycji oraz wysokości marginesu dumpingu, ustalenia przedstawione w motywach 46–50, 53–54 i 60–61 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

⁽¹⁾ Ze względu na poufność wskazane dane liczbowe podane są w postaci przedziałów.

a) Ceny sprzedaży we Wspólnocie

- (24) Ceny sprzedaży we Wspólnocie określone w motywie 51 rozporządzenia tymczasowego w sprawie cel tymczasowych zostały skorygowane i wskazane w poniższej tabeli. Te niewielkie zmiany nie wpływają na wnioski dotyczące wspólnotowych cen sprzedaży przedstawione w motywach 51 i 52 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

	2003	2004	2005	OD
Cena jednostkowa na rynku WE (EUR/tona)	154	191	243	198
Indeks (2003 = 100)	100	124	158	129

b) Rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału

- (25) Obliczenia dotyczące rentowności, jak wskazano w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, zostały poddane przeglądowi, a błędy skorygowano. Prawidłowe liczby, przedstawione w poniższej tabeli, nie mają wpływu na wnioski dotyczące ogólnych trendów zmian rentowności przemysłu wspólnotowego, nawet jeżeli wskazują na jeszcze gorszy stan przemysłu wspólnotowego: rentowność przemysłu wspólnotowego drastycznie zmniejszyła się z 16,2 % w 2005 r. do – 3,8 % podczas OD. W następstwie wymienionej korekty dostosowano również dane liczbowe odnoszące się do zwrotu z inwestycji (ROI), wyrażonego jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji. Dane dotyczące przepływów pieniężnych pozostają na tym samym poziomie, jak wskazano w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, jednakże aby zapewnić przejrzystość, przedstawiono je w poniższej tabeli.

	2003	2004	2005	OD
Rentowność sprzedaży WE niepowiązanym klientom (% sprzedaży netto)	8,1 %	15,0 %	16,2 %	– 3,8 %
Indeks (2003 = 100)	100	185	200	– 47
ROI (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	2,2 %	19,2 %	13,3 %	– 13,3 %
Indeks (2003 = 100)	100	460	340	– 180
Przepływy pieniężne (1 000 EUR)	17 641	13 633	34 600	4 669
Wskaźnik (2003 = 100)	100	77	196	26

- (26) Wobec braku nowych uwag w tym zakresie wnioski przedstawione w motywie 58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dotyczące zdolności przemysłu wspólnotowego do pozyskania kapitału, zostają potwierdzone.

c) *Zatrudnienie, wydajność i płace*

- (27) Dane liczbowe związane z siłą roboczą we Wspólnocie wskazane w motywie 59 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały skorygowane i są przedstawione w poniższej tabeli. Te poprawione dane wskazują, że wydajność siły roboczej we Wspólnocie, mierzona jako wielkość produkcji (w tonach) na osobę zatrudnioną w ciągu roku, nieznacznie wzrosła od 2003 r. do OD. Ponadto, aby zapewnić przejrzystość, roczne koszty pracy na zatrudnionego w ciągu roku są przedstawione w bardziej szczegółowym ujęciu, niż miało to miejsce w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

	2003	2004	2005	OD
Liczba zatrudnionych	680	754	734	767
Indeks (2003 = 100)	100	111	108	113
Wydajność (tony/pracownik)	1 211	1 348	1 299	1 266
Indeks (2003 = 100)	100	111	107	105
Roczne koszty pracy w przeliczeniu na pracownika (EUR)	28 096	27 784	29 453	30 502
Indeks (2003 = 100)	100	99	105	109

5. Wnioski dotyczące szkody

- (28) Po ujawnieniu ustaleń wynikających z rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jeden użytkownik stwierdził, odwołując się do motywów 64 i 67 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że Komisja oparła swoje tymczasowe wnioski dotyczące szkody – i w konsekwencji również związku przyczynowego – wyłącznie na rzekomo negatywnych zmianach niektórych wskaźników rynkowych w bardzo krótkim okresie, zamiast ocenić szkodę w okresie od trzech do czterech lat, zgodnie z ogólnie przyjętą praktyką. Użytkownik przedstawił ten argument wychodząc z założenia, że przemysł wspólnotowy nie poniósł żadnej szkody do końca 2005 r., ponieważ poprzednie środki zostały zniesione z końcem 2005 r. Zważywszy, że OD zakończył się we wrześniu 2006 r. oznacza to, że szkoda wyrządzona

przemysłowi wspólnotowemu występowała jedynie podczas kilku miesięcy w 2006 r.

- (29) W tym zakresie należy po pierwsze odnotować, że motyw 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, gdzie zawarto odniesienie do zmian niektórych wskaźników szkody od 2005 r. do OD, musi być odczytywany w połączeniu z poprzednim motywem 63, w którym skomentowano zmiany wskaźników szkody do 2005 r. Z tych motywów rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczących wskaźników szkody jasno wynika, że Komisja postępowała zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką i zbadała zmiany wskaźników szkody w okresie prawie czteroletnim, tj. od początku 2003 r. do września 2006 r. Jak wskazano w motywie 63, rok 2004 był wyjątkowy dla rynku koksu 80+ w związku z niską podażą rynkową spowodowaną niewielkim przywozem z ChRL i zamknięciem kilku zakładów produkujących koks 80+ we Wspólnocie. Wyjątkowy charakter sytuacji panującej na rynku w 2004 r., który wciąż znajdował odzwierciedlenie we wskaźnikach za kolejne lata, nie został zakwestionowany przez żadną ze stron. To właśnie dlatego, że wysokie wartości odnotowane w 2004 i 2005 r. są uważane za wyjątkowe, Komisja musiała w tym przypadku zwrócić szczególną uwagę na zmiany wskaźników szkody między 2003 r. i OD. Należy przypomnieć, że podstawowe wskaźniki finansowe, zwłaszcza rentowność, znacznie zmniejszyły się nie tylko od 2005 r. do OD, lecz także porównując 2003 r. z OD.

- (30) Ponadto trzeba zauważyć, że wyciąganie jakichkolwiek wniosków na temat stanu przemysłu wspólnotowego na końcu 2005 r. z faktu, że producenci we Wspólnocie nie składali wniosków o przegląd wygaśnięcia poprzednich środków, ma charakter czysto spekulatywny.

- (31) W związku z powyższym twierdzenie, że Komisja zbadała obraz szkody wyłącznie na podstawie kilku miesięcy musi zostać odrzucone.

- (32) Wymienione czynniki, które były przedmiotem przeglądu, tj. rentowność, zwrot z inwestycji i wydajność przemysłu wspólnotowego, nie mają wpływu na tendencje przedstawione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Również objęty przeglądem margines podcięcia cenowego pozostawał nadal znacznie powyżej poziomu *de minimis*. Na tej podstawie, uznaje się, że wnioski odnoszące się do szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, jak ustalono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, nie ulegają zmianie. Wobec braku innych nowych i ważnych informacji lub argumentów zostają one zatem ostatecznie potwierdzone.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (33) Jak wskazano w motywie 22, ostatecznie stwierdza się, że podczas OD średnie ceny przywozu z ChRL zaniżały średnie ceny przemysłu wspólnotowego o 5,7 %. Przebieg marginesu podcięcia cenowego nie ma wpływu na wnioski dotyczące skutków przywozu po cenach dumpingowych przedstawionych w motywach 67–69 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Wahania kursu wymiany

- (34) Jeden użytkownik twierdził, że zmiany na rynku po OD wykazują, że sytuacja panująca podczas OD była wyjątkowa, a ceny zaczęły znowu rosnąć po OD. Użytkownik ten utrzymywał, że przejściowy spadek cen w OD był w dużej mierze spowodowany niekorzystnym kursem wymiany dolara na euro, faktem, że na rynkach światowych ceny za koks 80+ są zwykle wyrażane w dolarach oraz trudnościami w dostosowaniu do nowej sytuacji walutowej cen, które są negocjowane corocznie. W tym zakresie należy odnotować, że dochodzenie wykazało, iż ceny sprzedaży stosowane przez producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego na terytorium UE są zazwyczaj wyrażane w euro, a nie w dolarach lub innych walutach europejskich. Ponadto wskazany przez tego użytkownika wzrost cen po OD, który zbiegł się w czasie ze słabszym kursem dolara w porównaniu z euro, nie stanowi logicznej podstawy dla argumentu, że zmniejszenie się cen koksu 80+ było wywołane spadkowym trendem kursu wymiany dolar-euro.

3. Szkoda powstała z własnej winy

- (35) Jeden użytkownik stwierdził, że domniemana szkoda wyrządzona przemysłowi wspólnotowemu przez niższe ceny wynikała głównie z agresywnej polityki cenowej prowadzonej przez kilku europejskich producentów dokonujących sprzedaży poniżej chińskich cen importowych. Jednakże w toku dochodzenia nie wykazano istnienia ogólnej „agresywnej polityki cenowej” prowadzonej przez pewnych europejskich producentów. Ustalono, że konkurencja pomiędzy europejskim producentami odbywa się głównie na rynkach regionalnych, a nie na poziomie wspólnotowym, ponieważ z uwagi na wysokie koszty transportu producenci dokonują zwykle sprzedaży na nieodległych rynkach. Niższe ceny ewentualnie stosowane przez pewnych producentów nie wyrządziły zatem szkody innym producentom europejskim. Ponadto fakt, że niektórzy europejscy producenci konkurują ze sobą, nie oznacza, iż chiński przywóz po cenach dumpingowych nie zmusił ich do przebijania swoich ofert w większym stopniu, niż miałyby to miejsce w warunkach uczciwej konkurencji ze strony chińskich producentów, i tym samym do sprzedawania po niestabilnych cenach.

- (36) Wskazany użytkownik twierdził, że największy wzrost udziału w konsumpcji od 2003 r. do OD odnotowali producenci wspólnotowi, a nie przywóz z Chin. Wniosek ten mógłby okazać się prawdziwy w ujęciu bezwzględnym, jednakże nie jest tak, jeżeli rozważyć go w kategoriach względnych: w dochodzeniu wykazano, że chiński przywóz, który zdobył w 2003 r. 23 % udziału w rynku, przejął prawie połowę wzrostu konsumpcji od 2003 r. do OD.
- (37) Ten sam użytkownik utrzymywał również, że w warunkach rosnącej konsumpcji przemysł wspólnotowy nie był w stanie powiększyć swojego udziału w rynku, ponieważ nie zwiększył mocy produkcyjnych. W związku z powyższym to chiński przywóz musiał zaspokoić wzrost konsumpcji we Wspólnocie. Jednakże fakt, że przemysł wspólnotowy nie zwiększył mocy produkcyjnych wraz ze wzrostem konsumpcji, może być raczej postrzegany jako konsekwencja niepewnego otoczenia inwestycyjnego wynikającego z presji cenowej wywołanej przez chiński przywóz po cenach dumpingowych, a nie jako powód szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.
- (38) Należy zauważyć, że przemysł wspólnotowy dysponował w OD około 120 000 ton wolnych mocy produkcyjnych, których wykorzystanie nie było opłacalne z gospodarczego punktu widzenia w związku z presją cenową wywieraną przez chiński przywóz po cenach dumpingowych. Ponadto jeden producent wspólnotowy znacznie zmniejszył swoją produkcję od 2005 r. do OD, a po OD zaprzestał produkcji koksu 80+. Specyfika tego przemysłu oznacza, iż czasowe zatrzymanie procesu produkcji prowadzi do zniszczenia wyposażenia (pieców), a ponowne rozpoczęcie działalności wiąże się z dużymi dodatkowymi nakładami inwestycyjnymi. W sytuacji rynkowej cechującej się istotnym spadkiem cen inwestowanie w ponowne uruchamianie pieców lub budowanie nowych nie miało sensu z gospodarczego punktu widzenia.
- (39) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że wyższe koszty pracy były głównym powodem wystąpienia domniemanej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu. Jednakże w toku dochodzenia wskazano, że ogólny wzrost liczby pracowników przemysłu wspólnotowego wynika z działań tylko jednego producenta, który jednocześnie zwiększył swoją wydajność. Inni producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego utrzymywali zatrudnienia na prawie niezmiennym poziomie pomimo problemów związanych ze zmniejszającą się produkcją. Można to wyjaśnić specyfiką procesu produkcji tego przemysłu, w którym stan personelu niezbędnego do utrzymania operacyjności zakładu produkcyjnego pozostaje praktycznie bez zmian, niezależnie od poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych przez dane przedsiębiorstwo, powodując spadek wydajność wraz ze zmniejszaniem się produkcji.

- (40) W każdym przypadku, nawet jeżeli producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego ponieśli niepotrzebnie wysokie koszty pracy w warunkach spadku produkcji, nie może to stanowić ważnego powodu wystąpienia szkody, biorąc pod uwagę nieznaczny wpływ, jaki wywarły zmiany kosztów pracy na ogólną wydajność przemysłu wspólnotowego. Przykładowo wzrost kosztów pracy (1,8 mln EUR) odpowiada za stratę mniej niż 1 punktu procentowego ogólnej wydajności przemysłu wspólnotowego, która gwałtownie obniżyła się z 16,2 % do – 3,8 % od 2005 r. do OD (spadek zysków o około 39 mln EUR).

4. Ceny surowców; naturalne trudności w zakresie dostępu do surowców

- (41) W odniesieniu do cen surowców, jak opisano w motywie 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, należy odnotować, że na podstawie skorygowanych obliczeń wskazano, iż w badanym okresie podstawowy surowiec wykorzystywany przy produkcji koksu 80+, tj. węgiel koksujący, stanowił około 60 % kosztów wytworzenia koksu 80+ ponoszonych przez przemysł wspólnotowy.
- (42) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że wyższe koszty podstawowego surowca – węgla koksującego – miały większy wpływ na przemysł wspólnotowy niż na chiński ze względu na to, że ten ostatni korzysta z łatwego dostępu do surowców, zmniejszając w związku z tym konkurencyjność przemysłu wspólnotowego, nawet gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych. W tym zakresie należy przede wszystkim zauważyć, że z uwagi na bardzo niski poziom współpracy chińskich producentów eksportujących nie można wyciągnąć ogólnych wniosków dotyczących łatwości w dostępie do surowców, z której korzystają chińscy producenci eksportujący. Należy także odnotować, że jeden producent wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego, który reprezentuje znaczącą część produkcji przemysłu wspólnotowego, wykorzystuje lokalnie pozyskiwany węgiel koksujący. Ponadto, jak już wspomniano w motywie 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przemysł wspólnotowy do OD był w stanie przenieść wzrost cen surowców na ceny sprzedaży. Należy również wskazać, że zgodnie z dostępnymi informacjami rynkowymi Chiny także korzystają z przywożonych surowców, w chwili obecnej dotyczy to znacznych wielkości przywozu węgla koksującego z Australii.
- (43) Inna zainteresowana strona wskazała, że analiza związku przyczynowego nie jest prawidłowa, ponieważ nasuwają się wątpliwości co do tego, że przemysł wspólnotowy, który był rentowny w 2003 r., poniósł straty podczas OD i nie był już w stanie pokryć wysokich kosztów surowców, nawet pomimo tego, że wzrost cen sprzedaży stosowanych przez przemysł wspólnotowy między 2003 r. i OD był dużo wyższy niż wpływ wzrostu cen surowców.
- (44) W tym zakresie należy przypomnieć, że o ile prawdą jest, iż ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy były wyższe w OD niż w 2003 r. (zob. motyw 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), to ceny surowców będących głównym elementem kosztów były proporcjonalnie jeszcze wyższe (zob. motyw 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz powyższy motyw 41). Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone.

5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (45) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów ustalenia motywy 67–80 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone, z wyjątkiem opisanych powyżej zmian dokonanych w motywach 67 i 75.
- (46) W związku z powyższym potwierdzone zostają tymczasowe ustalenia dotyczące istnienia związku przyczynowego między istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu i chińskim przywozem po cenach dumpingowych.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Zmiany sytuacji po okresie objętym dochodzeniem

- (47) Uwagi dotyczące konieczności uwzględnienia pewnych ważnych zmian, które nastąpiły po OD, otrzymano od niektórych producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego oraz współpracujących producentów eksportujących i użytkowników. Uwagi te dotyczą w szczególności znacznego wzrostu ceny rynkowej koksu 80+ w odniesieniu do ceny chińskiego przywozu, a także cen sprzedaży stosowanych przez przemysł wspólnotowy.
- (48) Wymienione zainteresowane strony przypisały wzrost cen importowych głównie pewnym środkom wprowadzonym ostatnio przez rząd Chin, takim jak wyższe podatki eksportowe i restrykcyjne wydawanie pozwoleń na wywóz, i mającym na celu powstrzymanie wywozu materiałów energochłonnych, w tym koksu. Jeden użytkownik twierdził, że środki te mogą mieć charakter długotrwały, zważywszy na zmiany strukturalne zachodzące w chińskiej polityce, zgodnie z którą pól surowce energetyczne, takie jak koks 80+, są zatrzymywane na rynku krajowym, aby przyczynić się do powstania lokalnej wartości dodanej. Producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego utrzymywali, że obecny wysoki poziom cen jest przejściowy i w każdej

chwili może ulec zmianom, jeżeli tak postanowi rząd Chin. Użytkownik, o którym mowa powyżej, stwierdził, że rentowność producentów wspólnotowych jest obecnie na wysokim poziomie ze względu na znaczny wzrost cen sprzedaży po okresie objętym dochodzeniem. Według jego opinii ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy są ustalane przy uwzględnieniu długotrwałej tendencji zwykłej spowodowanej wzrostem konsumpcji przemysłu wełny skalnej, brakiem wzrostu mocy produkcyjnych w UE oraz w szczególności poważnymi zmianami chińskiej polityki istotnie ograniczającej wywóz z ChRL.

- (49) W zakresie, w jakim użytkownik ten stwierdził, że domniemana trwałość: (i) ograniczonego chińskiego wywozu; oraz (ii) rzekomy wysoki poziom rentowności przemysłu wspólnotowego negują uzasadnienie wprowadzenia środków antydumpingowych, należy, po pierwsze, wskazać, że o ile prawdą jest, iż rząd Chin wprowadził środki powstrzymujące wywóz energochłonnych materiałów, to nie uzyskano żadnych informacji umożliwiających wyciągnięcie wniosków na temat czasu obowiązywania tych środków. Wręcz przeciwnie, z dotychczasowych informacji, zebranych zwłaszcza w latach 2004 i 2005, wynika, że polityka mająca wpływ na wywóz może szybko ulec zmianie. Po drugie, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacje na temat dumpingu i szkody dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem nie są zwykle brane pod uwagę.
- (50) Znaczny wzrost cen chińskiego przywozu koksu 80+ został jednakże odnotowany w motywie 112 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i uwzględniony podczas wyboru minimalnej ceny importowej („MCI”) jako formy środka. Dalszy zwykły trend poziomu cen importowych, przekraczający poziom szkody, odnotowany również po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, został potwierdzony w opublikowanych sprawozdaniach rynkowych oraz przez informacje przekazane Komisji na temat przywozu koksu 80+ z Chin po wprowadzeniu środków tymczasowych. Sytuacja ta odzwierciedla wybór proponowanego środka ostatecznego, tj. minimalnej ceny importowej, jak wskazano w poniższym motywie 75.
- (51) Niektórzy producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego twierdzili, że wysoki poziom cen importowych odnotowany po OD wynikał również ze stawek za fracht morski towarów luzem, które znacznie wzrosły po OD, powiększając cenę cif produktu objętego postępowaniem. Twierdzili oni, że ponieważ minimalna cena importowa jest określana na podstawie cif, nie rozwiązuje ona problemu przywozu po cenach dumpingowych, gdyż ceny importowe pokrywają się z MCI, gdy obejmują fracht morski. W tym względzie należy, po pierwsze, wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje na temat dumpingu dotyczące

okresu następującego po OD nie są zwykle brane pod uwagę. Ponadto wspomniani producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego nie określili, w jaki sposób domniemany wzrost stawek za fracht morski powinien ich zdaniem zostać uwzględniony w tym zakresie.

- (52) Wskazani producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego twierdzili również, że MCI ustalone na podstawie kosztu surowca w OD nie usuwają odpowiednio szkody wyrządzonej przez przywóz po cenach dumpingowych, ponieważ znaczny wzrost stawek za fracht morski po OD wpłynie na koszt podstawowego surowca, tj. węgla koksującego, pozyskiwanego przez przemysł wspólnotowy głównie na rynkach zamorskich. W tym zakresie należy powtórnie wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje dotyczące okresu następującego po OD nie są zwykle brane pod uwagę. Ponadto producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego nie określili ilościowo wpływu domniemanego wzrostu stawek za fracht morski na koszty produkcji koksu 80+ ponoszone przez przemysł wspólnotowy, z wyjątkiem dostarczenia kilku opublikowanych sprawozdań rynkowych na temat stawek za fracht morski. Otrzymane dokumenty nie umożliwiają jednakże dokonania wystarczająco szczegółowych obliczeń dotyczących wpływu na cały przemysł wspólnotowy, zważywszy że producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego nabywają surowce z wielu różnych źródeł, a jeden z głównych producentów wspólnotowych nie jest narażony na wpływ wzrostu stawek za fracht morski, ponieważ wykorzystuje surowiec pozyskiwany lokalnie. W związku z powyższym argument producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego musi zostać odrzucony.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (53) Oprócz uwag odnoszących się do zmian po OD omawianych w motywach 47–50, jeden użytkownik stwierdził również, że analiza interesu przemysłu wspólnotowego dotycząca wprowadzenia środków opiera się wyłącznie na ustaleniach odnoszących się do OD, bez uwzględniania całego okresu objętego dochodzeniem w sprawie szkody. W tym względzie należy odnotować, że analiza ewentualnych konsekwencji dla przemysłu wspólnotowego w zakresie wprowadzenia środków antydumpingowych lub zaniechania takiego działania wynika z badania szkody przeprowadzonego przez Komisję, jak przedstawiono w motywach 28 i 29, z uwzględnieniem zmian wskaźników szkody w całym okresie badanym. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.
- (54) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 82–84 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące interesu przemysłu wspólnotowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Interes niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych we Wspólnocie

- (55) Wobec braku jakichkolwiek uwag importerów/przedsiębiorstw handlowych motywy 85–87 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4. Interes użytkowników

a) Producenci wełny skalnej

- (56) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 89–91 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone. W związku z tym potwierdza się również, że poziom marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach miałby bardzo niewielki wpływ na koszty produkcji współpracującego producenta wełny skalnej, zważywszy na hipotetyczny maksymalny wzrost o około 1 %, jak stwierdzono w motywie 98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

b) Odlewnie

- (57) Po etapie tymczasowym Komisja skupiła dochodzenie na ewentualnym wpływie środków na użytkowników, w szczególności na odlewnie. W tym celu złożono wniosek do CAEF i krajowych stowarzyszeń odlewniczych o dodatkowe informacje. Otrzymane informacje potwierdzają tymczasowe ustalenie, opierające się na odpowiedziach na kwestionariusz, jak wskazano w motywach 93 i 94 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym wpływ koksu 80+ jako elementu całkowitego kosztu produkcji ponoszonego przez odlewnie jest względnie umiarkowany. Udział koksu 80+ w kosztach produkcji użytkownika zależy od produktu i wahał się między 2 a 5 %.
- (58) W odniesieniu do rentowności odlewni, o której mowa w motywie 93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wahała się ona między 2 a 6 %. Jest to zgodne z informacjami dostarczonymi przez CAEF, które opierają się na badaniu rentowności 93 odlewni w 2006 r., zgodnie z którym średnia rentowność przemysłu odlewniczego wynosiła 4,4 % (średnia marża była na poziomie 2,8 % w przypadku odlewni produkujących dla sektora samochodowego i 6,4 % w przypadku odlewni, których produkcja skierowana jest do przemysłu maszynowego).
- (59) Dodatkowe informacje wskazane powyżej również potwierdziły tymczasowe ustalenia, zgodnie z którymi cło na poziomie marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach wywarłoby bardzo ograniczony wpływ na koszty produkcji ponoszone przez odlewnie, zważywszy na hipotetyczny maksymalny wzrost o około 1 %. Należy zauważyć, że dla dużej liczby odlewni objętych badaniem wspomnianym w motywie 93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wartość ta jest nawet niższa od 1 %.

- (60) Niektóre zainteresowane strony twierdziły jednakże, że zważywszy na niską średnią marżę zysku europejskich odlewni, nie są one w stanie sprostać znacznemu wzrostowi cen koksu 80+, który coraz trudniej jest im przemieścić na klientów. W tym względzie należy odnotować, że nie można wykluczyć, iż niektóre odlewnie nie mogą stawić czoła obecnemu poziomowi cen koksu 80+. Jednakże wzrost cen po OD okazuje się nie wynikać ze środków antydumpingowych, ponieważ MCI wprowadzone rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych są na znacznie niższym poziomie od cen rynkowych i dlatego, że wzrost cen rozpoczął się już po wprowadzeniu środków tymczasowych.

c) Bezpieczeństwo dostaw

- (61) Niektórzy użytkownicy powtórzyli również wcześniejsze wnioski dotyczące bezpieczeństwa dostaw koksu 80+ i stwierdzili, że środki będą miały istotny wpływ na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem we WE, dla którego koks 80+ jest surowcem o strategicznym znaczeniu. Jednocześnie utrzymywali oni, że wprowadzenie środków antydumpingowych ograniczy nieznacznie, jeżeli w ogóle, chiński wywóz. Ponadto forma i poziom środków antydumpingowych przyjętych w tym przypadku są zaprojektowane tak, by funkcjonować jako zabezpieczenie dla przemysłu wspólnotowego, nie powodując sztucznych zakłóceń rynku na niekorzyść przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. W toku dochodzenia wykazano, że jakiegokolwiek potencjalne ryzyko braku dostaw może wynikać nie ze środków antydumpingowych, lecz z ewentualnego wzrostu popytu krajowego w Chinach i obecnej chińskiej polityki powstrzymującej energochłonny wywóz.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (62) Przedstawiona powyżej dodatkowa analiza dotycząca interesu użytkowników we Wspólnocie nie spowodowała zmiany tymczasowych wniosków w tym względzie. Nawet jeśli w niektórych przypadkach cały ciężar środków musiałby zostać przerzucony na użytkowników/importerów, to negatywne skutki finansowe w ich przypadku byłyby w każdym razie nieznaczne. Na tej podstawie uznaje się, że wnioski w zakresie interesu Wspólnoty zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie ulegają zmianie. Wobec braku innych uwag zostają one niniejszym ostatecznie potwierdzone.

H. OSTATECZNE ŚRODKI

1. Poziom usuwający szkodę

- (63) Marżę zysku przed opodatkowaniem zastosowaną w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych do wyliczenia poziomu usuwającego szkodę oparto na średniej marży zysku uzyskanej przez przemysł wspólnotowy w latach 2003–2005, która zgodnie ze wstępnymi szacunkami wynosiła 15,3 % obrotu. Stwierdzono, że była to marża zysku przed opodatkowaniem, której tego rodzaju przemysł może zasadnie oczekiwać w warunkach normalnej konkurencji, tj. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

- (64) Kilka zainteresowanych stron zakwestionowało poziom marży zysku wykorzystany na etapie tymczasowym. Jeden użytkownik stwierdził, że zysk wynoszący 15,3 % jest zawyżony, i wskazał, iż poziom zysku osiągnięty przez przemysł wspólnotowy w 2004 i 2005 r. miał wyjątkowy charakter oraz wystąpił w czasie, gdy niedobory chińskiego koks 80+ były tak duże, że zawieszono obowiązujące wtedy środki antydumpingowe. Użytkownik ten utrzymywał, że nie przedstawiono żadnego słusznego uzasadnienia dotyczącego wykorzystania marży zysku znacznie wyższej od ustalonej w poprzednim dochodzeniu. Należy przypomnieć, że marża zysku wykorzystana na ostatecznym etapie poprzedniego dochodzenia wynosiła 10,5 %.
- (65) Współpracujący chiński producent eksportujący powtórzył ten argument, wskazując, że wysokie zyski osiągnięte w 2004 i 2005 r. ze względu na wyjątkowe warunki rynkowe zmniejszyły marżę zysku wykorzystaną na etapie tymczasowym. Wspomniany producent eksportujący stwierdził, że koks 80+ jest produktem podstawowym, a stawka zysku wynosząca 5 % bardziej odpowiadałaby stawkom poprzednio stosowanym w odniesieniu do takich produktów.
- (66) Niektórzy producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego stwierdzili, że marża zysku w wysokości 15,3 % nie jest właściwa do celów usunięcia szkody, ponieważ wskazani producenci osiągnęli w przeszłości wyższe poziomy zysku, gdy nie występował spadek cen spowodowany przywozem po cenach dumpingowych. Utrzymywali oni, że marża zysku wynosząca 15,3 % nie będzie wystarczająca, aby umożliwić producentom wspólnotowym dokonanie inwestycji koniecznych do spełnienia obowiązkowych norm środowiskowych oraz do modernizacji lub ponownego uruchomienia zamkniętych zakładów produkcyjnych. Wskazano, że taka reorganizacja produkcji wspólnotowej umożliwiłaby producentom wspólnotowym zaspokojenie zwiększonego popytu na koks 80+. Producenci wspólnotowi, o których mowa, nie przedstawili jednakże dokładnego poziomu marży zysku uznawanego przez nich za uzasadniony.
- (67) W pierwszym rzędzie należy podkreślić, że w świetle zmienionych ustaleń na temat rentowności określonych w motywie 25 stwierdzono, iż średnia ważona rentowność osiągnęła w latach 2003–2005 poziom 13,1 % zamiast 15,3 %, jak wskazano w motywie 107 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (68) Po drugie, metodyka wykorzystana w celu określenia poziomu usunięcia szkody została ponownie zbadana w następstwie otrzymanych uwag. Uznano, że lata wykorzystane jako punkt odniesienia mogły faktycznie nie być reprezentatywne w normalnych okolicznościach z uwagi na wyjątkowo wysoki zysk (15 %) osiągnięty w 2004 r., który wynikał z istotnych niedoborów chińskiego koks 80+ na rynku. Ta wyjątkowa sytuacja wystąpiła ponownie w 2005 r. (16,2 %). Z drugiej strony, w 2003 r. sytuacja przemysłu wspólnotowego była wciąż w trakcie poprawy po wcześniejszym dumpingu, czemu dowodzi niższa marża zysku (8,1 %). Zysk docelowy wynoszący 10,5 % wykorzystany w poprzednim dochodzeniu został ustalony na podstawie trzech kolejnych lat (1995–1997) w okresie poprzedzającym zwiększoną obecność chińskiego przywozu na rynku. W związku z powyższym wskazany zysk wydaje się bardziej odpowiedni w celu odzwierciedlenia rentowności, którą tego rodzaju przemysł może osiągnąć w warunkach braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (69) W odniesieniu do wniosków pewnych producentów wspólnotowych, dotyczących marży zysku koniecznej do dokonania inwestycji, należy odnotować, że tego rodzaju kryterium nie jest istotne przy określaniu poziomu usunięcia szkody. Marża zysku zastosowana podczas obliczania ceny docelowej, która usunie przedmiotową szkodę, musi ograniczać się do marży zysku, jakiej przemysł wspólnotowy mógłby zasadnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, tj. w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (70) Na podstawie powyższych wniosków stwierdza się, że przemysł wspólnotowy mógłby zasadnie spodziewać się osiągnięcia marży zysku przed opodatkowaniem, wynoszącej 10,5 % w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych, a zatem taka marża zysku została wykorzystana do opracowania ostatecznych ustaleń.
- (71) Chińskie ceny importowe dostosowane do celów obliczenia podjęcia cenowego (zob. motywy 20 i 21) zostały porównane w ramach OD z niewyrządzającymi szkody cenami za produkt podobny sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Niewyrządzająca szkody cena została uzyskana poprzez dostosowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, aby odzwierciedlić skorygowaną marżę zysku (zob. motywy 70). Różnice wynikające z tego porównania, wyrażone jako odsetek całkowitej wartości importowej cif, wyniosły 25,8 %, tj. mniej niż stwierdzony margines dumpingu.
- (72) Biorąc pod uwagę, że żaden producent eksportujący nie zgłosił wniosku o indywidualne traktowanie, dla wszystkich eksporterów z ChRL wyliczono jeden ogólnokrajowy poziom usuwający szkodę.
- ## 2. Ostateczne środki
- (73) Uwzględniając wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie najniższego z ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W takim przypadku stawka cła powinna zostać odpowiednio określona na poziomie ustalonej szkody.
- (74) Na podstawie powyższych ustaleń ostateczna stawka cła powinna wynosić 25,8 %.

3. Forma środków

- (75) Rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych nałożono cło antydumpingowe w formie minimalnej ceny importowej. Zważywszy, że względy przemawiające za wyborem MCI jako formy środka wskazanego w motywie 112 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych są nadal słuszne oraz mając na uwadze brak jakichkolwiek uwag przeciwko temu wyborowi, niniejszym potwierdza się MCI jako formę środka.

- (76) Jak określono w motywie 117 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja zbadała dogłębnie możliwości wprowadzenia systemu indeksacji mającego zastosowanie do MCI. W tym celu Komisja rozpatrzyła różne opcje indeksacji, w szczególności zmiany cen węgla koksującego będącego głównym surowcem dla koksu 80+. Również niektórzy producenci wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego stwierdzili, że MCI powinna być powiązana z kosztem węgla koksującego. Jednakże ustalono, że wahania ceny koksu 80+ nie znajdują wystarczającego wyjaśnienia w zmianach cen węgla koksującego lub jakichkolwiek innych ważnych elementach. W związku z powyższym zdecydowano, że MCI nie powinna być indeksowana.

- (77) Kwota minimalnej ceny importowej wynika z zastosowania marginesu szkody do cen eksportowych przy wyliczaniu poziomu usuwającego szkodę w OD. W ten sposób wyliczona ostateczna minimalna cena importowa wynosi 197 EUR za tonę.

4. Wdrożenie

- (78) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących wdrożenia środków motywy 114–116 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

- (79) Wyrażano obawy dotyczące zastosowania tych środków w zakresie metody pomiaru koksu, aby określić proporcje koksu 80+ i koksu 80– w dostawach mieszanych. W toku dochodzenia wykazano, że importerzy koksu 80+ wprowadzają rygorystyczne kryteria dotyczące m.in. rozmiaru i wilgotności, a po przybyciu zakupionego produktu do Wspólnoty importerzy przeprowadzają pomiary kontrolne gwarantujące spełnienie tych wymogów. Główni użytkownicy koksu we WE posiadają certyfikaty w zakresie ISO 9001:2000 lub równoważnych systemów zarządzania jakością, które wiążą się z wymogiem posiadania świadectw pochodzenia i zgodności w przypadku każdej dostawy. Takie świadectwa zgodności potwierdzające również specyfikacje dotyczące wymiaru mogą być wymagane przez wykonawcze organy celne do celów sprawdzenia prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu.

- (80) Stosowanymi przez przemysł normami ISO są ISO 728:1995 i ISO 18238:2006; określają one, odpowiednio, metodę pomiaru i metodę pobierania próbek badanego koksu. Fakt, że wymienione normy są stosowane przez przemysł importujący wskazuje, iż normy te obowiązują i są zatem odpowiednie do celów wdrożenia przedmiotowych środków.

I. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (81) Ze względu na ustaloną wysokość marginesu dumpingu oraz uwzględniając poziom szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym, nałożonym rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych, zostały ostatecznie pobrane na poziomie nałożonego cła ostatecznego. Ponieważ cło ostateczne jest niższe od cła tymczasowego, kwoty tymczasowo zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwrócone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz koksu z węgla w kawałkach większego niż 80 mm maksymalnej średnicy (koks 80+), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i objętego kodem CN ex 2704 00 19 (kod TARIC 2704 00 19 10). Średnicę kawałków ustala się zgodnie z normą ISO 728:1995.

2. Wysokość ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na produkt opisany w ust. 1 równa jest różnicy między kwotą 197 EUR za tonę, stanowiącą minimalną cenę importową, a ceną netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, we wszystkich przypadkach, gdy ta druga cena jest niższa od minimalnej ceny importowej.

3. Cło antydumpingowe stosuje się również, *pro rata*, do koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm w przypadkach dostaw mieszanych zawierających zarówno koks z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm, jak i koks z węgla w kawałkach o mniejszej średnicy, chyba że zostanie stwierdzone, że zawartość koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm stanowi nie więcej niż 20 % suchej wagi netto dostawy mieszanej. Ilość koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm zawartego w mieszkankach może być ustalona zgodnie z art. 68–70 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, gdzie m.in. stwierdzono, że w celu sprawdzenia prawidłowości

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

danych wskazanych w zgłoszeniu organy celne mogą zażądać od zgłaszającego przedstawienia innych dokumentów oraz przeprowadzić rewizję towarów z jednoczesnym pobraniem próbek w celu dokonania ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli. W przypadkach gdy zawartość koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm ustalono na podstawie próbek, próbki powinny być pobrane zgodnie z normą ISO 18238:2006.

4. W przypadkach, gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, ustalona powyżej minimalna cena importowa jest pomniejszona o wartość procentową, która odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej. Należne cło jest w takich przypadkach równe różnicy

między obniżoną minimalną cenę importową a obniżoną ceną netto na granicy Wspólnoty przed odprawą celną.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1071/2007 w sprawie przywozu koksu z węgla w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm (koks 80+) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane według stawki ostatecznego cła nałożonego na mocy art. 1. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 6).

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 240/2008

z dnia 17 marca 2008 r.

uchylające cło antydumpingowe na przywóz mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W styczniu 2002 r. rozporządzeniem (WE) nr 92/2002⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe w wysokości od 7,81 EUR do 16,84 EUR za tonę na przywóz mocznika, nawet w roztworze wodnym, pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy. Tym samym rozporządzeniem Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe w wysokości od 6,18 EUR do 21,43 EUR za tonę na przywóz mocznika pochodzącego z Estonii, Litwy, Bułgarii i Rumunii, które zostały uchylone odpowiednio w dniu 1 maja 2004 r. i 1 stycznia 2007 r., w momencie przystąpienia tych krajów do Wspólnoty.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) W kwietniu 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o zbliżającym się terminie wygaśnięcia obowiązujących środków⁽³⁾. Dnia 17 października 2006 r. Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia wyżej wspomnianych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Wnioski te zostały złożone przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA) („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej mocznika.
- (4) Wnioskodawca stwierdził i dostarczył dowody *prima facie* potwierdzające jego twierdzenia, że wygaśnięcie środków skutkowałoby prawdopodobnie kontynuacją i ponownym

wystąpieniem dumpingu oraz szkody dla przemysłu wspólnotowego w związku z przywozem mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”).

- (5) Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i wszczęła ten przegląd poprzez opublikowanie zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾.

3. Dochodzenia dotyczące innych krajów

- (6) W maju 2006 r., zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła przegląd⁽⁵⁾ ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 901/2001⁽⁶⁾ na przywóz mocznika pochodzącego z Rosji. W wyniku tego przeglądu rozporządzeniem (WE) nr 907/2007⁽⁷⁾ Rada uchyliła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz mocznika pochodzącego z Rosji. Ustalono, że nie miała miejsce kontynuacja występowania istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu oraz że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylenia środków.

4. Obecne dochodzenie

4.1. Okres objęty dochodzeniem

- (7) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2002 r. do końca ODP („okres badany”).

4.2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, producentów wspólnotowych, producentów eksportujących z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy („zainteresowani eksporterzy”), znanych importerów, przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników i ich stowarzyszenia oraz przedstawicieli rządów krajów wywozu o wszczęciu przeglądu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 73/2006 (Dz.U. L 12 z 18.1.2006, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 93 z 21.4.2006, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 316 z 22.12.2006, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 105 z 4.5.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 127 z 9.5.2001, s. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 198 z 31.7.2007, s. 4.

- (9) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich wymienionych stron oraz do tych, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Komisja dała również stronom bezpośrednio zainteresowanym możliwość przedstawienia swoich poglądów na piśmie i zwrócenia się z prośbą o możliwość przesłuchania w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (11) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (12) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych, importerów we Wspólnocie i producentów eksportujących na Ukrainie uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (13) Jeżeli chodzi o importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty, poziom współpracy był bardzo niski, ponieważ tylko jeden z nich wyraził chęć do współpracy. W związku z tym zdecydowano, że przeprowadzanie kontroli wyrwykowej nie było konieczne w odniesieniu do importerów.
- (14) Dwunastu producentów wspólnotowych prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wyrwykowej i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Cztery z tych dwunastu przedsiębiorstw, które uznano za reprezentatywne dla przemysłu wspólnotowego pod względem wielkości produkcji i sprzedaży mocznika we Wspólnocie, zostały wybrane do próby. Czterech objętych próbą producentów wspólnotowych reprezentowało podczas ODP około 60 % łącznej produkcji przemysłu wspólnotowego, a produkcja dwunastu wyżej wymienionych producentów wspólnotowych stanowiła około 80 % produkcji we Wspólnocie. Wskazana próba obejmowała największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży mocznika we Wspólnocie, która mogła zostać objęta dochodzeniem w określonym czasie.
- (15) Czterech producentów z Ukrainy prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wyrwykowej i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Wywóz tych czterech producentów eksportujących stanowił prawie 100 % łącznego ukraińskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP. Ze względu na niewielką liczbę współpracujących przedsiębiorstw na Ukrainie podjęto decyzję o niestosowaniu kontroli wyrwykowej i zwrócono się do wszystkich przedsiębiorstw o przedłożenie kwestionariusza.
- (16) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od czterech producentów wspólnotowych, jednego importera, dwóch użytkowników i czterech producentów eksportujących z Ukrainy, a także od jednego producenta eksportującego z Białorusi, jednego z Chorwacji i jednego z Libii. Ponadto kilku importerów i użytkowników oraz ich stowarzyszenia przedstawiło uwagi bez udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (17) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i szkody oraz określenia interesów Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci wspólnotowi objęci próbą:
- Fertiberia SA, Madrid, Hiszpania,
  - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Lutherstadt Wittenberg, Niemcy,
  - Yara Group (Yara Spa Ferrara, Włochy oraz Yara Sluiskil B.V., Sluiskil, Niderlandy),
  - Zakłady Azotowe Puławy S.A., Puławy, Polska;
- b) Producenci eksportujący:
- Ukraina:
    - Joint Stock Company Concern Stirol, Gorłówka,
    - Close Joint Stock Company Severodonetsk, Sewerodonetsk,
    - Joint Stock Company Dnipro Azot, Dnieprodzierżyńsk,
    - Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Czerkasy;
  - Chorwacja:
    - Petrokemija D.D., Kutina;
- c) Importerzy wspólnotowi:
- Dynea Austria GmbH, Krems, Austria;
- d) Użytkownicy we Wspólnocie:
- Associazione Liberi Agricoltori Cremonesi, Cremona, Włochy,
  - Acefer, Asociación Comercial Española de Fertilizantes, Madrid, Hiszpania.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (18) Produkt objęty postępowaniem to ten sam produkt co produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, czyli mocznik obecnie objęty kodami CN 3102 10 10 i 3102 10 90 („produkt objęty postępowaniem”) i pochodzący z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy.
- (19) Mocznik jest produkowany najczęściej z amoniaku, który z kolei produkowany jest z gazu ziemnego. Może przybierać formę stałą lub płynną. Mocznik w formie stałej może być wykorzystywany w rolnictwie i przemyśle. Mocznik klasy rolnej może być stosowany albo jako nawóz, który rozrzuca się na glebę, albo jako dodatek do paszy dla zwierząt. Mocznik klasy przemysłowej jest surowcem do produkcji niektórych klejów i tworzyw sztucznych. Mocznik w formie płynnej może być wykorzystywany zarówno jako nawóz, jak i do celów przemysłowych. Chociaż mocznik występuje w różnych formach, opisanych powyżej, jego właściwości chemiczne są ogólnie takie same i w związku z tym do celów obecnego postępowania można uznać go za jeden produkt.

2. Produkt podobny

- (20) Zgodnie z ustaleniami pierwotnego dochodzenia niniejsze dochodzenie przeglądowe potwierdziło, że produkty wytwarzane i wywożone przez eksportujących producentów z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy oraz te wytwarzane i sprzedawane na rynkach wewnętrznych tych krajów, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (21) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, poniżej przedstawiono jedynie najważniejsze argumenty dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym**1.1. Zasady ogólne**

- (22) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy w ODP miał miejsce dumping i – w takim przypadku – czy wygaśnięcie środków mogłoby prowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

- (23) W przypadku trzech krajów wywozu o gospodarce rynkowej, tzn. Chorwacji, Libii i Ukrainy, wartość normalną ustalono zgodnie z art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia podstawowego. W przypadku Białorusi wartość normalną ustalono zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

1.2. Chorwacja

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 5, 11 i 12 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingu dla jedyne go producenta eksportującego z Chorwacji na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową.
- (25) W ODP Chorwacja dokonała wywozu 200 000 ton mocznika do Wspólnoty, co odpowiadało 2,3 % udziałowi w rynku wspólnotowym. Ustalono, że jedyny znany i współpracujący producent eksportujący w dalszym ciągu dokonywał w ODP wywozu do Wspólnoty po cenach w znaczącym stopniu dumpingowych. Ustalony margines dumpingu przekraczał 20 %.
- (26) Zaistniały poważne wątpliwości co do odpowiedniego odzwierciedlania w zapisach księgowych tego eksportującego producenta kosztów gazu, który jest podstawowym składnikiem przy produkcji mocznika. Ustalono, że gaz był dostarczany na szczególnych warunkach, co było związane z faktem, iż zarówno w przypadku eksportującego producenta, jak i dostawcy gazu większościowym udziałowcem jest chorwackie państwo oraz że ceny gazu były rażąco niskie. Wobec braku wolnych od zniekształceń cen gazu odnoszących się do chorwackiego rynku krajowego oraz zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ceny gazu musiałyby zostać ustalone na „każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków”. Ponieważ większość gazu wykorzystywanego do wytwarzania produktu objętego postępowaniem pochodziła z Rosji, cena dostosowana mogła zostać ustalona na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus) z pominięciem kosztów transportu (Waidhaus jest głównym punktem sprzedaży gazu rosyjskiego do UE). Takie dostosowanie skutkowałoby znacznym zwiększeniem marginesu dumpingu. Biorąc pod uwagę fakt, że dumping ten istnieje nawet bez dostosowania, oraz uwzględniając poniższe wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, temat ten nie był przedmiotem dalszego badania.

1.3. Białoruś, Libia i Ukraina

- (27) Jak opisano w motywach 29, 38 i 45, ilości wywiezione z tych trzech eksportujących krajów, których dotyczy postępowanie, utrzymywały się na tak niskim poziomie, że ustalono, iż ceny eksportowe nie byłyby same w sobie wystarczająco wiarygodne jako podstawa analizy dotyczącej kontynuacji dumpingu.

2. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

2.1. Białoruś

- (28) Ponieważ Białoruś nie jest uważana za kraj o gospodarce rynkowej, wartość normalna musiała zostać ustalona na podstawie danych otrzymanych od producenta z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej. W zawiadomieniu o wszczęciu stwierdzono, że USA jest odpowiednim krajem analogicznym, ponieważ kraj ten został już wykorzystany w pierwotnym dochodzeniu. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła uwag w tym zakresie. Producent z USA współpracował już w pierwotnym dochodzeniu i wypełnił kwestionariusz, który wykorzystano do celów ustalenia wartości normalnej.
- (29) Jedyne znane przedsiębiorstwo z Białorusi wypełniło kwestionariusz. W sumie Białoruś dokonała wywozu około 25 000 ton mocznika, co stanowi udział w rynku Wspólnoty wynoszący 0,3 %. Biorąc pod uwagę tak niski udział w rynku, analiza w przypadku Białorusi skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu.
- (30) Wywóz dokonywany przez Białoruś do krajów trzecich został poddany analizie. Wywóz do innych regionów świata był dokonywany po cenach znacznie niższych niż wartość normalna stwierdzona na rynku analogicznym, co wskazuje na dumpingowy charakter wywozu dokonywanego na inne rynki eksportowe.
- (31) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane na Białorusi byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziom byłby równy z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu.
- (32) Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były nieco wyższe niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich.
- (33) W świetle powyższych faktów i analiz istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

2.2. Chorwacja

- (34) Jak stwierdzono w motywie 25, ustalono, że wywóz do Wspólnoty był dokonywany po cenach dumpingowych. Wywóz dokonywany przez Chorwację do krajów trzecich został również poddany analizie. Wywóz do innych regionów świata był dokonywany po cenach niższych niż wartość normalna, co wskazuje na występowanie

dumpingu nawet bez dokonania dostosowania, o którym mowa powyżej.

- (35) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane w Chorwacji byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziom byłby równy z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu.
- (36) Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były nieco wyższe niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich.
- (37) Istnieje więc prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

2.3. Libia

- (38) Jedyne znane przedsiębiorstwo eksportujące wypełniło kwestionariusz, jednak w sposób niekompletny. Ponieważ producent ten nie dostarczył niektórych brakujących informacji, w stosownych przypadkach konieczne było skorzystanie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że w sumie Libia dokonała wywozu do Wspólnoty 70 000 ton mocznika, co stanowiło w ODP udział w rynku Wspólnoty wynoszący 0,8 %. Biorąc pod uwagę tak niski udział w rynku, analiza w przypadku Libii skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu. Analiza dumpingu i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu opierała się na dostępnych informacjach.
- (39) Wobec braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej na rynku libijskim wartość normalna została ustalona w oparciu o koszty produkcji w kraju pochodzenia, powiększone o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku ustalono, że uzasadniona marża zysku wynosi 8 %.
- (40) Analiza kwestionariusza wypełnionego przez współpracujące przedsiębiorstwo z Libii wykazała, że jego podstawową działalnością był wywóz na inne rynki krajów trzecich. W ODP około 570 000 ton zostało wywiezionych na rynki krajów trzecich, co stanowi ponad osiem razy więcej niż całość wywozu na rynek Wspólnoty. Porównanie cen eksportowych stosowanych dla tych wywozów z wartością normalną ustaloną w wyżej opisanym sposób, wykazało występowanie istotnego poziomu dumpingu.

- (41) Zaistniały poważne wątpliwości co do odpowiedniego odzwierciedlania w zapisach księgowych tego eksportującego producenta kosztów gazu, który jest podstawowym składnikiem przy produkcji mocznika. Na podstawie dostępnych informacji ustalono, że gaz był dostarczany na szczególnych warunkach, co było związane z faktem, iż zarówno w przypadku eksportującego producenta, jak i dostawcy gazu większościovym udziałowcem jest libijskie państwo oraz że ceny gazu były rażąco niskie. Dostosowanie skutkowałoby znacznym zwiększeniem marginesu dumpingu. Biorąc pod uwagę fakt, że dumping ten istnieje nawet bez dostosowania, oraz uwzględniając poniższe wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, nie uznano za konieczne zastosowanie takiego dostosowania, nawet jeżeli było ono uzasadnione.
- (42) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane w Libii byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziomy byłyby równe z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu.
- (43) Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były nieco wyższe niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich.
- (44) W świetle powyższych faktów i analiz istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

2.4. Ukraina

- (45) Czterech producentów współpracowało w ramach przedmiotowego dochodzenia. Jedynie dwóch z nich dokonywało sprzedaży eksportowej na rynek Wspólnoty w ODP. W sumie Ukraina dokonała wywozu około 20 000 ton mocznika, co stanowi udział w rynku Wspólnoty wynoszący 0,2 %. Biorąc pod uwagę tak niski udział w rynku, analiza w przypadku Ukrainy skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu.
- (46) Jeżeli chodzi o koszty gazu, ustalono, że Ukraina dokonuje przywozu z Rosji większości gazu wykorzystywanego do produkcji mocznika. W tym zakresie wszystkie dostępne dane wskazują, że Ukraina dokonuje przywozu gazu naturalnego z Rosji po cenach, które znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dochodzenie wykazało, że cena gazu ziemnego pochodzącego z Rosji, wywożonego do Wspólnoty była około dwa razy wyższa niż jego cena na rynku krajowym na Ukrainie. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego koszty gazu poniesione przez wnioskodawcę zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych. Cena dostosowana ustalona została na postawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus, jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty, może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (47) W wyniku dostosowania ceny krajowe trzech spośród zainteresowanych przedsiębiorstw okazały się niższe od kosztów, w związku z czym wartość normalną obliczono na podstawie kosztu produkcji, powiększonego o uzasadnioną marżę zysku, wynoszącą 8 %. Dla czwartego przedsiębiorstwa w tym celu wykorzystano odpowiednio dostosowane ceny krajowe.
- (48) Następnie poddano analizie wywóz dokonywany przez producentów eksportujących z Ukrainy do wszystkich krajów trzecich. Wywóz do wszystkich innych regionów świata był dokonywany po cenach znacznie niższych niż ustalona wartość normalna.
- (49) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane na Ukrainie byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziomy byłyby równe z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu. Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były na porównywalnym poziomie jak ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich. W świetle powyższych faktów i analiz istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

3.1. Białoruś

- (50) Z informacji zawartych w aktach wynika, że w ODP Białoruś dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 150 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 225 000 ton.
- (51) Nie można wykluczyć, że po uchyleciu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Jedyne znany producent z Białorusi dysponuje dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty.

(52) Jednakże nie można wykluczyć, że część z tych ilości będzie również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych (lub nawet wyższych) w stosunku do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty. Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy wszystkie elementy, nie wydaje się, by w przypadku wygaśnięcia środków poziom wywozu osiągnął wielkość równą całkowitym wolnym mocom produkcyjnym, jednak prawdopodobne jest, że przekroczyłby on poziomy *de minimis*.

(53) Jeżeli chodzi o przekierowanie wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty, zastosowanie mają podobne argumenty, zgodnie z którymi nie jest prawdopodobne, by istotne dodatkowe ilości zostały wywiezione do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

3.2. Chorwacja

(54) Z informacji zawartych w aktach wynika, że w ODP Chorwacja dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 120 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 60 000 ton. Nie można wykluczyć, że po uchyleniu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Jedyny znany producent z Chorwacji dysponuje dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty.

(55) Jednakże środki antydumpingowe nie przeszkodziły Chorwacji w dokonywaniu znacznego wywozu do Wspólnoty. Nic nie wskazuje na istnienie przeszkód dla wywozu kolejnych ilości produktu do Wspólnoty. Ponieważ tak się nie stało, nie jest prawdopodobne, by istotne dodatkowe ilości były wywożone do Wspólnoty poprzez uruchomienie wolnych mocy produkcyjnych. Ponadto nie można wykluczyć, że część z tych ilości mogłaby być również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych (lub nieco wyższych) w stosunku do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty.

(56) Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy na wszystkie elementy, nie wydaje się, by znaczący odsetek wolnych chorwackich mocy produkcyjnych był wykorzystywany do zwiększenia wywozu do Wspólnoty, jednak biorąc pod uwagę obecną wielkość wywozu do Wspólnoty, prawdopodobne jest, że pozostałaby ona powyżej poziomu *de minimis*.

(57) Jeżeli chodzi o przekierowanie wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty, zastosowanie mają podobne argumenty, zgodnie z którymi nie jest prawdopodobne,

by istotne dodatkowe ilości zostały wywiezione do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

3.3. Libia

(58) Z dostępnych informacji wynika, że w ODP Libia dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 140 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 570 000 ton. Nie można wykluczyć, że po uchyleniu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Jedyny znany producent z Libii dysponuje dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty.

(59) Jednakże nie można wykluczyć, że część z tych ilości jest również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych (lub nawet wyższych) w stosunku do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty. Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy na wszystkie elementy, nie wydaje się, by w przypadku wygaśnięcia środków poziom wywozu osiągnął wielkość równą całkowitym wolnym mocom produkcyjnym, jednak prawdopodobne jest, że przekroczyłby on poziomy *de minimis*.

(60) Jeżeli chodzi o przekierowanie wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty, zastosowanie mają podobne argumenty, zgodnie z którymi nie jest prawdopodobne, by istotne dodatkowe ilości zostały wywiezione do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

3.4. Ukraina

(61) Z informacji zawartych w aktach wynika, że w ODP Ukraina dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 375 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 3 500 000 ton. Nie można wykluczyć, że po uchyleniu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Producenci z Ukrainy dysponują dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty. Jednakże nie można wykluczyć, że część z tych ilości jest również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty. Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy na wszystkie elementy, nie wydaje się, by w przypadku wygaśnięcia środków poziom wywozu osiągnął wielkość równą całkowitym wolnym mocom produkcyjnym, jednak prawdopodobne jest, że przekroczyłby on poziomy *de minimis*.

(62) Jeżeli chodzi o potencjalne przekierowanie wywozu z krajów trzecich do Wspólnoty, wnioskodawcy twierdzili, że przewidywane zwiększenie mocy produkcyjnych w innych regionach świata (szczególnie na Bliskim Wschodzie) spowodowałoby zastąpienie przywozu z Ukrainy, w szczególności w Azji, ale również w Afryce i Ameryce Łacińskiej w ilości ponad 3 000 000 ton, która to ilość zostałaby przekierowana na rynek wspólnotowy. Jednakże na podstawie zgromadzonych informacji nie jest możliwe stwierdzenie, że takie przekierowanie miałyby miejsce, m.in. ze względu na fakt, że zwiększenie konsumpcji w skali światowej mogłoby wchłonąć te dodatkowe ilości, jeżeli pojawiłyby się one na rynku. Ponadto nie można wykluczyć, że zwiększenie mocy produkcyjnych odbędzie się w dłuższym okresie czasu, niż to sugeruje wnioskodawca. Zważywszy na to wszystko, nie można potwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo, by istotne dodatkowe ilości zostały przekierowane do Wspólnoty w przewidywalnej przyszłości w przypadku wygaśnięcia środków.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

(63) Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że kontynuowanie dumpingowej sprzedaży znacznych ilości mocznika w przypadku Chorwacji lub ponowne występowanie takiej sprzedaży w przypadku trzech pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie, nie jest prawdopodobne w przypadku uchylecia środków.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

1. Definicja produkcji wspólnotowej

(64) W obrębie Wspólnoty produkt podobny jest wytwarzany przez 16 producentów, których udział stanowi łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ośmiu z nich stało się częścią przemysłu wspólnotowego w następstwie rozszerzenia UE w maju 2004 r.

(65) Z tych 16 wspólnotowych producentów 12 zgodziło się na współpracę w ramach dochodzenia, natomiast trzech innych przesłało informacje wymagane do kontroli weryfikacyjnej, jednakże nie podjęło się dalszej współpracy. Żaden producent wspólnotowy nie sprzeciwił się wnioskowi o dokonanie przeglądu.

(66) Dwunastu następujących producentów wyraziło zgodę na współpracę:

— Achema AB (Litwa),

— Adubos de Portugal (Portugalia),

— AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Austria),

— Duslo a.s. (Słowacja),

— Fertiberia S.A. (Hiszpania),

— AS Nitrofert (Estonia),

— Nitrogénművek Zrt (Węgry),

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Niemcy),

— Grupa Yara: konsolidacja Yara France SA (Francja), Yara Italia S.p.A. (Włochy), Yara Brunsbüttel GmbH (Niemcy) oraz Yara Sluiskil BV (Niderlandy),

— Zakłady Azotowe Puławy (Polska),

— ZAK S.A. (Polska),

— BASF AG (Niemcy).

(67) Ponieważ produkcja tych dwunastu producentów wspólnotowych stanowiła około 80 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP, uznano, że ich produkcja stanowi znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Dlatego też stwierdzono, iż wymienieni producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”. Czterech niewspółpracujących producentów wspólnotowych będzie zwanych dalej „pozostałymi producentami wspólnotowymi”.

(68) Jak wskazano powyżej, dokonano doboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto ośmiu pozostałych współpracujących producentów dostarczyło pewne ogólne dane w celu analizy szkody.

E. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(69) Rzeczywista konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu UE. Biorąc pod uwagę rozszerzenie UE w 2004 r., w celu zachowania przejrzystości i spójności analizy konsumpcja została ustalona na podstawie rynku UE-25 w okresie badanym. Z uwagi na to, że niniejsze dochodzenie zostało wszczęte przed kolejnym rozszerzeniem UE o Bułgarię i Rumunię, analiza została ograniczona do sytuacji UE-25.

- (70) Pomiedzy 2002 i 2003 r. konsumpcja we Wspólnocie zwiększyła się o 3 % i utrzymywała się na niezmiennym poziomie do ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Łączna konsumpcja WE w tonach	8 650 000	8 945 000	8 955 000	8 875 000	8 950 000
Indeks (2002 = 100)	100	103	104	103	103

2. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

2.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu

- (71) W odniesieniu do Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy wielkość przywozu, udział w rynku i średnie ceny zmieniały się w sposób przedstawiony poniżej. Dane opierają się na statystykach Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Białoruś – Wielkość przywozu (tony)	134 931	167 981	62 546	62 044	25 193
Udział w rynku	1,6 %	1,9 %	0,7 %	0,7 %	0,3 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	107,5	126,6	148,5	165,7	190,5
Indeks (2002 = 100)	100	118	138	154	177
Ukraina – Wielkość przywozu (tony)	44 945	36 304	77 270	84 338	52 553
Udział w rynku	0,5 %	0,4 %	0,8 %	0,9 %	0,5 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	117,4	134,5	139,6	192,7	194,0
Indeks (2002 = 100)	100	115	119	164	165
Chorwacja – Wielkość przywozu (tony)	126 400	179 325	205 921	187 765	208 050
Udział w rynku	1,5 %	2,0 %	2,3 %	2,1 %	2,3 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	125,1	135,0	145,0	171,7	185,0
Indeks (2002 = 100)	100	108	116	137	148
Libia – Wielkość przywozu (tony)	142 644	227 793	153 390	124 515	73 361
Udział w rynku	1,6 %	2,5 %	1,7 %	1,4 %	0,8 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	114,1	134,9	147,2	193,8	201,6
Indeks (2002 = 100)	100	118	129	170	177

- (72) W przypadku Białorusi wielkość przywozu lekko wzrosła między 2002 a 2003 r., następnie ciągle malała w badanym okresie (– 81 % w całym okresie). Podobnie udział tego kraju w rynku zwiększył się w okresie od 2002 do 2003 r., lecz następnie stale obniżał się, osiągając wartość 0,3 % w ODP. Wielkość ta znajdowała się poniżej progu *de minimis* od 2004 r. Ceny wzrosły z 107 EUR do 190 EUR za tonę w okresie badanym.

- (73) W przypadku Ukrainy poziom przywozu pozostał w sposób ciągły poniżej progu *de minimis*, natomiast ceny przywozu wzrosły o 65 % między 2002 r. a ODP.
- (74) Przywóz z Chorwacji utrzymywał się raczej na stałym poziomie przez cały okres; jego udział we wspólnotowym rynku wynosił około 2 %, a jego ceny wzrosły o 48 %.
- (75) Przywóz z Libii wzrósł w 2003 r., a następnie stale obniżał się do końca ODP. W całym badanym okresie jego wielkość obniżyła się o 49 %, a jego udział w rynku zmniejszył się z 1,6 % w 2002 r. do 0,8 % w ODP. Podobnie jak w przypadku innych krajów, libijskie ceny importowe wzrosły o 77 % pomiędzy 2002 r. a ODP.
- (76) Ewolucja cen w czterech krajach, których dotyczy postępowanie, jest proporcjonalnie wyższa lub porównywalna ze wzrostem cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy.
- (77) W celu obliczenia poziomu podcięcia cenowego w ODP dla Chorwacji porównano ceny *ex-works* stosowane przez przemysł wspólnotowy względem niepowiązanych klientów z cenami importowymi cif na granicy Wspólnoty stosowanymi przez jedyne współpracujące producenta eksportującego z Chorwacji, właściwie dostosowanymi w celu odzwierciedlenia ceny wraz z kosztami wyładunku. Porównanie wykazało, że przywóz ten prowadził do podcięcia cen przemysłu wspólnotowego o 4,7 %. Jednakże ceny te były porównywalne do niewyrządzającej szkody ceny ustalonej dla przemysłu wspólnotowego.
- (78) Mając na uwadze fakt, że udział w rynku trzech z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, utrzymywał się poniżej progu *de minimis* zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo, uznano, że ich przywóz nie wyrządza szkody i z tego względu marginesy podcięcia cenowego nie były istotne w ramach analizy kontynuacji szkody.

3. Przywóz z innych krajów

- (79) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość przywozu z Rosji (tony)	1 360 025	1 429 543	1 783 742	1 404 863	1 488 367
Udział w rynku	15,7 %	16,0 %	19,9 %	15,8 %	16,6 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	119	133	154	180	196
Wielkość przywozu z Egiptu (tony)	579 830	629 801	422 892	385 855	624 718
Udział w rynku	6,7 %	7,0 %	4,7 %	4,3 %	7,0 %
Ceny przywozu z Egiptu (EUR/tona)	149	163	178	220	222
Wielkość przywozu z Rumunii (tony)	260 298	398 606	235 417	309 195	248 377
Udział w rynku	3,0 %	4,5 %	2,6 %	3,5 %	2,8 %
Ceny przywozu z Rumunii (EUR/tona)	123	142	175	197	210

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość przywozu ze wszystkich innych krajów (tony)	373 732	291 620	254 311	336 110	326 579
Udział w rynku	4,3 %	3,3 %	2,8 %	3,8 %	3,6 %
Ceny przywozu ze wszystkich innych krajów (EUR/tona)	141	170	194	221	224
Udział w rynku wszystkich innych krajów	29,7 %	30,8 %	30,0 %	27,4 %	30,0 %

- (80) Należy zaznaczyć, że łączny przywóz z krajów trzecich wzrósł o 4,4 % w całym okresie. Wynik ten wiąże się przede wszystkim ze wzrostem przywozu z Rosji (9,4 %), która jest zdecydowanie największym eksporterem produktu objętego postępowaniem. Należy zaznaczyć również, że przywóz z Rosji był przez czas objęty minimalną ceną importową (MIP); środek ten został uchylony rozporządzeniem (WE) nr 907/2007 (zob. motyw 6). Między 2002 r. a ODP przywóz z Egiptu wzrósł o 7,7 %, natomiast przywóz z innych krajów zmalał o podobną wielkość, przy czym udział Rumunii w tym przywozie wynosił ponad 40 %. Jeżeli chodzi o ceny eksportowe, wszystkie wyżej wymienione kraje dokonywały przywozu do Wspólnoty po cenach niepodcinających cen przemysłu wspólnotowego i/lub wyższych od niewyrządzającej szkody ceny stosowanej przez przemysł wspólnotowy.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (81) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

4.1. Uwagi wstępne

- (82) Ustalono, że większość współpracujących producentów wspólnotowych używało produktu podobnego do dalszego przetwarzania, tak aby uzyskać mieszanki nawozowe lub nawozy sztuczne, które następnie można przetworzyć na nawozy azotowe zawierające oprócz azotu, inne substancje, takie jak rozpuszczalny w wodzie fosfor i/lub rozpuszczalny w wodzie potas.
- (83) Ustalono, że takie wewnętrzne transfery produkcji mocznika nie są wprowadzane do wolnego obrotu, a zatem nie stanowią konkurencji dla przywozu produktu objętego postępowaniem. Docho-dzenie wykazało, że udział produkcji mocznika na użytek własny utrzymuje się na stałym poziomie i wynosi około 20 % łącznej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego. Uznaje się zatem, że produkcja ta nie może mieć znaczącego wpływu na ogólne ustalenia dotyczące szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (84) W przypadkach stosowania kontroli wyrwykowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce produkcyjne, zapasy, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i zatrudnienie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego („przemysł wspólnotowy” – „PW” w poniższych tabelach), podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, to jest ceny, koszty produkcji, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskiwania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych („producenci objęci próbą” – „PP” w poniższych tabelach).

4.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) Produkcja

- (85) Produkcja przemysłu wspólnotowego, włącznie z produkcją na użytek własny, pozostała na praktycznie identycznym poziomie między 2002 r. a ODP, po tym jak wzrosła o 5 % w 2003 r. i zmalała o tyle samo w 2004 r. W 2005 r. i podczas ODP produkcja ta nieco wzrosła o odpowiednio 2 % i 1 pkt procentowy, osiągając poziom 4,45 mln ton.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Produkcja PW (w tonach)	4 300 000	4 500 000	4 300 000	4 400 000	4 450 000
Indeks (2002 = 100)	100	105	100	102	103
Produkcja PW przeznaczona na użytek własny	800 000	800 000	800 000	900 000	900 000
Jako odsetek całkowitej produkcji	19,3 %	18,5 %	19,5 %	20,6 %	20,2 %

Źródło: Skarżący, odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrывkowej i zweryfikowane dopowiedzi na kwestionariusz.

b) Moce produkcyjne i wskaźniki ich wykorzystania

- (86) Moce produkcyjne wzrosły w niewielkim stopniu (o 5 %) między 2002 r. a ODP. Z uwagi na utrzymujący się poziom produkcji obniżyło się wykorzystanie mocy produkcyjnych z poziomu 84 % w 2002 r. do 81 % w ODP. Jednakże wykorzystanie mocy w przypadku takiego rodzaju produkcji i przemysłu może wiązać się z produkcją innych produktów, które mogą być wytwarzane przez te same urządzenia produkcyjne, a co za tym idzie, jest mniej znaczącym wskaźnikiem szkody.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Moce produkcyjne PW (w tonach)	5 100 000	5 200 000	5 200 000	5 400 000	5 360 000
Indeks (2002 = 100)	100	101	101	106	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych PW	84 %	88 %	84 %	81 %	81 %
Indeks (2002 = 100)	100	104	100	96	96

c) Zapasy

- (87) Poziom zapasów przemysłu wspólnotowego utrzymywał się na raczej stałym poziomie między 2002 a 2004 r., a następnie gwałtownie wzrósł (o 24 punkty procentowe w 2005 r. oraz o kolejne 13 punktów procentowych na koniec ODP). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, że mocznik przeznaczony na użytek własny jest składowany razem z mocznikiem sprzedawanym na rynku, uważa się, że poziom zapasów jest mniej istotnym wskaźnikiem szkody. Należy również zauważyć, że koniec ODP zbiega się z początkiem sezonowej sprzedaży.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Zapasy końcowe PW (tony)	250 000	240 000	260 000	320 000	350 000
Indeks (2002 = 100)	100	94	103	127	140

d) Wielkość sprzedaży

- (88) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 3 % między 2002 r. a ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość sprzedaży PW w WE (w tonach)	3 150 000	3 240 000	3 050 000	3 000 000	3 070 000
Indeks (2002 = 100)	100	103	97	95	97

e) Udział w rynku

- (89) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku również zmniejszył się nieco z 36,5 % do 34,3 % między 2002 r. i ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Udział PW w rynku	36,5 %	36,3 %	34,1 %	33,8 %	34,3 %
Indeks (2002 = 100)	100	99	93	93	94

f) Wzrost

- (90) Podczas badanego okresu przemysł wspólnotowy stracił niewielką część udziału w ustabilizowanym rynku. Udział w rynku utracony przez przemysł wspólnotowy nie został przejęty przez przywóz z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, które odnotowały zmniejszenie swojego udziału w rynku z 5,8 % w 2002 r. do 4,4 % w ODP.

g) Zatrudnienie

- (91) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym zmniejszył się o 6 % między rokiem 2002 a ODP, podczas gdy poziom produkcji zwiększył się w niewielkim zakresie, co odzwierciedla dążenie przemysłu wspólnotowego do stałego wzrostu wydajności i konkurencyjności.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Zatrudnienie w PW – dotyczy produktu objętego postępowaniem	1 235	1 230	1 155	1 160	1 165
Indeks (2002 = 100)	100	100	94	94	94

h) Wydajność

- (92) Wydajność w przeliczeniu na jednego pracownika zatrudnionego w przemyśle wspólnotowym wzrosła o 6 % między rokiem 2002 a 2003 i utrzymała się na stałym poziomie do ODP, co wskazuje na korzystny połączony wpływ ograniczonego zatrudnienia oraz wzrostu produkcji przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wydajność PW (tony w przeliczeniu na pracownika)	3 500	3 700	3 745	3 765	3 735
Indeks (2002 = 100)	100	106	107	108	107

i) Wielkość marginesu dumpingu

- (93) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy w ODP, mając na uwadze: (i) wielkość przywozu z Białorusi, Libii i Ukrainy była poniżej progu *de minimis*; (ii) fakt, iż przywóz z Chorwacji utrzymywał się na stałym poziomie, a jego ceny rosły w podobnym tempie jak ceny sprzedaży w UE; oraz (iii) ogólną bardzo dobrą sytuację finansową przemysłu wspólnotowego, wpływ ten uznaje się za nieznaczący – wskaźnik ten pozostaje bez znaczenia.

j) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (94) Badane powyżej i poniżej wskaźniki wyraźnie wskazują na znaczną poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu wspólnotowego.

4.3. Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą

a) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (95) Średnia cena sprzedaży netto objętych próbą producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego znacznie wzrosła między 2004 r. a ODP, odzwierciedlając jednolity i ciągły wzrost kosztów surowców oraz dominujące korzystne warunki na rynku międzynarodowym w odniesieniu do mocznika w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Cena jednostkowa stosowana przez PP na rynku WE (EUR/tona)	138	149	164	189	207
Indeks (2002 = 100)	100	108	120	138	151

b) Wynagrodzenia

- (96) Jak przedstawiono w poniższej tabeli, średnie wynagrodzenie na pracownika między 2002 r. i ODP wzrosło o 13 %. Ze względu na stopę inflacji oraz zmniejszenie ogólnego zatrudnienia wzrost płac uznano za umiarkowany.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (× 1 000 EUR)	44,2	47,2	47,1	48,6	49,9
Indeks (2002 = 100)	100	107	107	110	113

c) Inwestycje

- (97) W badanym okresie roczne inwestycje w produkt podobny, dokonane przez czterech producentów objętych próbą, kształtowały się dodatnio, tj. wzrosły o 74 %, chociaż widoczne były pewne wahania. Inwestycje związane były głównie z modernizacją maszyn oraz dostosowaniem do wymagań związanych z ochroną środowiska. Potwierdza to wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy w celu stałej poprawy wydajności i konkurencyjności. Wyniki są wyraźnie uwidocznione w zmianach wydajności, która znacząco wzrosła (zob. motyw 92) w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Inwestycje netto (× 1 000 EUR)	20 493	11 095	31 559	40 001	35 565
Indeks (2002 = 100)	100	54	154	195	174

d) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (98) Rentowność objętych próbą producentów wskazuje na znaczną poprawę między 2002 a 2005 r., kiedy osiągnęła ponad 19 % wartości sprzedaży. Stały wzrost cen gazu od początku 2006 r. spowodował, że rentowność spadła do 10,7 % w ODP. W tym zakresie podkreśla się, że podczas pierwotnego dochodzenia ustalono marżę zysku wynoszącą 8 %, która mogłaby zostać osiągnięta w przypadku braku wyrządzającego szkodę dumpingu. Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji, był, ogólnie rzecz biorąc, zgodny z opisaną wyżej tendencją rentowności w całym badanym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Rentowność sprzedaży niepowiązanym klientom w WE (% sprzedaży netto)	4,6 %	11,1 %	18,4 %	19,3 %	10,7 %
Indeks (2002 = 100)	100	241	400	419	233

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – ROI (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	10,7 %	31,0 %	48,8 %	51,1 %	29,4 %
Indeks (2002 = 100)	100	290	456	477	275

e) Przepływy środków pieniężnych i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (99) Przepływy środków pieniężnych znacznie zwiększyły się między 2002 r. i 2005 r., a następnie stale malały w ODP. Zmiany te pokrywają się ze zmianami ogólnej rentowności w badanym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Przepływy pieniężne (× 1 000 EUR)	38 534	60 289	92 671	111 722	58 912
Indeks (2002 = 100)	100	156	240	290	153

- (100) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w pozyskiwaniu kapitału.

5. Wnioski

- (101) Między 2002 r. i ODP udział przemysłu wspólnotowego w rynku nieznacznie zmniejszył się, podobnie jak jego wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym. Jednakże ogólna sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa poprawie w badanym okresie.
- (102) Prawie wszystkie inne wskaźniki szkody, z wyjątkiem zwiększenia zapasów, kształtowały się dodatnio: wzrosła wielkość produkcji oraz jednostkowa cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego, a rentowność po roku 2002 była powyżej docelowego poziomu rentowności ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.
- (103) Wzrosły również zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne. Wzrost wynagrodzeń był umiarkowany, a przemysł wspólnotowy nadal dokonywał inwestycji. Znacząco wzrosła również produkcja, odzwierciedlając korzystną tendencję w produkcji oraz wysiłki przemysłu wspólnotowego w celu jej poprawy poprzez inwestycje.
- (104) Wnioskodawca stwierdził, że długoterminowy wskaźnik rentowności, mierzony jako zwrot ze sprzedaży, powinien wynosić dla przemysłu mocznika 25 % po opodatkowaniu. Oznaczałoby to zysk z obrotu przed opodat-

kowaniem w wysokości około 36 %. Wnioskodawca stwierdził, że jest to uzasadnione kosztami budowy nowego zakładu do produkcji amoniaku/mocznika, który wymaga zwrotu z inwestycji wynoszącego 11 % (rzekomo równoważnego zyskowi z obrotu przed opodatkowaniem na poziomie 36 %). W tym zakresie należy zauważyć, że wnioskodawca nigdy nie wspominał o tak wysokim zysku docelowym w ramach obecnego postępowania, a podczas pierwotnego dochodzenia ustalono marżę zysku wynoszącą 8 %, która mogłaby być osiągnięta w przypadku braku wyrządzającego szkodę dumpingu. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji potwierdził w swoim wyroku w sprawie T-210/95, że „... marża zysku, jaką Rada powinna zastosować podczas obliczania ceny docelowej usuwającej przedmiotową szkodę, musi być ograniczona do marży zysku, której w normalnych warunkach konkurencji i w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy mógłby racjonalnie oczekiwać”⁽¹⁾. W tej samej sprawie stwierdzono, że „... argument przemawiający za tym, aby zastosowana przez instytucje wspólnotowe marża zysku gwarantowała przetrwanie przemysłu wspólnotowego i/lub odpowiedni dochód z zaangażowanego kapitału, nie jest uzasadniony przepisami rozporządzenia podstawowego”.

- (105) Wnioskodawca twierdził ponadto, że w przypadku przemysłu nawozowego zwrot ze sprzedaży nie jest odpowiednim wskaźnikiem szkody w zakresie oceny zysku oraz że zwrot z zaangażowanego kapitału i/lub zwrot z inwestycji są bardziej odpowiednimi jakościowymi wskaźnikami dla takiej oceny. Wnioskodawca twierdził, że przemysł wspólnotowy ponosi szkodę, jeżeli weźmie się pod uwagę te ostatnie wskaźniki.

⁽¹⁾ Sprawa T-210/95 EFMA przeciwko Radzie (1195), Zb.Orz. str. II-3291, pkt 60.

(106) Biorąc pod uwagę specyfikę przemysłu nawozowego (m.in. jego kapitałochłonność) oraz charakterystykę rynku nawozów (duża zmienność cen surowców i cen gotowego produktu), nie ulega wątpliwości, że sam zwrot ze sprzedaży może nie być najbardziej wymownym wskaźnikiem, jeżeli chodzi o rentowność, i że powinien on być uzupełniony innymi wskaźnikami, takimi jak zwrot z zaangażowanego kapitału i zwrot z inwestycji. Wnioskodawca nie przedłożył jednak żadnych dowodów wskazujących, iż w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy byłby w stanie osiągnąć rentowność na wnioskowanym poziomie. Wnioskodawca nie wykazał również marży zysku, którą przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Dlatego też argumentacja ta została odrzucona.

(107) Stwierdza się zatem, że nie wystąpiła kontynuacja istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Część ogólna

(108) Ponieważ nie odnotowano dalszego występowania istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, analiza skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia obowiązujących środków. W tym zakresie zbadano dwa podstawowe wskaźniki: (i) możliwa wielkość wywozu oraz ceny stosowane przez producentów z krajów, których dotyczy postępowanie; oraz (ii) wpływ na przemysł wspólnotowy tej planowanej wielkości wywozu oraz cen stosowanych przez kraje, których dotyczy postępowanie.

(109) Analiza przeprowadzana jest w ogólnym kontekście rynkowym stałych wysokich cen i zysków nie tylko we Wspólnocie, ale na całym świecie. W dużej mierze wynika to z nadwyżki popytu nad podażą. Nie ma informacji wskazujących, że ten ogólny kontekst ulegnie poważnym zmianom w perspektywie krótko- do średnioterminowej.

2. Możliwa wielkość wywozu oraz ceny stosowane przez producentów z krajów, których dotyczy postępowanie

(110) Jak stwierdzono powyżej, producenci eksportujący z Ukrainy mogą najwyżej dokonać wywozu do Wspólnoty około 375 000 dodatkowych ton mocznika w przypadku wygaśnięcia środków. W przypadku Libii i Białorusi ilość ta wynosi co najwyżej odpowiednio 140 000 i 150 000 ton. Podobnie w przypadku Chorwacji nie jest prawdopodobne, by wywożone ilości znacznie wzrosły w stosunku do obecnego poziomu.

(111) Ceny eksportowe do Wspólnoty i do krajów trzecich zostały przeanalizowane powyżej. Obok poniższego

opisu warunków rynkowych i prawdopodobnego rozwoju istotnych składników kosztów, takich jak gaz, analiza wykazała prawdopodobieństwo utrzymywania się wysokich cen eksportowych. W rezultacie nie można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo znacznego podcięcia cenowego i/lub zaniżania cen w stosunku do cen lub kosztów przemysłu wspólnotowego.

3. Wpływ przewidywanych wielkości wywozu i cen na przemysł wspólnotowy w przypadku uchylecia środków

(112) Przewiduje się, że rynek mocznika będzie znacznie rósł w najbliższych latach, zarówno we Wspólnocie ⁽¹⁾, jak i na całym świecie, głównie ze względu na wzrost produkcji rolnej (zastosowanie do biopaliw) oraz na rozwijające się zastosowanie dla dodatku do paliw AdBlue ⁽²⁾. Przykładowo prognozy dla rynków rolnych w UE na lata 2007–2014, wydane przez Dyрекcję Generalną ds. Rolnictwa w lipcu 2007 r., stwierdzają, że produkcja zbóż prawdopodobnie wzrośnie o nawet 20 % w tym okresie. Według oszacowania dokonanego przez wnioskodawcę wzrost ten będzie wynosił 10 %. Ponadto pod koniec września 2007 r. rozporządzenie Rady (WE) nr. 1107/2007 ⁽³⁾ wprowadziło odstępstwo od wymogu odłogowania gruntów na rok 2008. Przewidywany wzrost rynku wspólnotowego (około 1 mln dodatkowych ton) prawdopodobnie przekroczy maksymalne ilości, które kraje eksportujące mogłyby wywieźć do Wspólnoty. W związku z powyższym taki dodatkowy wywóz prawdopodobnie nie spowodowałby większych zakłóceń w handlu, przede wszystkim ze względu na fakt, że luka między maksymalną potencjalną produkcją i konsumpcją mocznika we Wspólnocie wynosi około 2 mln ton i nie ma informacji wskazujących, że luka ta mogłaby zostać wypełniona za pomocą innego wywozu (m.in. pochodzącego z Rosji, jak opisano w rozporządzeniu (WE) nr 907/2007) w takim stopniu, że nadwyżka dostaw spowodowałaby tłumienie lub obniżenie cen rynkowych.

(113) W związku z powyższym nie jest prawdopodobne, by przemysł wspólnotowy musiał zmniejszyć wielkość swojej sprzedaży lub ceny w stopniu, który spowodowałby istotne obniżenie jego rentowności i ogólnej sytuacji gospodarczej. Z tego względu prawdopodobne jest, że zyski utrzymają się na obecnym poziomie, odzwierciedlając korzystne warunki panujące na rynku, w szczególności od 2004 r. do ODP.

4. Wniosek w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

(114) Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdza się, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia obowiązujących środków.

⁽¹⁾ Źródło: „Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005-2009”, A05/71b, czerwiec 2005 r., Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego „IFA”.

⁽²⁾ AdBlue jest zarejestrowanym znakiem towarowym dla roztworu wodnego mocznika (32,5 %), używanego w procesie zwanym „selektywną redukcją katalityczną” w celu zmniejszenia emisji tlenków azotu w gazach spalinowych silników Diesla.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 1.

G. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (115) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić uchylenie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji. Nie otrzymano uwag dających podstawę do zmiany powyższych wniosków.
- (116) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy powinny zostać uchylone, a postępowanie zakończone.
- (117) Mając na uwadze okoliczności opisane powyżej tj. znaczne zakłócenie struktury kosztów i/lub działań wywozowych podejmowanych przez eksporterów we wszystkich czterech krajach, których dotyczy postępo-

wanie, uznaje się za konieczne dokładne monitorowanie zmian w przywozie mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy, aby ułatwić podjęcie szybkich działań gdyby sytuacja tego wymagała,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się cło antydumpingowe nałożone na przywóz mocznika, nawet w roztworze wodnym, objętego kodami CN 3102 10 10 i 3102 10 90 oraz pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy, oraz zamyka się postępowanie dotyczące tego przywozu.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 241/2008

z dnia 17 marca 2008 r.

w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w powiązaniu z art. 300 ust. 2 oraz ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota wynegocjowała z Republiką Gwinei Bissau umowę o partnerstwie w sprawie połowów przyznającą statkom Wspólnoty wielkości dopuszczalne połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Gwinei Bissau w zakresie rybołówstwa.
- (2) W wyniku tych negocjacji dnia 23 maja 2007 r. parafo- wano umowę o partnerstwie w sprawie połowów.
- (3) Zatwierdzenie wspomnianej umowy leży w interesie Wspólnoty.
- (4) Należy określić metodę podziału wielkości dopuszczal- nych połowów pomiędzy poszczególne państwa człon- kowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspól- notą Europejską a Republiką Gwinei Bissau ⁽²⁾.

Tekst umowy zostaje załączony do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 marca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 342 z 27.12.2007, s. 5.

Artykuł 2

1. Wielkości dopuszczalne połowów ustalone w protokole do umowy są rozdzielane między państwa członkowskie według następującego klucza:

a) połów krewetek:

Hiszpania	1 421 BRT
Włochy	1 776 BRT
Grecja	137 BRT
Portugalia	1 066 BRT

b) połów ryb/głównogów:

Hiszpania	3 143 BRT
Włochy	786 BRT
Grecja	471 BRT

c) sejnery do połowów tuńczyka i taklowce powierzchniowe:

Hiszpania	10 statków
Francja	9 statków
Portugalia	4 statki

d) statki dokonujące połowów wędziskami i taklami:

Hiszpania	10 statków
Francja	4 statki

2. Jeżeli wnioski państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, dotyczące wydania licencji nie pokrywają wszystkich wielkości dopuszczalnych połowów ustalonych w protokole do umowy, Komisja może uwzględnić wnioski o wydanie licencji z pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 3

Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy na mocy umowy, o której mowa w art. 1, powiadamiają Komisję o ilościach odłowionych z poszczególnych stad w obszarze połowowym Gwinei Bissau zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowa- nia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽³⁾.

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, s. 8.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia umowy, tak aby stała się ona wiążąca dla Wspólnoty.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 242/2008

z dnia 17 marca 2008 r.

w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską,
z jednej strony, a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37 w powiązaniu z art. 300 ust. 2
oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota wynegocjowała z Wybrzeżem Kości Słoniowej umowę o partnerstwie w sprawie połowów przyznającą statkom Wspólnoty wielkości dopuszczalne połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Wybrzeża Kości Słoniowej w zakresie rybołówstwa.
- (2) Wynikiem tych negocjacji było parafowanie nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów w dniu 5 kwietnia 2007 r.
- (3) Zatwierdzenie wspomnianej umowy leży w interesie Wspólnoty.
- (4) Należy określić metodę podziału wielkości dopuszczalnych połowów pomiędzy państwa członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, z drugiej strony ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 marca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 48 z 22.2.2008, s. 41.

Artykuł 2

Wielkości dopuszczalne połowów ustalone w protokole są rozdzielane między państwa członkowskie według następującego klucza:

— 25 sejnów poławiających okrężnicami:

Francja: 10 statków

Hiszpania: 15 statków

— 15 taklowców powierzchniowych:

Hiszpania: 10 statków

Portugalia: 5 statków.

Jeżeli wnioski państw członkowskich nie wyczerpują wszystkich wielkości dopuszczalnych połowów ustalonych w protokole, Komisja może uwzględnić wnioski o wydanie licencji z innych państw członkowskich.

Artykuł 3

Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy na mocy umowy, o której mowa w art. 1, powiadamiają Komisję o ilościach odłowionych z poszczególnych stad w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽³⁾.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy, tak aby stała się ona wiążąca dla Wspólnoty.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, s. 8.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 243/2008**z dnia 17 marca 2008 r.****ustanawiające pewne środki ograniczające wobec nielegalnych władz wyspy Anjouan w Związku Komorów**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 60 i 301,

uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/187/WPZiB z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie środków ograniczających wobec nielegalnych władz wyspy Anjouan w Związku Komorów ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 25 października 2007 r. w liście skierowanym do Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela Przewodniczący Komisji Unii Afrykańskiej zwrócił się do Unii Europejskiej i do jej państw członkowskich o udzielenie wsparcia we wprowadzaniu w życie sankcji nałożonych przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej na nielegalne władze wyspy Anjouan i niektóre związane z nimi osoby.

(2) Wspólne stanowisko 2008/187/WPZiB przewiduje ustanowienie środków ograniczających wobec nielegalnych władz Anjouan i niektórych związanych z nimi osób. Środki ograniczające polegają w szczególności na zamrożeniu funduszy i zasobów gospodarczych należących do tych osób.

(3) Środki takie wchodzą w zakres stosowania Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W związku z tym aby zagwarantować ich jednolite stosowanie przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich, niezbędne jest przyjęcie aktu wspólnotowego umożliwiającego wdrożenie tych środków we Wspólnocie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 32.

a) „fundusze” oznaczają aktywa finansowe i wszelkiego rodzaju korzyści ekonomiczne, w tym między innymi:

(i) gotówkę, czek, roszczenia pieniężne, polecenia zapłaty, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

(ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych jednostkach, salda na kontach, długi i zobowiązania dłużne;

(iii) publiczne i prywatne rynkowe papiery wartościowe i papiery dłużne, w tym akcje i udziały, zaświadczenia papierów wartościowych, obligacje, weksle, poręczenia, skrypty dłużne, kontrakty pochodne;

(iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;

(v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe;

(vi) akredytywy, listy przewozowe, kwity zastawne;

(vii) dokumenty poświadczające udział w funduszach lub środkach finansowych;

b) „zamrożenie funduszy” oznacza uniemożliwienie jakichkolwiek przepływów, przeniesienia, zmian, używania lub dostępu do lub korzystania z funduszy w jakikolwiek sposób, który prowadziłby do zmiany ich wielkości, kwoty, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub innej zmiany, która umożliwiałaby korzystanie z funduszy, w tym zarządzanie portfelem;

c) „zasoby gospodarcze” oznaczają aktywa każdego rodzaju, materialne i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są funduszami, lecz mogą służyć do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług;

d) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza zapobieganie wykorzystywaniu tych zasobów do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym, ale nie wyłącznie, poprzez sprzedaż, wynajem lub ich zastawianie;

- e) „terytorium Wspólnoty” obejmuje terytoria, do których ma zastosowanie Traktat, na warunkach ustalonych w Traktacie.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I, pozostające w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą.

2. Funduszy ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio lub pośrednio, osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I, ani też nie wykorzystuje się na ich rzecz tych funduszy ani zasobów.

3. Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie obejście środków określonych w ust. 1 i 2.

4. Zakaz, o którym mowa w art. 2, nie obciąża danych osób fizycznych lub prawnych czy podmiotów żadną odpowiedzialnością, jeżeli nie wiedziały one, że ich działalność stanowiła naruszenie tego zakazu oraz nie mogły tego podejrzewać z uwagi na brak uzasadnionych przyczyn.

Artykuł 3

1. Art. 2 ust. 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożone konta:

- a) odsetki lub inne dochody z tych kont;
- b) płatności należne na podstawie kontraktów, umów lub zobowiązań, które zostały zawarte lub pojawiły się przed datą objęcia tych kont przepisami niniejszego rozporządzenia;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, dochody i płatności podlegają nadal przepisom art. 2 ust. 1.

2. Art. 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym we Wspólnocie zasilania zamrożonych rachunków funduszami przekazanymi przez osoby trzecie na rachunek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, wymienionych w załączniku I pod warunkiem że wszelkie kwoty wpływające na takie rachunki zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwe organy o takich transakcjach.

Artykuł 4

1. Właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II mogą zezwolić na uwolnienie lub udostępnienie niektórych zamrożo-

nych funduszy lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, jeśli ustalono, że dane fundusze lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób wymienionych w załączniku I i członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym do pokrycia wydatków związanych z żywnością, czynszem lub kredytem hipotecznym, lekarstwami i leczeniem, podatkami, składkami ubezpieczeniowymi i opłatami za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz na zwrot wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych związanych z rutynowym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie przekazało do wiadomości pozostałych państw członkowskich i Komisji uzasadnienie stosowności wydania takiego szczególnego zezwolenia najpóźniej dwa tygodnie przed jego wydaniem.

2. Państwa członkowskie informują pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 5

Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych lub odmowa udostępnienia funduszy lub zasobów gospodarczych dokonane w dobrej wierze, uzasadnione tym, że takie działanie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie skutkuje żadnego rodzaju odpowiedzialnością osoby fizycznej lub prawnej lub podmiotu wykonującego to działanie lub jego dyrektorów lub pracowników, chyba że udowodniono, że wynika to z zaniedbania.

Artykuł 6

1. Bez uszczerbku dla obowiązujących zasad dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej, osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

- a) przekazują niezwłocznie właściwym organom państwa członkowskiego, w którym zamieszkują lub mają siedzibę i które wskazano na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wszelkie informacje, które mogłyby ułatwić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, dotyczące w szczególności kont i kwot zamrożonych zgodnie z art. 2, oraz przekazują takie informacje Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich;

- b) współpracują z właściwymi organami, wskazanymi na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, w zakresie kontroli tych informacji.

2. Wszelkie informacje przekazane lub uzyskane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie w celu, w jakim zostały przekazane lub uzyskane.

Artykuł 7

Komisja i państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają się wzajemnie o środkach podjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia i dostarczają sobie wszelkich istotnych informacji, którymi dysponują, a które mają związek z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących jego naruszenia lub problemów z wykonywaniem jego przepisów oraz informacji dotyczących odnośnych wyroków wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 8

1. Komisja jest upoważniona do:
- a) zmiany załącznika I na podstawie decyzji podjętych w odniesieniu do załącznika do wspólnego stanowiska 2008/187/WPZiB;
  - b) zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.
2. Opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zasad przekazywania informacji w odniesieniu do załącznika I ⁽¹⁾.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie przyjmują przepisy określające sankcje mające zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki do zapewnienia ich stosowania. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przyjętym systemie sankcji bezzwłocznie po wejściu w życie niniejszego

rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i podają ich nazwy na stronach internetowych wymienionych w załączniku II lub za pośrednictwem takich stron.

2. Państwa członkowskie podają Komisji nazwy wyznaczonych przez siebie właściwych organów bezzwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

- a) na terytorium Wspólnoty, w tym także w granicach jej przestrzeni powietrznej;
- b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub statków podlegających jurysdykcji państw członkowskich;
- c) wobec każdej osoby, która jest obywatelem państwa członkowskiego i przebywa na terytorium Wspólnoty lub poza nim;
- d) do wszelkich osób prawnych, podmiotów lub organów zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państwa członkowskiego;
- e) do wszelkich osób prawnych, podmiotów lub organów w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej, w całości lub częściowo, na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JÄRC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 18.3.2008, s. 25.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz członków nielegalnego rządu Anjouan i osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów związanych z tymi osobami, objętych przepisami art. 2, 3 i 4

Nazwisko	Mohamed Bacar
Płeć	M
Funkcja	samozwańczy prezydent, pułkownik
Miejsce urodzenia	Barakani
Data urodzenia	5.5.1962 r.
Numer paszportu	01AB01951/06/160, data wydania: 1.12.2006 r.
Nazwisko	Jaffar Salim
Płeć	M
Funkcja	„minister spraw wewnętrznych”
Miejsce urodzenia	Mutsamudu
Data urodzenia	26.6.1962 r.
Numer paszportu	06BB50485/20 950, data wydania: 1.2.2007 r.
Nazwisko	Mohamed Abdou Madi
Płeć	M
Funkcja	„minister ds. współpracy”
Miejsce urodzenia	Mjamaoué
Data urodzenia	1956 r.
Numer paszportu	05BB39478, data wydania: 1.8.2006 r.
Nazwisko	Ali Mchindra
Płeć	M
Funkcja	„minister edukacji”
Miejsce urodzenia	Cuvette
Data urodzenia	20.11.1958 r.
Numer paszportu	03819, data wydania: 3.7.2004 r.
Nazwisko	Houmadi Souf
Płeć	M
Funkcja	„minister ds. służby cywilnej”
Miejsce urodzenia	Sima
Data urodzenia	1963 r.
Numer paszportu	51427, data wydania: 4.3.2007 r.
Nazwisko	Rehema Boinali
Płeć	M
Funkcja	„minister energii”
Miejsce urodzenia	
Data urodzenia	1967 r.
Numer paszportu	540355, data wydania: 7.4.2007 r.
Nazwisko	Dhoihirou Halidi
Płeć	M
Stanowisko	<i>Dyrektor Gabinetu</i>
Funkcja	urzędnik wysokiego szczebla, osoba blisko związana z nielegalnym rządem Anjouan
Miejsce urodzenia	Bambao Msanga
Data urodzenia	8.3.1965 r.
Numer paszportu	64528, data wydania: 19.9.2007 r.

Nazwisko	Abdou Bacar
Płeć	M
Stopień wojskowy	podpułkownik
Funkcja	wojskowy wysokiego szczebla, udzielający wsparcia nielegalnemu rządowi Anjouan
Miejsce urodzenia	Barakani
Data urodzenia	2.5.1954 r.
Numer paszportu	54621, data wydania: 23.4.2007 r.

ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach, o których mowa w art. 4, 6 i 10, oraz adres, na który wysyłać należy powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BUŁGARIA

<http://www.mfa.government.bg>

REPUBLIKA CZESKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarnodnisankce>

DANIA

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

GRECJA

<http://www.ypex.gov.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/International+Sanctions/>

HISZPANIA

www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones+Internacionales

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/un_eu_restrictive_measures_ireland/competent_authorities

WŁOCHY

<http://www.esteri.it/UE/deroghe.html>

CYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt>

LUKSEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitibank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

<http://www.minbuza.nl/sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/index.php?unde=doc&id=32311&idlnk=1&cat=3>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

SZWECJA

<http://www.ud.se/sanktioner>

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

www.fco.gov.uk/competentauthorities

Adres, na który wysyłać należy powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej:

Commission des Communautés européennes
Direction générale des relations extérieures
Direction A. Plateforme des crises et coordination politique de la PESC
Unité A.2. Réponse aux crises et consolidation de la paix
CHAR 12/108
B-1049 Bruxelles
Tel.: (32-2) 296 61 33/295 55 85
Faks: (32-2) 299 08 73

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 244/2008**z dnia 17 marca 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 marca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	60,6
	MA	62,6
	TN	120,5
	TR	95,3
	ZZ	84,8
0707 00 05	JO	178,8
	MA	90,4
	TR	145,1
	ZZ	138,1
0709 90 70	MA	96,9
	TR	106,4
	ZZ	101,7
0709 90 80	EG	238,6
	ZZ	238,6
0805 10 20	EG	44,7
	IL	59,3
	MA	47,5
	TN	52,8
	TR	50,7
	ZA	43,3
	ZZ	49,7
0805 50 10	EG	107,9
	IL	106,8
	SY	109,7
	TR	127,9
	ZA	147,5
	ZZ	120,0
0808 10 80	AR	93,7
	BR	86,8
	CA	98,7
	CL	102,2
	CN	85,4
	MK	43,9
	US	106,7
	UY	87,6
	ZA	69,5
	ZZ	86,1
0808 20 50	AR	81,0
	CL	86,3
	CN	80,8
	ZA	89,0
	ZZ	84,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 245/2008**z dnia 17 marca 2008 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/96 w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w odniesieniu do należności celnych przywozowych w sektorze zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾ przewiduje, w przypadku przywozu pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości, zasadę złożenia szczególnego zabezpieczenia dodatkowego oprócz zabezpieczeń wymaganych na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalającego specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu ⁽³⁾. To zabezpieczenie dodatkowe wynoszące 95 EUR za tonę jest uzasadnione różnicą obowiązujących należności celnych przywozowych pomiędzy różnymi kategoriami pszenicy zwyczajnej, w zależności od tego, czy chodzi o pszenicę wysokiej jakości czy o pszenicę jakości niskiej lub średniej.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2008 ⁽⁴⁾ czasowo zawiesiło należności celne przywozowe na niektóre zboża w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, który kończy się dnia 30 czerwca 2008 r., umożliwiając jednocześnie ich ponowne wprowadzenie przed wymienioną datą, jeżeli byłoby to uzasadnione warunkami rynkowymi.

(3) Czasowe zawieszenie należności celnych, mające zastosowanie do przywozu dokonanego na podstawie pozwoleń na przywóz wystawionych po dniu 4 stycznia 2008 r., zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2008, spowodowało tymczasowe zniknięcie okoliczności nadzwyczajnych uzasadniających ustanowienie systemu szczególnego zabezpieczenia dodatkowego oprócz zabezpieczeń właściwych dla pozwolenia na przywóz. Biorąc pod uwagę nowe warunki mające zastosowanie do przywozu pszenicy zwyczajnej od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1/2008, zabezpieczenie dodatkowe w wysokości 95 EUR za tonę, o którym mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1249/96, nie jest już uzasadnione do momentu ponownego wprowadzenia należności celnych przywozowych.

dowało tymczasowe zniknięcie okoliczności nadzwyczajnych uzasadniających ustanowienie systemu szczególnego zabezpieczenia dodatkowego oprócz zabezpieczeń właściwych dla pozwolenia na przywóz. Biorąc pod uwagę nowe warunki mające zastosowanie do przywozu pszenicy zwyczajnej od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1/2008, zabezpieczenie dodatkowe w wysokości 95 EUR za tonę, o którym mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1249/96, nie jest już uzasadnione do momentu ponownego wprowadzenia należności celnych przywozowych.

(4) Od chwili opublikowania rozporządzenia (WE) nr 1/2008 to zabezpieczenie dodatkowe było jednak składane przez niektóre podmioty gospodarcze. W celu zmniejszenia ograniczeń finansowych, które z tego wynikają dla wymienionych podmiotów, należy ustanowić natychmiastowe zwolnienie wspomnianego zabezpieczenia.

(5) Należy zatem wprowadzić odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

(6) W celu zapobieżenia dalszemu wnoszeniu przez podmioty gospodarcze zabezpieczenia dodatkowego i z uwagi na konieczność zwolnienia w jak najkrótszym terminie zabezpieczeń złożonych od dnia 4 stycznia 2008 r., konieczne jest, aby niniejsze rozporządzenie było natychmiast stosowane.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1249/96, składanie zabezpieczenia dodatkowego, określonego przez wymieniony przepis, nie jest wymagane w okresie zawieszenia należności celnych przywozowych na niektóre zboża, ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1/2008.

2. Zabezpieczenia dodatkowe określone w ust. 1, które zostały złożone po dniu 4 stycznia 2008 r., zostają natychmiast zwolnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, s. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, s. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2008, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 246/2008**z dnia 17 marca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾ w sposób szczegółowy omawia częstotliwość ustalania stawek refundacji dla podstawowych produktów objętych rozporządzeniami wymienionymi w art. 1 ust. 1, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I.
- (2) Refundacje mogą, zgodnie z rozporządzeniami wymienionymi w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, zostać przyznane w przypadkach, gdy jest to uzasadnione zewnętrznymi i wewnętrznymi warunkami rynkowymi. W przypadkach gdy sytuacja rynkowa nie uzasadnia przyznawania refundacji, okresowe ustalanie stawek może zostać zawieszone.
- (3) Artykuł 8 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 3448/93 odsyła do tej samej procedury w przypadku przyznawania refundacji na określone produkty rolne, kiedy są wywożone w nieprzetworzonej formie.
- (4) Mając na uwadze uproszczenie i harmonizację, stosowne jest dostosowanie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1043/2005.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. zagadnień horyzontalnych dotyczących handlu przetworzonymi produktami rolnymi, niewymienionymi w załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Ustalenie stawki refundacji, jak podano w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz odpowiednich przepisach innych rozporządzeń określonych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, odbywa się każdego miesiąca dla 100 kg produktów podstawowych.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów ustępu pierwszego:

- a) dla produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, refundacje mogą być ustalane według innego harmonogramu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3448/93;
- b) stawkę refundacji do jaj drobiowych w skorupkach, świeżych lub konserwowanych, oraz jaj bez skorupki i żółtek jaj, nadających się do spożycia przez ludzi, świeżych, suszonych albo inaczej konserwowanych, niesłodzonych, ustala się na taki sam okres jak okres uwzględniany przy ustalaniu refundacji dla tych produktów, wywożonych w stanie nieprzetworzonym.”.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1496/2007 (Dz.U. L 333 z 19.12.2007, s. 3).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 marca 2008 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu polialkoholu winylowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia ceł tymczasowych

(2008/227/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Dnia 19 grudnia 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie ⁽²⁾ o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty polialkoholu winylowego (PVAL) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) i Tajwanu. Dnia 17 września 2007 r. Komisja nałożyła na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1069/2007 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz PVAL pochodzącego z ChRL. Nie nałożono żadnych środków tymczasowych na przywóz PVAL z Tajwanu.
- (2) Jak określono w motywie 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty

dochodzeniem” lub „OD”). W odniesieniu do tendencji mających znaczenie dla oceny szkody Komisja przeprowadziła analizę danych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badania”).

B. PÓŹNIEJSZA PROCEDURA

- (3) Wskutek decyzji o nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz PVAL pochodzącego z ChRL i nienakładaniu takich środków na przywóz z Tajwanu niektóre zainteresowane strony przedłożyły wyjaśnienia na piśmie. Strony, które zwróciły się z wnioskiem o złożenie ustnych wyjaśnień, otrzymały taką możliwość. Komisja kontynuowała zbieranie i sprawdzanie wszystkich informacji, które uznała za konieczne do dokonania ostatecznych ustaleń.
- (4) Komisja wzmogła dochodzenie w aspektach dotyczących interesu Wspólnoty i w drodze wyjątku pozwoliła, aby użytkownicy z branży papierniczej, będącej ważnym sektorem dotychczas niewspółpracujących użytkowników, wypełnili kwestionariusz dla użytkowników.
- (5) Wszystkie strony objęte postępowaniem zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zakończyć postępowanie dotyczące przywozu PVAL pochodzącego z ChRL i Tajwanu oraz uwolnić kwoty zabezpieczone z tytułu cła tymczasowego. Stronom przysługiwało prawo składania, w określonym terminie, oświadczeń w odniesieniu do ujawnionych faktów.
- (6) Uwzględniono pisemne i ustne wyjaśnienia zainteresowanych stron i dokonano odpowiednich sprostowań w ustaleniach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 47.

⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 18.9.2007, s. 23.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(7) Użytkownik wspomniany w motywie 16 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych podtrzymał i rozwinął swoje argumenty za wyłączeniem z zakresu produktu pewnego gatunku („kwestionowanego gatunku”) zwanego „PVAL o niskiej zawartości popiołu na liczbowo średnią masę cząsteczkową”, w który użytkownik zaopatrywał się m.in. w ChRL. Użytkownik ten twierdził, że (i) Komisja nie podała wystarczających przesłanek uznania, że kwestionowany gatunek posiada takie same własności fizyczne i techniczne, co inne gatunki mieszczące się w definicji produktu i utrzymywał, że (ii) gatunek ten miał ściśle określonych użytkowników końcowych. Ponadto stwierdził, że (iii) kwestionowany gatunek jest kopolimerem i stąd też nie mieści się w zakresie definicji produktu.

(8) Zanim zarzuty użytkownika zostaną zbadane szczegółowo, należy zauważyć, że zawartość popiołu w PVAL to miernik jego nieczystości; im niższa zawartość popiołu, tym czystszy PVAL. Poza tym pojęcie „niskiej zawartości popiołu” jest subiektywne. Nie ma ogólnie przyjętej normy w tym względzie, co oznacza, że każdy producent sam decyduje, jaki limit zawartości popiołu w PVAL uważa za niski. Ustalono, że w praktyce limity te znacząco różnią się od siebie: wśród producentów objętych dochodzeniem limit niskiej zawartości popiołu w PVAL waha się od 0,09 % do 0,5 % maksymalnej zawartości popiołu. Wspomniany użytkownik nie zalicza się do podmiotów najbardziej restrykcyjnych pod tym względem, tzn. przyjęty przez niego limit niskiej zawartości popiołu inne zainteresowane strony prawdopodobnie uznałyby za raczej wysoki.

(9) Jeżeli chodzi o kwestie podniesione przez wskazaną stronę, określone w motywie 7 powyżej, to poddano je wnikliwym rozważaniom i da się je podsumować następująco.

(i) **Kwestionowany gatunek ma inne podstawowe własności fizyczne i techniczne**

(10) Należy przypomnieć, że podstawowe własności fizyczne i techniczne produktu objętego postępowaniem zostały wstępnie określone w motywie 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Produkt objęty postępowaniem zdefiniowano tam jako szczególny rodzaj żywicy posiadający określone parametry techniczne. Parametry wymienione w definicji produktu pozwalające na odróżnienie produktu objętego postępowaniem od innych gatunków PVAL dotyczą lepkości (3 mPas–61 mPas mierzonej w roztworze 4 %) oraz stopnia hydrolizy (84,0 mol %–99,9 mol %).

(11) Wszystkie gatunki objęte zakresem definicji produktu czasami określa się jako gatunki standardowe, co oznacza, że można je wytworzyć za pomocą standardowej linii produkcyjnej PVAL, a koszty ich produkcji są zbliżone. Przeciwnie jest w przypadku gatunków sklasyfikowanych pod tym samym kodem CN, ale nieobjętych zakresem definicji: nie da się ich wytworzyć za pomocą standardowej linii produkcyjnej PVAL, wymagają innej technologii produkcji i dodatkowych urządzeń,

a stąd koszt ich produkcji może się znacząco różnić. Gatunki nieobjęte definicją produktu mają również zdecydowanie odmienne właściwości w porównaniu do tych objętych definicją produktu. Odnosnie do stopnia lepkości i hydrolizy: (i) gatunki o małej lepkości to PVAL o niskiej masie cząsteczkowej, bardzo trudne w obróbce, co m.in. skutkuje niską wydajnością produkcyjną, podczas gdy (ii) gatunki o dużej lepkości, również trudne w obróbce, są używane do nanoszenia zaawansowanych technologicznie, błyszczących powłok na papier, kiedy wymagana jest spoista powierzchnia wolna od zwykle powstających pęknięć; (iii) gatunki o wysokim stopniu hydrolizy również mają głównie takie zastosowanie, a (iv) gatunki PVAL o niskim stopniu hydrolizy nie rozpuszczają się w wodzie lub dają niestabilne roztwory wodne. Używa się ich zasadniczo do produkcji zawieszin PCV, a przy podwyższonych temperaturach produkty takie wytrącają się z roztworu.

(12) Użytkownik stwierdził, że przy wytwarzaniu żywicy PVB potrzebnej do produkcji folii PVB niezwykle istotne jest sześć własności PVAL. Kombinacja parametrów pozwalających na zachowanie tych sześciu własności sprawia, że kwestionowany gatunek jest unikalny w porównaniu z innymi gatunkami PVAL występującymi na rynku. Podczas analizy tego zarzutu rzeczywiście ustalono, że do potrzeb niektórych zastosowań substancja musi posiadać bardziej ściśle właściwości techniczne, niż do innych zastosowań. Jednakże jednocześnie stwierdzono, że rzeczywiście wszystkie gatunki, w tym handlowe gatunki objęte definicją produktu, czasami określane jako „gatunki standardowe”, posiadają unikalną kombinację własności. W zależności od przewidywanych zastosowań wybiera się ten czy inny gatunek. Dzieje się tak nie tylko w przypadku zastosowań wspomnianego użytkownika, lecz również przy innych zastosowaniach. W związku z powyższym zarzut został oddalony.

(ii) **Kwestionowany gatunek ma ściśle określonych użytkowników końcowych**

(13) Wspomniany użytkownik zakwestionował także sposób postrzegania rynku użytkowników PVAL i konkretnie zarzucił, że rynek użytkowników butyralu poliwinylu (PVB) jest bardzo zróżnicowany. W tym względzie, jak już wskazano w rozporządzeniu podstawowym, użytkownik używał przedmiotowego gatunku PVAL do produkcji PVB, stanowiącej największy odsetek zastosowań PVAL we Wspólnocie, wynoszący 25–29 % konsumpcji PAL, jak również najszybciej rozwijające się zastosowanie z uwagi na silny wzrost popytu na folię PVB. Podążając w dół łańcucha produkcji, dochodzenie również wykazało, że blisko 90 % PVB wytwarzanego we Wspólnocie jest następnie wykorzystywane do produkcji folii PVB; takie jest również zastosowanie końcowe PVB u wspomnianego użytkownika (a nie jest on jedynym wspólnotowym producentem folii PVB). Stąd też potwierdza się wniosek zawarty w motywie 17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że specyficzne wykorzystanie tej zainteresowanej strony stanowi jedno z podstawowych zastosowań, a ze względu na znaczenie rynkowe nie można go określić mianem „niestandardowego”.

- (14) Jeżeli chodzi o zarzucane specyficzne wykorzystanie, wspomniany użytkownik utrzymywał także, że kwestionowanego gatunku nie można zastąpić innymi rodzajami, co świadczy o tym specyficznym wykorzystaniu. W tej kwestii przede wszystkim ustalono, że użytkownik ten nie zaopatrywał się wyłącznie u chińskiego producenta objętego postępowaniem i dotychczas posiadał kilka innych źródeł. Faktycznie podczas OD pozyskał od niego mniej niż 5 % swoich zakupów PVAL, dlatego też wniósł o wyłączenie go z puli odbiorców producenta z ChRL objętego postępowaniem. Pozostałe zakupywane ilości pochodziły od trzech innych producentów PVAL z różnych krajów. Ponadto ustalono, że chociaż większości pozostałych gatunków sprzedawanych na rynku wspólnotowym rzeczywiście nie można używać w zastępstwie kwestionowanego gatunku, to kwestionowany gatunek jako taki może posłużyć do innych zastosowań i był również dostępny na rynku wspólnotowym po cenach zbliżonych do cen innych gatunków przywożonych z ChRL. Mając na uwadze powyższe, argument, że kwestionowanego gatunku nie można zastąpić innymi został oddalony.
- (iii) **Kwestionowany gatunek jest kopolimerem, a nie homopolimerem**
- (15) Po nałożeniu tymczasowych środków użytkownik podniósł zarzut, że PVAL o niskiej zawartości popiołu jest kopolimerem, a nie homopolimerem. Zarzut ten opiera się na stwierdzeniu, że polimer ten posiada dwa bloki w strukturze. Po zbadaniu tej kwestii ustalono, że PVAL jest rezultatem pierwotnej polimeryzacji homopolimerów. Jednakże dalszy proces hydrolizy pozostaje zawsze niepełny (między 84,0 mol % a 99,9 mol %), stąd w tym zakresie można także dowiedzieć, że PVAL posiada dwa bloki w strukturze i może być nazwany kopolimerem.
- (16) Aby uniknąć niejasności, za właściwe uznano wyjaśnienie zakresu definicji produktu określonej w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Zatem produkt objęty postępowaniem zostaje ostatecznie zdefiniowany jako kopolimerowe polialkohole winylowe (PVAL) uzyskane w wyniku polimeryzacji homopolimerów, o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas i o stopniu hydrolizy przynajmniej 84,0 mol %, jednak nie przekraczającym 99,9 mol %, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu, zgłaszane zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00.
- (18) Jak wspomniano w motywie 30 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jedyne współpracujące przedsiębiorstwo z Tajwanu, Chang Chun Petrochemical Co. Ltd. („CCP”) jest jedynym producentem eksportującym produkt objęty postępowaniem na Tajwanie i według danych Eurostatu ma 100 % udziału w wywozie z Tajwanu na obszar WE podczas okresu dochodzenia.
- (19) Obaj producenci wspólnotowi, Kuraray Europe GmbH i Celanese Chemicals Ibérica S.L. zarzucili, że CCP w rzeczywistości dopuściło się dumpingu w OD i zwrócili się do Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie ustaleń, czy doszło do dumpingu w przypadku CCP.
- 1.1. Koszty surowca
- (20) Obaj producenci wspólnotowi zarzucili, że koszt produkcji CCP był znacznie wyższy, niż ustaliła Komisja, ponieważ koszty monomeru octanu winylu (VAM), będącego głównym surowcem do produkcji PVAL, zostały niedoszacowane. W tym względzie podkreślili, że dostawca VAM do CCP jest spółką powiązaną. Na poparcie swoich argumentów jeden z producentów wspólnotowych przedstawił przeprowadzoną przez firmę doradczą analizę działalności CCP związanej z produkcją PVAL oraz publikacje na temat cen VAM na rynku międzynarodowym.
- (21) Przedłożone informacje zostały zbadane. Z porównania między cenami VAM podanymi w wyżej wspomnianych publikacjach a cenami zweryfikowanymi w toku postępowania zarówno w Europie, jak i w Azji jasno wynika, że ceny zamieszczone w publikacjach są zawyżone. Ponadto same publikacje zawierają wzmianki, że ceny w nich podane są jedynie szacunkowe, a rzeczywiste ceny na rynku mogą być wyższe lub niższe, oraz że opublikowanymi cenami najlepiej posługiwać się jako wskaźnikami. Mimo że ceny te rzeczywiście mogą być przydatne przy śledzeniu tendencji w czasie, to nie wydaje się, by przedstawiały one rzeczywiste ceny.
- (22) Ponadto dochodzenie wykazało, że sprzedaż VAM dokonana przez powiązanego dostawcę do CCP odbywała się po cenach na tym samym poziomie, co ceny pobierane od niepowiązanych klientów tego dostawcy, oraz że ceny za VAM płacone przez CCP pokrywają się z cenami płaconymi przez innych producentów w Azji, mianowicie w Japonii.

D. DUMPING

1. Tajwan

- (17) W odniesieniu do Tajwanu nie nałożono żadnych środków tymczasowych, gdyż, jak określono w motywach 29 i 30 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wstępnie stwierdzono, że w przypadku przywozu produktów pochodzących z Tajwanu nie doszło do dumpingu.
- (23) Oprócz tego koszty VAM zamieszczone we wspomnianej analizie bazowały na wyższym poziomie konsumpcji, niż rzeczywisty poziom konsumpcji CCP. Mając na uwadze, że poziom konsumpcji VAM zależy od mieszanin PAL poddawanych pełnej lub częściowej hydrolizie, stwierdzono, iż rzeczywisty poziom konsumpcji VAM pokrywa się ze zweryfikowanymi poziomami innych producentów zarówno w Azji, jak i w Europie, uwzględniając odpowiednie mieszaniny produktu.

- (24) Ze względów określonych w motywach 20–23 powyżej stwierdzono, że koszty VAM ponoszone przez CCP nie były niedoszacowane, a zarzuty w tym przedmiocie zostały oddalone.

1.2. Inne koszty

- (25) Na podstawie ustaleń w kwestii kosztów zamieszczonych we wspomnianej analizie, jeden z dwóch producentów wspólnotowych podniósł zarzut, że obok kosztów VAM, inne składniki kosztów produkcji PVAL ponoszonych przez CCP, m.in. koszty eksploatacyjne, inne koszty ogólne produkcji oraz koszty ogólne i administracyjne (SG&A) zostały również niedoszacowane. Jednakże nie przedstawiono żadnego konkretnego materiału dowodowego na poparcie oszacowań kosztów zawartych w analizie.
- (26) Ponownie zbadano faktyczne dane dotyczące CCP zweryfikowane na miejscu i potwierdzono, że w obliczeniach w celu stwierdzenia dumpingu posłużono się prawidłowymi kosztami. Dlatego też zarzut został oddalony.

1.3. Obliczanie wartości normalnej

- (27) Jeden z producentów wspólnotowych podniósł zarzut, że w przypadku CCP wartość normalną należało skonstruować dla wszystkich rodzajów produktów, ponieważ na tajwańskim rynku PVAL występuje specyficzna sytuacja spowodowana sztucznie zaniżonymi cenami, zwłaszcza w porównaniu do zakresów cenowych opublikowanych dla Azji, oraz że nabywcami w większości operacji sprzedaży na tajwańskim rynku krajowym w OD byli powiązani klienci.
- (28) Faktycznie nie ma dowodów pozwalających stwierdzić, że ceny sprzedaży na rynku krajowym na Tajwanie są sztucznie zaniżone. Opublikowane ceny PVAL to jedynie zakresy cenowe o bardzo ogólnym charakterze podane dla całej Azji (z wyłączeniem Chin), bez wyszczególnienia danych gatunków produktu objętego postępowaniem i dlatego nie mogą posłużyć do porównania z cenami na Tajwanie. Na takiej podstawie nie można uznać cen tajwańskich za sztucznie zaniżone. Jeżeli chodzi o zarzut braku wystarczająco reprezentatywnej sprzedaży z udziałem niepowiązanych klientów, potwierdzono, że wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym była wystarczająca do ustalenia wartości normalnej.
- (29) Ten sam producent wspólnotowy również podniósł, że z uwagi na zarzucaną specyficzną sytuację rynkową spowodowaną sztucznie zaniżonymi cenami PVAL na rynku krajowym na Tajwanie, kwot zysku, które posłużyły do skonstruowania wartości normalnych dla CCP, nie należy ustalać zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Ze względów wymienionych w motywie 28 powyżej brakuje przyczyny, dla której kwota zysku ustalona zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozpo-

ządzenia podstawowego byłaby niewłaściwa do skonstruowania wartości normalnych. Dlatego też zarzut został oddalony.

- (31) Zainteresowane strony powiadomiono o powyższych ustaleniach oraz przyznano im termin na zgłaszanie uwag. Nie otrzymano dalszych informacji od producentów wspólnotowych ani od pozostałych zainteresowanych stron, które mogłyby wpłynąć na zmianę tymczasowego stwierdzenia dumpingu w przypadku Tajwanu.
- (32) Mając na uwadze powyższe, potwierdza się, że margines dumpingu w przypadku Tajwanu, wyrażony jako udział procentowy ceny eksportowej, wynosi poniżej 2 %, jak określono w motywie 29 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Dlatego zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego należy zakończyć bieżące postępowanie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Tajwanu.

2. Chińska Republika Ludowa („ChRL”)

2.1. Traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej i traktowanie indywidualne

- (33) Wobec braku uwag do ustaleń dotyczących traktowania MET i IT niniejszym potwierdza się motywy 31–39 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.2. Kraj analogiczny

- (34) Obaj producenci wspólnotowi, Kuraray Europe GmbH i Celanese Chemicals Ibérica S.L. ponownie podkreślili, że to Japonia powinna zostać wybrana jako kraj analogiczny do ChRL, a nie Tajwan.
- (35) Stwierdzili oni, że Japonia jest bardziej odpowiednia jako kraj analogiczny, niż Tajwan, ponieważ konkurencja na japońskim rynku PVAL jest znacznie bardziej prężna, aniżeli na rynku tajwańskim, jako że: (i) rynek tajwański jest zdominowany przez jedyne go producenta tajwańskiego, CCP, podczas gdy na rynku japońskim funkcjonuje czterech producentów; (ii) przywóz PVAL objętego dochodzeniem do Tajwanu jest ograniczony, oraz (iii) krajowy popyt na produkt podobny na Tajwanie jest niski.
- (36) W odniesieniu do zarzucanej dominacji CCP na rynku w Tajwanie należy przypomnieć, że na poziom konkurencji ma również wpływ przywóz i w tym względzie, jak już zostało stwierdzone w motywie 46 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Tajwan odnotowuje wyższy odsetek przywozu w konsumpcji krajowej (15 %) niż Japonia (3 %).
- (37) Zarzut, że przywóz PVAL dotyczy w głównej mierze produktów spoza zakresu produktu objętego dochodzeniem, nie został poparty wystarczającym materiałem dowodowym i dlatego też nie można go uznać.

- (38) Jeżeli chodzi o zarzucany ograniczony popyt na produkt podobny na Tajwanie, to należy podkreślić, że wielkość tajwańskiego rynku krajowego PVAL przekracza 15 000 ton, z czego większość stanowi produkt podobny. Oprócz tego, mimo że według twierdzenia jednego producenta wspólnotowego faktycznie istnieje ograniczony popyt, ponieważ większość sprzedaży CCP trafia do klientów powiązanych, to w toku dochodzenia stwierdzono, że jest wręcz przeciwnie. Z tych względów zarzut ograniczonego popytu na produkt podobny został oddalony.
- (39) Z powodów określonych w motywach 36–38 powyżej zarzut dotyczący niewystarczającej konkurencji na rynku tajwańskim został oddalony.
- (40) Jeden z producentów wspólnotowych zarzucał, że zarówno pod względem produkcji, jak i sprzedaży japoński rynek PVAL jest stanowczo bardziej reprezentatywny dla rynku chińskiego, niż rynek tajwański. Jednakże nawet gdy produkcja i sprzedaż krajowa na rynku tajwańskim są mniejsze niż produkcja i sprzedaż krajowa na rynku japońskim, to nadal są na tyle duże, by móc przeprowadzić nad wyraz trafne porównanie z PVAL chińskim i jego wywozem do WE.
- (41) Ten sam producent wspólnotowy oświadczył również, że Japonia to lepszy kraj analogiczny niż Tajwan, gdyż w Japonii, podobnie jak w ChRL, występują zarówno zintegrowani, jak i niezintegrowani producenci PVAL. Jednakże należy zauważyć, że o ile prawdą jest, iż w ChRL występują oba typy producentów, to zarówno producent tajwański, jak i jedyny współpracujący i zweryfikowany producent japoński posiadają zintegrowany proces produkcyjny. Dlatego też aspekt ten nie stanowi wyróżnika przesądzającego o pierwszeństwie Japonii nad Tajwanem.
- (42) Ten sam producent wspólnotowy utrzymywał również, że mieszaniny produktu i zastosowania PVAL na rynku japońskim są bardziej porównywalne do mieszanin i zastosowań w ChRL. W tym względzie potwierdzono, że mieszaniny i zastosowania produktu na rynku tajwańskim gwarantują należytą porównywalność między PVAL tajwańskimi a chińskimi, podczas gdy nie ma dowodów, jakoby PVAL japońskie zapewniały lepszą porównywalność.
- (43) W końcu poziom współpracy w wybranym kraju to ważny element do ustalenia miarodajnej wartości normalnej. W Japonii tylko jeden spośród czterech producentów produktu podobnego współpracował podczas dochodzenia, podczas gdy na Tajwanie były dostępne wszystkie stosowne dane obejmujące cały kraj, jako że dochodzenie toczyło się wobec Tajwanu. Faktycznie tajwańskie przedsiębiorstwo posiadało znacznie szerszy udział w rynku krajowym, aniżeli jedyny współpracujący producent japoński, co pozwoliło na lepsze oszacowanie wartości normalnej.
- (44) Z przyczyn wyszczególnionych w motywach 36–43 powyżej zarzut podniesiony przez obu producentów wspólnotowych, że najwłaściwszym krajem analo-

gicznym do ChRL jest Japonia, został odrzucony, niniejszym potwierdza się zatem motywy 40–46 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.3. Wartość normalna

- (45) Jeden producent wspólnotowy zarzucił, że wartość normalną dla kraju analogicznego (Tajwanu) należało skonstruować dla wszystkich typów produktów, a kwoty zysku, które posłużyły do skonstruowania wartości normalnej, nie powinny zostać ustalone zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego z uwagi na specyficzną sytuację rynkową na Tajwanie spowodowaną sztucznie zaniżonymi cenami.
- (46) Jednakże z przyczyn wyszczególnionych w motywach 28–30 powyżej zarzuty te zostały oddalone. Wobec tego niniejszym potwierdza się motyw 47 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.4. Cena eksportowa

- (47) Wobec braku uwag odnośnie do ceny eksportowej niniejszym potwierdza się motywy 48–50 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.5. Porównanie

- (48) Wobec braku uwag odnośnie do porównania niniejszym potwierdza się motyw 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.6. Margines dumpingu

- (49) Wobec braku uwag odnośnie do marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się motywy 52–53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi krajowy margines dumpingu dla ChRL wynosi 10 %.

E. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (50) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 54–60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

- (51) W wyniku przeglądu informacji statystycznych udostępnionych przez Eurostat oraz sprawdzenia ich z informacjami z innych źródeł wyszło na jaw, że wielkość przywozu z USA, jak to opisano w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, była zaniżona, szczególnie za rok 2003 (zob. motyw 80 poniżej). Dlatego zdecydowano się na zastąpienie tych danych danymi z amerykańskiej bazy danych o wywozie z USA. Po ostatecznym ujawnieniu faktów ustalono w dalszej kolejności, że dane Eurostatu dotyczące przywozu PVAL z Chin były błędne i należało je skorygować (zob. motyw 56 poniżej).

- (52) Wartości liczbowe dotyczące konsumpcji skorygowano odpowiednio w sposób następujący:

	2003	2004	2005	OD
Konsumpcja w tonach	143 515	154 263	166 703	166 755
Indeks (2003 = 100)	100	107	116	116

- (53) Widać, że w okresie badanym nastąpił wzrost popytu na produkt objęty postępowaniem o 16 %. Inne wnioski, jak podsumowano w motywie 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, pozostają w mocy.
- (54) Wobec braku nowych i popartych materiałem dowodowym informacji lub argumentów w tej konkretnej kwestii, niniejszym potwierdza się motywy 61–64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, z wyjątkiem zmian wprowadzonych do motywów 61 i 64, zgodnie z tym, co ustalono powyżej.

3. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

- (55) Ponieważ potwierdzono, że margines dumpingu dla Tajwanu wynosi *de minimis*, przywóz produktów pochodzących z Tajwanu jest ostatecznie wyłączony z oceny szkody.
- (56) Po ostatecznym ujawnieniu faktów pewne zainteresowane strony wyraziły poważne obawy dotyczące wiarygodności danych liczbowych Eurostatu dotyczących przywozu PVAL z ChRL w 2003 r. Sprawę tę zbadano i stwierdzono, że miały miejsce znaczące błędy w sprawozdawczości dotyczące tego przywozu. W konsekwencji wielkość przywozu PVAL z ChRL skorygowano, jak następuje:

Przywóz	2003	2004	2005	OD
ChRL tony	16 197	14 710	21 561	21 513
Indeks (2003 = 100)	100	91	133	133

- (57) Zamiast spadku przywozu z Chin w okresie badanym, jak ustalono na wstępnym etapie w oparciu o błędne dane z 2003 r., przywóz z ChRL wzrósł o 33 % w okresie badanym, po czym spadł o 9 % w 2004 r. w porównaniu z rokiem 2003.
- (58) W związku z powyższym oraz zważywszy na zmianę wartości liczbowych konsumpcji we Wspólnocie (zob. motyw 51 powyżej), udział w rynku przywozu z ChRL w okresie badanym ulega odpowiedniej zmianie:

Udział w rynku ChRL	2003	2004	2005	OD
Rynek Wspólnoty	11,3 %	9,5 %	12,9 %	12,9 %
Index (2003 = 100)	100	84	115	114

- (59) Udział w rynku przywozu z ChRL zwiększył się o 1,6 punktów procentowych w badanym okresie. Podczas OD przywóz z Chin stanowił 12,9 % całego rynku wspólnotowego.
- (60) Wobec skorygowanych danych dotyczących przywozu za rok 2003 ceny przywozu pochodzącego z ChRL, jak to opisano w motywie 68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostały odpowiednio zmodyfikowane. Średnia cena przywozu zmniejszyła się w związku z tym o 3 %.

Ceny jednostkowe	2003	2004	2005	OD
ChRL (EUR/tona)	1 162	1 115	1 164	1 132
Indeks (2003 = 100)	100	96	100	97

- (61) W wyniku ostatecznego ujawnienia faktów, skarżący wnioskował, że Komisja nie powinna była wyłączać żadnego odpowiadającego modelu z obliczeń dotyczących podcięcia cenowego. Dowodził on, że w wyniku takiego postępowania ceny wspólnotowe przywozu z ChRL byłyby dramatycznie zawyżone. Odnosnie do tej kwestii w motywie 70 rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych rzeczywiście przewiduje wyłączenie z porównania podcięcia cenowego ograniczonej ilości modeli („NKP”) ponieważ uznano, że porównanie każdego modelu musi być uzasadnione i obiektywne, zatem nie powinno się zezwalać na porównanie standardowego gatunku ze specjalnym gatunkiem objętym zakresem definicji.
- (62) Przedmiotowe NKP stanowiły 34 % chińskiego przywozu w OD, lecz przemysł wspólnotowy (nie skarżący) produkował je w bardzo małych ilościach wynoszących około 0,1–0,5 % jego sprzedaży produktu podobnego w OD. O ile przywóz PVAL z ChRL w ramach tych NKP dotyczył standardowego gatunku PVAL, to producent wspólnotowy ww. NKP wnioskował do Komisji, że w jego przypadku przedmiotowe NKP obejmowały specjalne produkty wysokiej jakości do użytku w niszowych zastosowaniach, których nie można zastąpić standardowym PVAL. Poza tym nie produkował ich w ramach swojej standardowej linii produkcyjnej, lecz w specjalnym zakła-

dzie na zasadzie produkcji partiami. Producent wspólnotowy objęty dochodzeniem również szczegółowo dowodził, że przedmiotowy PVAL nie konkurował ze standardowym PVAL. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że dla przedmiotowych NKP importowanych z ChRL, które należały do standardowego PVAL, brak było odpowiadających gatunków sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy. W związku z faktem, że obliczenie podcięcia cenowego mogło nadal w tej sytuacji opierać się na reprezentacyjnej ilości (tj. 54 % przywozu objętego postępowaniem), zdecydowano się na wyłączenie tych NKP z porównania.

- (63) Na tej podstawie oraz zważywszy, że wniosek skarżącego nie zawierał żadnych przeciwnych dowodów, potwierdza się, że wyłączenie tych NKP z obliczeń podcięcia cenowego jest uzasadnione oraz oddala się tym samym przedmiotowy wniosek.
- (64) Wobec braku nowych i popartych materiałem dowodowym informacji lub argumentów w tej kwestii, niniejszym potwierdza się motywy 65–71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, z wyjątkiem danych o imporcie z Chin i udziale w rynku, które sprostowano powyżej.

4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

Udziały w rynku we Wspólnocie

- (65) Z uwagi na zmianę wartości liczbowych konsumpcji we Wspólnocie (zob. motyw 51 powyżej) udział w rynku przemysłu wspólnotowego w okresie badanym ulega odpowiedniej zmianie:

Udział w rynku Przemysł Wspólnoty	2003	2004	2005	OD
Indeks (2003 = 100)	100	101	96	103

- (66) Jak stwierdzono w motywie 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przemysł wspólnotowy pod względem wielkości sprzedaży skorzystał na zwiększonym popycie na rynku wspólnotowym.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (67) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których zdecydowano o nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych kilka stron utrzymywało, że większość wskaźników wspólnotowych kształtowało się dodatnio, stąd też nie występuje szkoda materialna. Według twierdzeń jednej ze stron Komisja doszła do wniosku, że przemysł wspólnotowy poniósł szkodę materialną wyłącznie na podstawie spadku cen sprzedaży przez przemysł wspólnotowy.
- (68) W tym względzie należy przypomnieć, że jak wskazano w motywie 90 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, rzeczywiście niektóre wskaźniki kształtowały się

dodatnio w okresie badanym, z uwagi na duży i wciąż rosnący popyt na rynku wspólnotowym. Jednakże spadek cen na rynku wspólnotowym w połączeniu z gwałtownym światowym wzrostem kosztów surowca doprowadził do negatywnej zmiany wszystkich wskaźników finansowych, takich jak rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy finansowe. Szczegółowe wyjaśnienia znajdują się w motywach 84 i 85 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Mimo że, jak stanowi art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ocena jednego lub więcej niż jednego istotnego czynnika ekonomicznego nie musi stanowić decydującej wskazówki, to oczywiste jest, że wskaźniki finansowe zaliczają się do wskaźników kluczowych. Dlatego też argument strony został odrzucony.

- (69) Wobec braku nowych i popartych materiałem dowodowym informacji lub argumentów w tej konkretnej kwestii, niniejszym potwierdza się motywy 72–92 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, z wyjątkiem motywów 75 i 76, które sprostowano powyżej.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (70) Kilka zainteresowanych stron zwróciło uwagę na tymczasowe ustalenie, że wielkość przywozu z Chin zmniejszyła się znacząco między 2003 r. a 2004 r. Podnieśli oni zarzut, że z uwagi na fakt, iż w tym samym okresie rentowność przemysłu wspólnotowego odnotowała dramatyczny spadek o 62 %, obniżka cen nie mogła być spowodowana zmniejszeniem wielkości przywozu z Chin.
- (71) W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku dochodzenia przywóz z ChRL spowodował podcięcie cenowe

w przemyśle wspólnotowym o 3,3 % w OD, a przywóz z ChRL w całym okresie badanym był zgłaszany na granicy Wspólnoty po cenach niższych od cen uzyskiwanych przez przemysł wspólnotowy. Różnice pomiędzy cenami importowymi z ChRL a cenami sprzedaży przez przemysł wspólnotowy wydają się być większe w 2003 r. niż w OD. Jednakże z takiej analizy nie należy wyciągać żadnych wniosków dotyczących podcięcia w latach poprzedzających OD; dokładny i miarodajny margines podcięcia można obliczyć wyłącznie dla OD i należy to czynić wyłącznie na podstawie porównania każdego modelu, z odpowiednią korektą uwzględniającą koszty ponoszone po odprawie oraz różnice w poziomie handlu. Dane takie były dostępne tylko dla OD. Nie można zatem stwierdzić, czy przywóz z ChRL powodował podcięcie cen przemysłu wspólnotowego w całym okresie badanym.

- (72) Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że doszło do znaczącego spadku cen na rynku. Taki spadek cen był szkodliwy, zważywszy na gwałtowny wzrost kosztów głównego surowca w tym samym okresie, jak wykazano w motywach 78 i 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Mając na względzie zgłoszone uwagi wspomniane w motywie 70 powyżej, przeprowadzono analizę kształtowania się z roku na rok cen surowca w badanym okresie. Jak wspomniano w motywie 78 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, głównym surowcem wykorzystywanym do produkcji PVAL jest monomer octanu winylu lub „VAM”. Jego koszt to około 65 % kosztów całkowitych produkcji PVAL. W poniższej tabeli podano koszt VAM w przeliczeniu na tonę PVAL w okresie badanym:

Przemysł wspólnotowy	2003	2004	2005	OD
Koszt VAM na tonę PVA				
Indeks	100	107	119	130

- (73) Analiza wykazała, że w 2004 r. wzrost kosztów surowca był umiarkowany w porównaniu do wzrostu tych kosztów w 2005 r. i w OD. Biorąc pod uwagę wyżej omówiony sposób kształtowania się cen surowca, doskonale zilustrowany poprzez kształtowanie się kosztów VAM przedstawione w tabeli powyżej i który nie był blisko związany z trendem w zakresie rentowności, można wyciągnąć wniosek, że ostry spadek rentowności w 2004 r. był spowodowany spadkiem cen sprzedaży przez przemysł wspólnotowy o ponad 7 %, jak wskazano w motywie 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a nie wzrostem kosztów surowca.
- (74) Biorąc powyższe pod uwagę, udziały w rynku w 2004 r. zostały poddane dalszej analizie pod względem wartości bezwzględnych, jak również w porównaniu do 2003 r., tak aby ustalić, czy import po cenach dumpingowych uwzględniony indywidualnie miał rzeczywisty wpływ na szkodę. Ustalono, że w 2004 r. przemysł wspólnotowy zwiększył swój udział w rynku o 1 %. W tym samym czasie udział przywozu z Chin stracił 16 % udziału w rynku. W rezultacie w 2004 r. udział przemysłu wspólnotowego w rynku był ponad czterokrotnie większy od udziału przywozu z ChRL w rynku. W tych okolicznościach uznano, że rzeczywiście trudno przypisywać spadek cen w decydującym roku 2004 przy-

wozowi z ChRL, skoro jego wielkość była względnie nieznaczna i mocno się zmniejszała.

- (75) Po ostatecznym ujawnieniu faktów przemysł wspólnotowy oponował, że nawet przy niewielkim udziale w rynku przywóz po cenach dumpingowych spowodował poważne zakłócenie na rynku, z uwagi na charakter tej działalności. Twierdził on, że Komisja dowodziła, że PVAL jest towarem, i że najniższa cena odnotowana na rynku w ogromnym zakresie warunkuje cenę rynkową, do której inni producenci muszą się dostosować, jeżeli nie chcą stracić zamówień. Należy wyjaśnić, że Komisja w dokumentach dotyczących ostatecznego ujawnienia faktów jedynie cytowała tezę skarżącego bez zamiaru jej potwierdzenia. Skarżący dowodził następnie, że ten rzekomy wpływ przywozu z ChRL na ceny przemysłu wspólnotowego ilustruje spadkowa tendencja w cenach sprzedaży osiągniętych przez przemysł wspólnotowy w okresie badanym, przy jednoczesnym skoku cen surowca VAM. Przemysł wspólnotowy utrzymywał, że jego położenie nie pozwala, by skutki wzrostu cen surowca uderzyły w klientów, gdyż z uwagi na silnie odczuwalną presję cenową, jaką stwarza przywóz dumpingowy doszłoby do wyraźnego spadku rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływów finansowych.

- (76) Niemniej jednak po bliższym przyjrzeniu się rozwojowi sytuacji da się zauważyć, że znaczące pogorszenie się kondycji finansowej przemysłu wspólnotowego nastąpiło przede wszystkim od 2004 r. do OD. W 2003 r., kiedy przywóz z ChRL osiągnął poziom 11,3 %, a ceny sprzedaży nie różniły się znacznie od cen w następnych latach, przemysł wspólnotowy radził sobie zadowalająco, zwłaszcza pod względem rentowności. Ta ocena stanu rzeczy jest poparta faktem, że nawet przemysł wspólnotowy określił rok (2002 oraz) 2003 jako rok „przed poważną penetracją przywozu przez przywóz dumpingowy na rynek wspólnotowy”. Potwierdzają to ustalenia poczynione w toku dochodzenia i stąd też w motywie 131 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uznano, że 2003 r. faktycznie był rokiem normalnej sytuacji konkurencyjnej na rynku wspólnotowym. Nie zaprzeczyły temu zainteresowane strony i stąd pojawiła się sugestia, że w 2003 r. zakłócenia w handlu, o ile miały miejsce, były nieznaczne. W 2004 r. z kolei, kiedy przywóz z ChRL zmniejszył się, podczas gdy jego ceny sprzedaży pozostawały zasadniczo na tym samym poziomie, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego nagle drastycznie się pogorszyła.
- (77) Po ostatecznym ujawnieniu faktów przemysł wspólnotowy twierdził, że Komisja błędnie wymagała, aby przywóz po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody. W tym zakresie należy odnotować, że Komisja nie wymagała, aby przywóz po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody. W rzeczywistości art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stwierdza, że „wielkości i/lub poziomy cen [...] wywierają wpływ na przemysł wspólnotowy [...], oraz że wpływ ten można uznać za istotny (podkreślenia dodano)”.
- (78) Dalsza analiza faktów ustalonych w trakcie dochodzenia wykazała, że przywóz po cenach dumpingowych analizowany indywidualnie miał wpływ na poniesienie przez przemysł wspólnotowy szkody. Zważywszy jednak na jego zasadniczo ograniczony udział w rynku w odniesieniu do rosnącego udziału przemysłu wspólnotowego oraz na brak widocznego związku w czasie pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a odniesieniem przez przemysł wspólnotowy największej szkody, wpływ ten nie może być uznany za zasadniczy.
- (79) W związku z powyższym nie można stwierdzić, że przywóz po cenach dumpingowych miał wpływ na szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy, którą można by uznać za zasadniczą.

2. Wpływ pozostałych czynników

- (80) Po nałożeniu tymczasowych środków uzyskano informacje wskazujące na niekompletność danych Eurostatu w odniesieniu do przywozu z USA. Po nałożeniu środków tymczasowych napłynęły informacje wskazujące na niekompletność danych Eurostatu o przywozie z USA. Odnotowane wielkości okazały się zbyt niskie w porównaniu do danych o wywozie pozyskanych z amerykańskiej bazy danych eksportowych, wskutek czego przeprowadzono korektę przeliczonych na euro wartości względem poziomu cif na granicy Wspólnoty. Wpływ skorygowanych wielkości przywozu z ChRL w 2003 r. na wyliczoną konsumpcję we Wspólnocie również miał wpływ na udział w rynku pozostałych krajów w tym roku. Tabele w motywie 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych skorygowano w następujący sposób:

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (wielkość)

Import (tony)	2003	2004	2005	OD
USA	19 804	26 663	25 771	26 298
Indeks (2003 = 100)	100	135	130	133
Japonia	13 682	11 753	12 694	14 151
Indeks (2003 = 100)	100	86	93	103
Tajwan (zakres)	11 000–14 000	13 000–16 500	10 000–13 000	9 000–12 000
Indeks (2003 = 100)	100	118	88	83

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (średnia cena)

Cena przeciętna (EUR)	2003	2004	2005	OD
USA	1 308	1 335	1 446	1 416
Indeks (2003 = 100)	100	102	111	108
Japonia	1 916	1 532	1 846	1 934
Indeks (2003 = 100)	100	80	96	101
Tajwan	1 212	1 207	1 308	1 302
Indeks (2003 = 100)	100	100	108	108

Udziały w rynku

Udział w rynku (%)	2003	2004	2005	OD
USA %	13,8	17,3	15,5	15,8
Japan %	9,5	7,6	7,6	8,5
Tajwan (Indeks)	100	109	76	71

- (81) Główna różnica w porównaniu do rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych polega na zmianie wielkości przywozu z USA oraz tendencji, którą można zaobserwować w odniesieniu do tego przywozu. Faktycznie w okresie badanym doszło do nieznacznego wzrostu wielkości przywozu PVAL z USA, tj. wzrostu udziału w rynku o 2 punkty procentowe, podczas gdy w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych błędnie stwierdzono, że wzrost ten podwoił się w tym okresie. Ponadto ceny cif na granicy Wspólnoty odnotowane dla tego przywozu były ogólnie wyższe, niż wynika to ze wstępnych ustaleń, jakoby ceny w OD były wyższe o 4,3 %. Pozostałe wnioski dotyczące tego przywozu, podsumowane w motywie 98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, pozostają bez zmian.
- (82) Odnośnie do motywów 97 i 99 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych kilka zainteresowanych stron wyraziło poważne wątpliwości co do miarodajności cen odnotowanych przez Eurostat dla przywozu z Japonii, gdyż średnie ceny jednostkowe dla tego przywozu były znacznie wyższe, niż średnie ceny jednostkowe PVAL pochodzącego z innych źródeł. Jedna zainteresowana strona podniosła zarzut, że wysokie średnie ceny sprzedaży są wynikiem błędnego uwzględnienia innych, droższych produktów, takich jak PVB. Należy tu podkreślić, że dane te gruntownie zbadano i na podstawie takiej analizy sformułowano wniosek, jak stanowi motyw 99 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przywóz z Japonii nie mógł przyczynić się do wywołania negatywnej tendencji cenowej, która doprowadziła do poważnego zakłócenia sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. Przez wzgląd na kompletność i jasność przedstawiono streszczenie tej analizy.
- (83) Dalsze badanie danych Eurostatu dotyczących przywozu z Japonii potwierdziło, że nie uwzględniono żadnych innych produktów poza PVAL i stąd dane nie zostały zawyżone przez droższe produkty. Oprócz tego, jak już wskazano w zarzucie, przy ustalaniu wielkości przywozu z Japonii uwzględniono niewielkie ilości PVAL innego niż produkt podobny, prawdopodobnie o znacznie wyższych cenach jednostkowych. Przy obliczaniu średniej wartości przywozu z Japonii na podstawie danych statystycznych nie da się wykluczyć wpływu cenowego innych gatunków PVAL, jako że w danych tych nie ma rozróżnienia pomiędzy produktem podobnym a innymi gatunkami PVAL. Jednakże biorąc pod uwagę przybliżone wielkości tego przywozu i mając na względzie średnie ceny obliczone dla całego przywozu z Japonii w OD, stwierdzono, że mało prawdopodobne jest, by wyłączenie gatunków PVAL nieobjętych zakresem definicji produktu skutkowało taką średnią ceną CIF na granicy Wspólnoty produktu podobnego, która powodowałaby podcięcie poziomu cen sprzedaży we Wspólnocie w OD. Ponadto można było zweryfikować 25 % przywozu z Japonii w OD i dotyczył on gatunków PVAL objętych zakresem definicji produktu. Sprzedaż ta trafiała do powiązanych stron, tj. po cenach transferowych i ustalono, że ceny odsprzedaży tych zakupów pierwszym niezależnym klientom były średnio o 8 %–10 % wyższe niż ceny, które mógł uzyskać przemysł wspólnotowy. W związku z tym sformułowano, a następnie podtrzymano wniosek, że nic nie wskazuje na to, by przywóz PVAL z Japonii w OD spowodował podcięcie cen przemysłu wspólnotowego i stąd też nie można stwierdzić, że przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (84) Niektóre zainteresowane strony miały również wątpliwości co do tego, jak przywóz z Japonii po tak wysokich cenach zdołał utrzymać swój duży udział w rynku przy zagorzałej konkurencji cenowej na rynku wspólnotowym. W tej mierze należy przede wszystkim zauważyć, że, jak wspomniano w motywie 83 powyżej, uwzględnienie innych, droższych gatunków PVAL z pewnością zawyżyło średnie ceny przywozu z Japonii podawane przez Eurostat. Bazując na zweryfikowanych danych dotyczących około 25 % przywozu z Japonii, średnie ceny tego przywozu do pierwszego niezależnego klienta we Wspólnocie zdają się być wyższe o 8 %–10 % od cen przemysłu wspólnotowego. Nie jest to jednakże skutek dokładnego porównania cen identycznych gatunków, a raczej przybliżona różnica między średnimi cenami sprzedaży części produktów przywożonych z Japonii a średnimi cenami sprzedaży uzyskiwanymi przez przemysł wspólnotowy. Na tej podstawie da się stwierdzić, że wynik analizy cen przywozu z Japonii nie przeczy wnioskowi, iż ceny rynkowe we Wspólnocie odnotowały faktyczny spadek, zatem argument ten oddalono.
- (85) Jedna zainteresowana strona zarzuciła, że od 2003 r. do 2006 r. wielkość przywozu z Tajwanu zwiększyła się wbrew ustaleniom Komisji o spadku udziału w rynku oraz że wzrost średnich cen tego przywozu był mniejszy, niż stwierdziła Komisja. Zarzut ten został poparty analizą danych Eurostatu. W tym względzie należy zauważyć, że, jak wskazano w motywie 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, posłużono się faktycznymi danymi liczbowymi jedyne go producenta tajwańskiego w pełni współpracującego w toku dochodzenia. Te zweryfikowane dane uznano za bardziej miarodajne niż dane Eurostatu, zwłaszcza skoro w OD producent ten sprzedawał także znaczne ilości PVAL objętego kodem CN ex 3905 30 00, ale nie mieszczącego się w zakresie definicji produktu. Dlatego zarzut zainteresowanej strony został oddalony.

- (86) Mając na względzie analizę cen przywozu z USA przeprowadzoną przez Komisję inna strona zarzuciła, że przywóz z Tajwanu przyczynił się do spadku cen na rynku wspólnotowym. Twierdziła ona, że na potrzeby obliczenia średnich cen sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi Komisja skorygowała w górę ceny przywozu z USA podane przez Eurostat, które i tak już przewyższały ceny tajwańskie, i tak skorygowane ceny mieściły się zasadniczo w tym samym przedziale, co ceny przemysłu wspólnotowego. Dlatego też niepotrzebnie skorygowane ceny tajwańskie powodowały podcięcie cen przemysłu wspólnotowego i przyczyniły się do szkody, którą odniósł przemysł wspólnotowy.
- (87) Zarzut ten został oddalony. W rzeczywistości ceny przywozu z Tajwanu we wspomnianych motywach 97 i 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych to ceny na poziomie cif na granicy Wspólnoty. Do celów obliczeń podjęcia cenowego dokonano kilku korekt tych cen (uwzględniono cło przywozowe, koszty po odprawie, poziom handlu). W tym przypadku wysokość korekty w celu uwzględnienia poziomu handlu była znaczna, jako że praktycznie całą sprzedaż prowadzili handlowcy/-dystrybutorzy we Wspólnocie. Późniejszych obliczeń podjęcia cenowego można było dokonać na poziomie PCN, uzyskując w ten sposób bardzo dokładne dane liczbowe, które faktycznie nie wykazały podjęcia.
- (88) Kilka zainteresowanych stron podniosło zarzut, że spadek rentowności był spowodowany przez sam przemysł wspólnotowy. Twierdzili oni, że z powodu stworzenia dodatkowych mocy produkcyjnych w 2004 r. przemysł wspólnotowy stanął wobec problemu ogromnych nadmiarowych ilości wytworzonego PVAL, które musiał zbyć. Strony te argumentowały, że sam skarżący przystąpił do agresywnej polityki podcinania cen pozostałych dostawców PVAL, aby maksymalnie zwiększyć sprzedaż i wykluczyć konkurencję z rynku. W opinii tych stron tłumaczy to spadek cen PVAL w okresie badanym. Skarżący uznali, że producenci chińscy raczej podążali za tendencjami cenowymi, niż sami dyktowali ceny.
- (89) Jeżeli chodzi o ten argument, dochodzenie rzeczywiście wykazało, że inwestycje poczynione przez przemysł wspólnotowy w celu zwiększenia mocy produkcyjnych umożliwiły przemysłowi wspólnotowemu sprzedaż znacznych dodatkowych ilości na rynku wspólnotowym. Fakt ten świadczy z jednej strony o słuszności decyzji o podjęciu inwestycji z uwagi na spodziewany wzrost rynku. W okresie badanym konsumpcja PVAL na rynku wspólnotowym mocno się zwiększyła, jak wyjaśniono w motywach 51–53 powyżej, co spowodowało wzrost całkowitej sprzedaży. Oprócz tego analiza danych Eurostatu z okresu po zakończeniu OD (od lipca 2006 r. do września 2007 r.) dotyczących konsumpcji oraz sprzedaży we Wspólnocie oraz danych liczbowych dostarczonych przez strony objęte dochodzeniem potwierdziła znaczny wzrost konsumpcji oraz dalsze zwiększenie wielkości sprzedaży przez przemysł wspólnotowy o 10 %.
- (90) Jednakże równolegle w toku dochodzenia ustalono, że fabryka PVAL powinna utrzymywać ciągłość produkcji, by maksymalnie zwiększyć wydajność. Dotyczy to także przemysłu wspólnotowego. Dochodzenie wykazało, że z uwagi na zwiększenie mocy produkcyjnych, do którego doszło w latach 2004–2006, od 2004 r. znacznie wzrosła wielkość produkcji. Przemysł wspólnotowy w następstwie ostatecznego ujawnienia faktów dowodził, że dodatkowa linia produkcyjna PVA była dostępna od 2005 r., oraz że z tego powodu brak było dodatkowych mocy produkcyjnych w 2004 r. Tym niemniej dochodzenie wykazało, że w 2004 r. moce produkcyjne były 7 % wyższe w porównaniu do 2003 r. W tym samym czasie przemysł wspólnotowy obniżył swoje ceny sprzedaży o 7 % oraz w 2005 r., kiedy proces zwiększania mocy produkcyjnych prawie dobiegł końca i osiągnął 129 % mocy posiadanych w roku 2003, ceny wciąż pozostawały o 5 % niższe od poziomu z roku 2003, bez względu na duży wzrost kosztów surowca, jak wspomniano w motywie 72 powyżej (+ 19 % odnośnie do VAM). W międzyczasie przemysł wspólnotowy zwiększył o 12 % sprzedaż niezależnym konsumentom, a dalszy wzrost sprzedaży o kolejne 10 punktów procentowych odnotowano w 2005 r. Na tej podstawie wydaje się, że możliwy jest związek pomiędzy cenami sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz ilością produkowanego PVAL.
- (91) Dwie zainteresowane strony utrzymywały, że inwestycje w celu zwiększenia mocy produkcyjnych spowodowały pogorszenie się kluczowych wskaźników finansowych, co ujemnie wpłynęło na rentowność przemysłu wspólnotowego. W tym względzie w toku dochodzenia ustalono, że – jak stanowi motyw 103 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – koszty związane ze zwiększeniem mocy produkcyjnych dało się określić i nie miały one większego wpływu na bardzo wyraźną tendencję zniżkową zaobserwowaną w rozwoju sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. W związku z tym zarzut, że koszty te spowodowały ostre pogorszenie się najważniejszych wskaźników finansowych przemysłu wspólnotowego został oddalony.
- (92) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że ustalanie cen sprzedaży na własny użytek mogło negatywnie wpłynąć na wskaźniki rentowności skarżącego. W tej kwestii należy zauważyć, że sprzedaż PVAL powiązanym stronom została gruntownie zweryfikowana. Po pierwsze rozgraniczono tę sprzedaż od sprzedaży stronom niepowiązanym. Nie uwzględniono jej zatem we wskaźnikach finansowych określonych w motywach 84 i 85 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, o czym wspomniano w motywie 84. Po drugie weryfikacja sprzedaży na własny użytek wykazała, że ustalanie cen tej sprzedaży, wynoszącej mniej niż 20 % całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego w OD, nie wpłynęło negatywnie na odnotowywaną wielkość sprzedaży PVAL przez przemysł wspólnotowy niepowiązanym stronom. Stąd też argument ten odrzucono.

(93) Inna zainteresowana strona twierdziła, że domniemany kryzys na rynku budowlanym w Niemczech w pierwszych latach badanego okresu mógł spowodować pogorszenie się kluczowych wskaźników finansowych przemysłu wspólnotowego. Jednakże nie przedstawiono żadnych dowodów na potwierdzenie tej tezy, a dane statystyczne wyraźnie wskazują na tendencję wzrostową konsumpcji PVAL oraz na jeszcze silniejszą tendencję konsumpcji PVB. Dlatego argument ten został odrzucony.

(94) W następstwie ostatecznego ujawnienia faktów przemysł wspólnotowy dowodził, że skupiając się na roku 2003 i 2004, nie przeprowadzono wystarczającej analizy związku przyczynowego dla lat 2004–2006. W tym zakresie należy po pierwsze odnotować, że 2003 i 2004 są dwoma pierwszymi latami badanego okresu i jako takie na pewno nie mogą być uznane za „przedawnione”. Ponadto jak to podsumowano w motywie 91 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, grupa wskaźników pokazujących szkodę to grupa wskaźników finansowych, podczas gdy większość pozostałych wskaźników pokazywała zmiany na korzyść. W obliczu takiej sytuacji jedynym rozsądnym podejściem ze strony organu prowadzącego dochodzenie jest skupienie większej uwagi na okresie, w którym wskaźniki finansowe pogorszyły się w największym stopniu, co miało miejsce w 2004 r., kiedy to rentowność przemysłu wspólnotowego spadła o 62 %, jego zwrot z inwestycji zmniejszył się o 83 %, a przepływy finansowe spadły o 45 %. W końcu, jak to opisano w motywach 70–93 powyżej, uważa się, że analiza związku przyczynowego nie jest ograniczona do lat 2003–2004 i obejmuje cały badany okres, tj. od roku 2003 do końca OD (wrzesień 2006 r.). W związku z powyższym wniosek zostaje odrzucony.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(95) Podsumowując, na podstawie dalszej analizy podjętej w oparciu o uwagi otrzymane po nałożeniu środków tymczasowych nie można potwierdzić, że przywóz po cenach dumpingowych miał istotny wpływ na szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy. Zważywszy na (i) względnie niewielki i malejący udział przywozu po cenach dumpingowych z ChRL w rynku (spadek z 11,3 % do 12,9 %) oraz znacznie istotniejszy i rosnący w niewielkim stopniu udział sprzedaży przemysłu wspólnotowego w rynku (w OD ponad trzykrotnie większy od udziału ChRL) oraz (ii) ograniczone, chociaż nie bez znaczenia, podcięcie cenowe praktykowane przez przywóz z ChRL, można sformułować wniosek, że niskich cen na rynku wspólnotowym w kontekście wzrostu cen surowca, które spowodowały szkodę dla przemysłu wspólnotowego, nie można przypisywać przywózowi po cenach dumpingowych z ChRL. Dlatego też nie da się ustalić w stopniu wystarczającym

związku przyczynowego w rozumieniu art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego pomiędzy przywozem dumpingowym z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

G. WNIOSEK

(96) W związku z powyższym należy zakończyć postępowanie, ponieważ stwierdzony margines dumpingu ze strony Tajwanu jest mniejszy niż 2 % oraz w związku z faktem że brak jest związku przyczynowego pomiędzy dumpingiem a szkodą w odniesieniu do przywozu z ChRL,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu kopolimerowych polialkoholi winylowych (PVAL) uzyskanych w wyniku polimeryzacji homopolimerów, o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas, i o stopniu hydrolizy przynajmniej 84,0 mol %, jednak nie przekraczającym 99,9 mol %, zgłaszanych zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Zwalnia się kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1069/2007 na przywóz niektórych polialkoholi winylowych w postaci żywic homopolimerowych o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas i o stopniu hydrolizy co najmniej 84,0 mol %, jednak nie przekraczającym 99,9 mol %, zgłaszanych zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00 (kod TARIC 3905 30 00 20) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/228/WPZiB

z dnia 17 marca 2008 r.

zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2006/304/WPZiB dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2006/304/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

(1) W dniu 10 kwietnia 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/304/WPZiB ⁽¹⁾.

„Artykuł 7

(2) W dniu 4 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOOWO ⁽²⁾. W tym wspólnym działaniu przewidziano między innymi, że ZPUE dla Kosowa będzie pełnił główną rolę w zakresie planowania i przygotowań misji EULEX KOSOOWO, oraz że ZPUE dla Kosowa ma być odpowiedzialny za rekrutację i rozmieszczenie personelu oraz zapewnienie wyposażenia, usług i lokali przeznaczonych dla misji EULEX KOSOOWO. Przewidziano także, że państwa trzecie mogą delegować pracowników do misji EULEX KOSOOWO oraz, że wyjątkowo obywatele uczestniczących państw trzecich w stosownych przypadkach mogą być zatrudniani na podstawie umów.

Państwa trzecie zaproszone do udziału w misji EULEX KOSOOWO zgodnie z art. 13 wspólnego działania Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOOWO ^(*) w stosownych przypadkach mogą być poproszone o oddelegowanie personelu do ZPUE dla Kosowa, pod warunkiem że będą one ponosić koszty związane z oddelegowanym personelem, w tym koszty podróży do miejsca rozmieszczenia i z powrotem, wynagrodzenie, koszty opieki medycznej i diet. Wyjątkowo, w należycie uzasadnionych przypadkach, w przypadku braku odpowiednio wykwalifikowanych kandydatów z państw członkowskich, do udziału w misji EULEX KOSOOWO można rekrutować obywateli państw trzecich, którzy w stosownych przypadkach mogą być zatrudniani na podstawie umów.

^(*) Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92.”;

(3) Finansowa kwota referencyjna przewidziana we wspólnym działaniu 2006/304/WPZiB na pokrycie wydatków związanych z mandatem ZPUE dla Kosowa przez cały okres jego trwania poczynając od 10 kwietnia 2006 r. powinna obejmować wydatki ponoszone w pozostałym okresie obowiązywania mandatu.

2) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z ZPUE dla Kosowa wynosi 79 505 000 EUR.”;

(4) Należy odpowiednio przedłużyć okres obowiązywania wspólnego działania 2006/304/WPZiB oraz je zmienić,

3) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze wspólne działanie wygasa w dniu 14 czerwca 2008 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 112 z 26.4.2006, s. 19. Wspólne działanie ostatnio zmienione wspólnym działaniem 2007/778/WPZiB (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 68).

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/229/WPZiB**z dnia 17 marca 2008 r.****zmieniające wspólne działanie 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 maja 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/369/WPZiB ⁽¹⁾ na okres trzech lat. Faza operacyjna misji EUPOL AFGANISTAN rozpoczęła się dnia 15 czerwca 2007 r.
- (2) Należy przedłużyć obowiązywanie finansowej kwoty referencyjnej, o której mowa w art. 13 ust. 1 wspólnego działania 2007/369/WPZiB, aby objęła ona okres do dnia 30 września 2008 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2007/369/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją EUPOL AFGANISTAN do dnia 30 września 2008 r. wynosi 43 600 000 EUR.”;

- 2) artykuł 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada podejmuje decyzję o finansowej kwocie referencyjnej dla EUPOL AFGANISTAN na pozostałą część 2008 r., jak również na lata 2009 i 2010.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3 Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 31.5.2007, s. 33. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2007/733/WPZiB (Dz.U. L 295 z 14.11.2007, s. 31).

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/230/WPZiB**z dnia 17 marca 2008 r.****w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 26 czerwca 1997 r. Rada przyjęła program UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go, zobowiązujący UE i jej państwa członkowskie do podejmowania uzgodnionych działań, aby pomóc innym państwom w zapobieganiu nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczaniu go.
- (2) 8 czerwca 1998 r. Rada przyjęła kodeks postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia, który określa osiem kryteriów przy wywozie broni konwencjonalnej, ustanawia mechanizmy powiadamiania i konsultacji w związku z odmowami i zawiera procedurę przejrzystości przez publikację rocznych sprawozdań UE dotyczących wywozu uzbrojenia. Od czasu przyjęcia kodeksu znacznie przyczynił się do harmonizacji krajowych polityk kontroli wywozu uzbrojenia; różne państwa trzecie oficjalnie uznają jego zasady i kryteria.
- (3) Zgodnie z klauzulą operacyjną nr 11 kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu uzbrojenia państwa członkowskie dołożą wszelkich starań, aby zachęcić inne państwa wywożące uzbrojenie do uznania zasad kodeksu.
- (4) Europejska strategia bezpieczeństwa przyjęta przez głowy państwa i szefów rządów 12 grudnia 2003 r. przedstawia pięć kluczowych wyzwań, które stoją przed UE w sytuacji panującej po zakończeniu zimnej wojny: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, niewłaściwe funkcjonowanie państwa i przestępczość zorganizowana. Skutki niekontrolowanego przepływu broni konwencjonalnej mają zasadnicze znaczenie w przypadku czterech z tych pięciu wyzwań. Niekontrolowany transfer uzbrojenia istotnie przyczynia się do pogorszenia sytuacji związanej z terroryzmem i do wzrostu przestępczości zorganizowanej oraz jest głównym czynnikiem wyzwalającym konflikty i powodującym ich rozprzestrzenianie się oraz upadek struktur państwowych. Ponadto strategia podkreśla znaczenie kontroli wywozu w ograniczaniu proliferacji.
- (5) Międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej, przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych 8 grudnia 2005 r., służy

zwiększeniu skuteczności i uzupełnieniu obecnych dwustronnych, regionalnych i wielostronnych umów mających na celu zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach oraz jego zwalczanie i eliminowanie.

- (6) Zgodnie ze strategią UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską obradującą 15 i 16 grudnia 2005 r., UE powinna wspierać na szczeblu regionalnym i międzynarodowym wzmocnienie kontroli wywozu oraz propagowanie kryteriów kodeksu postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, m.in. pomagając państwom trzecim w sporządzaniu projektów ustawodawstwa krajowego w tej dziedzinie oraz propagując środki zmierzające do zwiększenia przejrzystości.
- (7) 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych, wspierane przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, przyjęło rezolucję nr 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”. W grudniu 2006 roku oraz w czerwcu i grudniu 2007 roku Rada przyjęła konkluzje uwypuklające znaczenie, jakie ma dla UE i państw członkowskich odgrywanie aktywnej roli i współpraca z innymi państwami i organizacjami regionalnymi w procesach odbywających się w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, mających na celu określenie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej, co stanowiłoby ogromny wkład w zwalczanie niepożądanego i nieodpowiedzialnego rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej, zakłócającego pokój, bezpieczeństwo, rozwój i pełne poszanowanie praw człowieka.
- (8) Plany działania uzgodnione przez UE i kraje partnerskie w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa zawierają bezpośrednie odniesienie do kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia lub do opracowania skutecznych systemów krajowych kontroli wywozu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu praktycznego wykonania:
  - europejskiej strategii bezpieczeństwa,
  - strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi,

- klauzuli operacyjnej nr 11 kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu uzbrojenia,
- programu UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go,
- międzynarodowego instrumentu umożliwiającego państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej,
- planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, oraz
- konkluzji Rady w sprawie traktatu o międzynarodowym handlu bronią,

Unia Europejska wspiera działania prowadzące do osiągnięcia następujących celów:

- a) propagowania wśród państw trzecich kryteriów i zasad kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia;
- b) pomagania państwom trzecim w sporządzaniu i wprowadzaniu w życie ustawodawstwa, aby zapewnić skuteczną kontrolę wywozu uzbrojenia;
- c) pomagania państwom w szkoleniu urzędników udzielających zezwoleń, aby zapewnić odpowiednią realizację i egzekwowanie kontroli wywozu uzbrojenia;
- d) pomagania państwom w opracowywaniu sprawozdań krajowych na temat wywozu uzbrojenia oraz propagowanie innych form kontroli, aby promować przejrzystość i odpowiedzialność podczas wywozu uzbrojenia;
- e) zachęcania państw trzecich do wspierania działań Organizacji Narodów Zjednoczonych zmierzających do przyjęcia prawnie wiążącego traktatu międzynarodowego ustanawiającego wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną oraz pomaganie w dopilnowaniu, by państwa te mogły dostosować się do takich ewentualnych wspólnych standardów.

2. Szczegółowy opis projektów, w celu zrealizowania celów określonych w ust. 1 znajduje się w załączniku do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagra-

nicznej i bezpieczeństwa (SG/WP), jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Realizacja techniczna projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zostaje powierzona:

- Centrum Perspektywy Europejskiej w Słowenii, działającemu w imieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Słowenii, w odniesieniu do projektów dotyczących Bałkanów Zachodnich i Turcji,
- Ministerstwu Spraw Zagranicznych Republiki Francuskiej w odniesieniu do projektów dotyczących państw Afryki Północnej i basenu Morza Śródziemnego,
- Ministerstwu Spraw Zagranicznych Republiki Czeskiej w odniesieniu do projektów dotyczących państw Bałkanów Zachodnich i Ukrainy,
- Inspektoratowi Produktów Strategicznych Szwecji, działającemu w imieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych Królestwa Szwecji, w odniesieniu do projektów dotyczących Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji i Mołdawii.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja informują się nawzajem regularnie o wykonaniu niniejszego wspólnego działania, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia do realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 500 500 EUR i pochodzi z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok 2008.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Wydatki, w tym koszty pośrednie, stają się kwalifikowalne od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.

3. Komisja nadzoruje prawidłowe wdrożenie wkładu UE, o którym mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowy o finansowaniu z podmiotami wdrażającymi wymienionymi w art. 2 dotyczącym warunków wykorzystania wkładu UE. Umowy o finansowaniu określają, że podmioty wdrażające muszą dopilnować, by wkład UE był uwidoczniony proporcjonalnie do wielkości.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszego wspólnego działania. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje ocen. Komisja jest w pełni włączona w te działania i dostarcza informacji na temat aspektów finansowych realizacji projektów, o których mowa w art. 3 ust. 3.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze działanie traci moc dnia 17 marca 2010 r.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wspieranie działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia**I. Cele**

Cele ogólne niniejszego wspólnego działania są następujące:

- a) propagowanie wśród państw trzecich kryteriów i zasad kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia;
- b) pomaganie państwom trzecim w sporządzaniu i wprowadzaniu w życie ustawodawstwa, aby zapewnić skuteczną kontrolę wywozu uzbrojenia;
- c) pomaganie państwom w szkoleniu urzędników udzielających zezwoleń, aby zapewnić odpowiednią realizację i egzekwowanie kontroli wywozu uzbrojenia;
- d) pomaganie państwom w opracowywaniu sprawozdań krajowych na temat wywozu uzbrojenia oraz propagowanie innych form kontroli, aby promować przejrzystość i odpowiedzialność podczas wywozu uzbrojenia;
- e) zachęcanie państw trzecich do wspierania działań Organizacji Narodów Zjednoczonych zmierzających do przyjęcia prawnie wiążącego traktatu międzynarodowego ustanawiającego wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną oraz pomaganie w dopilnowaniu, by państwa te mogły dostosować się do takich ewentualnych wspólnych standardów.

II. Projekty

Cel:

Dostarczanie pomocy technicznej zainteresowanym państwom trzecim, które udowodniły wolę poprawy stosowanych przez nie standardów i praktyk w dziedzinie kontroli wywozu sprzętu wojskowego oraz wolę dostosowania własnych standardów i praktyk do tych, które zostały uzgodnione i są stosowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz zostały zamieszczone w kodeksie postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia i towarzyszącym mu podręcznikowi użytkownika.

Opisy i szacunki kosztów:

(i) Warsztaty z grupami państw

Projekt przyjmie postać czterech warsztatów dwudniowych, na które zostaną zaproszeni urzędnicy rządowi i urzędnicy wydający zezwolenia z wybranej grupy państw. Najlepiej, aby warsztaty odbyły się w jednym z państw docelowych; szkolenie w odnośnych obszarach zostanie poprowadzone przez ekspertów z administracji krajowych państw członkowskich UE, z Sekretariatu Rady UE lub z sektora prywatnego (w tym z organizacji pozarządowych).

(ii) Warsztaty z poszczególnymi państwami

Projekt przyjmie postać dwóch warsztatów dwudniowych z poszczególnymi państwami docelowymi, na które zostaną zaproszeni urzędnicy rządowi i urzędnicy wydający zezwolenia z państwa docelowego. Najlepiej, aby warsztaty odbyły się w państwach docelowych; szkolenie w odnośnych obszarach zostanie poprowadzone przez ekspertów z administracji krajowych państw członkowskich UE, z Sekretariatu Rady UE lub z sektora prywatnego (w tym z organizacji pozarządowych).

III. Czas trwania

Całkowity szacowany czas realizacji projektu wynosi 24 miesiące.

IV. Beneficjenci

Grupy państw beneficjentów:

- (i) kraje Bałkanów Zachodnich (warsztaty dwudniowe, jeden w pierwszej połowie 2008 r. i jeden w pierwszej połowie 2009 r.):

— Albania, Bośnia i Hercegowina, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra, Serbia.

(ii) Śródziemnomorscy partnerzy z Afryki Północnej w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (jeden warsztat dwudniowy w drugiej połowie 2008 r.):

— Algieria, Egipt, Libia, Maroko i Tunezja.

(iii) Partnerzy z Europy Wschodniej i z Kaukazu w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (jeden warsztat dwudniowy w drugiej połowie 2009 r.):

— Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja i Mołdawia.

Następujące poszczególne państwa beneficjenci (jeden warsztat dwudniowy w pierwszej połowie 2008 r. i jeden w pierwszej połowie 2009 r.):

— Turcja, Ukraina.

(O ile którekolwiek z wyżej wymienionych państw nie będzie chciało uczestniczyć w warsztacie, zostaną wybrane dodatkowe państwa ⁽¹⁾ spośród partnerów dodatkowych europejskiej polityki sąsiedztwa: Autonomia Palestyńska, Izrael, Jordania, Liban, Syria.)

V. **Uzgodnienia finansowe**

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszego wspólnego działania.

Szacowane wymagane całkowite środki finansowe: całkowite koszty projektu, opisane powyżej w tym wspólnym działaniu, wynoszą 500 000 EUR.

⁽¹⁾ Do uzgodnienia przez odpowiednie instancje decyzyjne Rady na wniosek prezydencji, wspieranej przez SG/WP. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.